4 ENOH - CARTEA ÎNVĂȚĂTURII - CARTEA LUI ENOH
sau: EVANGHELIA PREISTORIEI UMANE

INTRODUCERE

”***Cartea lui Enoh***” fiul lui **Iared,** scrisă de **Elisa Ben-Eden**, la începutul lui **Enoh** ca Împărat peste tot pământul (Cap. 1:1), chiar în vremea vieţii lui **Adam** (Cap. 1:3 şi 15:4, 6), scrisă și după cărțile lui **Enoh** (Cap. 1:4). Mai mult chiar, ”***Enoh*** *a fost cel dintâi care a scris și cel dintâi care a făcut table de lut și de rașină pentru scris, el a scris pe pergament, pe papirus semnele lui*” (Cap. 1:15 și *Cartea Jubileelor* 4:17, 18).

Deși nu se cunosc foarte multe lucruri despre această carte sfântă și plină de înțelepciune, cu excepția celor scrise în ea, presupunem că ea se afla în corabia lui **Noe**, ajungând în posesia lui **Sem** și de acolo la urmașii săi. **4 Enoh** este denumirea dată de noi pentru ”***Cartea învățăturii-Cartea lui Enoh***” sau ”***Evanghelia preistoriei umane***”, ținând cont și de faptul că în prezent mai există **1 Enoh** – ”***Cartea etiopiană a lui Enoh***”*,* **2 Enoh** – ”***Cartea Slavonă a lui Enoh***” sau ”***Secretele lui Enoh***” *și* **3 Enoh** – ”***Cartea ebraică a lui Enoh***”.

Noi nu cunoaștem un alt exemplar al acestei cărți, indiferent de limbă, în afară de cel care a fost publicat pe ”Transwiki: Cartea lui Enoh”, la data de 23 decembrie 2013, ora 02:52, în limba română. Înțelegând care este importanța și valoarea spirituală a acestei lucrări, munca noastră a constat în scrierea diacriticelor în limba română și împărțirea ei în versete, pentru a fi cât mai asemănătoarea cu Biblia, la care am adăugat și anumite referințe pentru a creea legături cu cărțile Bibliei, urmând ca în timp, când se va conștientiza valoarea ei spirituală, experții să-și concentreze munca asupra ei.

Sursa: https://ro.wikisource.org/wiki/Transwiki:Cartea_lui_Enoh

CARTEA ÎNVĂȚĂTURII - CARTEA LUI ENOH
(SEPFER HA’RABA, SEPFER HA’ENOH)

CAPITOLUL 1 – Prezentarea lui ”Enoh” și a ”Cărții Lui”

1. Cartea lui **Enoh** fiul lui **Iared** (Iah’Red), fiul lui Dumnezeu, fiul părintelui nostru din Eden, al şaptelea după **Adam**,[1] scrisă de **Elisa Ben-Eden**,[2] de la începutul lui **Enoh** ca Împărat pentru Dumnezeu peste tot pământul.

2. Care a fost în zilele lui, Împăratul pământului în întregime şi-n mila Celui A-Tot-Puternic, **Enoh** a fost un Cârmuitor al oamenilor pe pământ înaintea Stăpânului-Domnul.

3. Şi sulul cărţii mele este dovedit cu multe semne de scris, ca să rămâna în faptele acestea care au fost în vremea vieţii lui **Adam**, să rămână şi vremea să nu le strice cu uitarea.

4. Şi **Enoh** a scris în semnele sale, ce am scris şi eu, aşa că am găsit cu folos să unesc cuvintele cărţii, ca nu cumva să uite omul începutul său şi nici pe Dumnezeu Făcătorul său din început.

5. Şi zic: ”*priviţi bine semnele mele şi la vopsea şi la toate liniile lor ca să nu vă înşelaţi, nu cumva să vă încâlciţi când citiţi, aşa că cine citeşte, bine să citească şi să înţeleagă în chip neprefăcut cu inima cuvintele cărţii.*”

6. Şi înaintea mea, era un om un pic mai vechi, şi născut cu puţin mai înainte şi el era fiul lui **Adam** Părintele nostru. Şi acesta avea pus un num **Iared** care este tatăl lui **Enoh**, Domnul meu.

7. Şi pe când **Iared** era de o sută şaizeci şi doi de ani,[3] a avut un fiu, de la femeia lui **Nehleliaya**.

8. Şi zic că omul acesta era un om sfânt fiincă era din poporul lui Dumnezeu, dintre fii lui **Adam** şi pomenirea mea despre el este dovedită şi de felul vieţii lui şi de faptele sale.

9. Şi copilul acesta născut, a fost născut în casa lui **Adam**, la **Aden-Eridu**.

---

[1] (Iuda 1:14) *”Şi pentru ei a prorocit Enoh,* ***al şaptelea patriarh de la Adam****, când a zis: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Săi”*

[2] Pe parcursul lucrării ***Elisa Ben-Eden*** se identifică cu prorocul ***Elisei,*** fiul lui **Şafat**, din **Abel-Mehola** din 2 Împăraţi 2:9. (vezi Cap. 22:84).

[3] (Geneza 5:18) *”La vârsta de* ***o sută şaizeci şi doi de ani****, Iared a născut pe Enoh.”*

10. Şi **Enoh** a fost mângâiat de trăirea lui **Adam** în zilele lui şi a fost învăţat chiar de Părintele nostru. *„O ... Domnul Să-Ierte păcatul lui Adam!”*

11. Şi eu martor la zilele lui **Enoch**, am văzut cu ochii mei, venirea lui în lume şi strigătul său de neprihanire în pământul celor vii.

12. Şi când a fost naşterea lui **Enoh**, pe pământ era numărat anul cinci sute douăzeci şi doi,[4] de la izgonire, după anul lui **Adam**.

13. Şi acesta este anul lui **Enoh**, de când se numără anii pe pământ.

14. Şi **Enoh** a crescut înaintea lui **Adam** şi a primit învățătură din gura lui şi de mic copil **Enoh** a fost plăcut Domnului. Ba a urât ce făceau oamenii în veacul lui, semnele lor, chipurile la care se închinau.

15. **Enoh** a fost cel dintâi care a scris şi cel dintâi care a făcut table de lut şi de raşină pentru scris, el a scris pe pergament, pe papirus semnele lui. Şi a îndrăgit înțelepciunea.

16. Şi pe câmpurile Edenului, cânta psalmi Domnului cu harfa şi cu flautul. Înţelepciunea lui a crescut nemăsurat de mult şi cunoştinţa sa crescuse ca a Serafimilor.

17. Apoi i s-a întâmplat vedenii şi **Enoh** a fost făcut Prinţ a lui Dumnezeu, cu putere netăgăduită şi el a găsit calea şi pacea, s-a împăcat cu Dumnezeu.

18. În al şaizeci şi cincilea an al vieţii lui **Enoh** şi în al cincisutelea[5] optzeci şi şapte de ani a lui **Adam** şi de când se număra anii pe pământ, **Enoh** s-a însurat şi a luat femeie pe **Lhesya** şi în anul acela a avut pe **Matusala.**[6]

19. Şi despre restul faptelor cu amănuntul şi de când a început **Enoh** să umble cu Dumnezeu,[7] sunt scrise în parte după ordinea în care sau petrecut.

19. Şi în cartea aceasta sunt spuse cu semne, numai vorbele lui.

TERETZ: INVENTAR LA LEGE[8]

20. Şi eu **Moise**, cu numele meu în limba lui Israel, **Moshe**, ce am fost Prinţ a lui Faraon în ţara Egiptului, fiind descoperit Evreu, am descoperit la sclavii Evrei, cărţile lor din care citesc.

21. Şi acestea .... şi sunt ştiute vechi de la începuturi şi sunt numite aşa: „***Cartea lui Enoh***”, „***Geneza lui Avram***”, „***Cartea lui Iehov-Madiam***” şi „***Cartea lui Josepf*** (*Iosif*), pe care, înaintea „***Cărţii Legii***” le-am pus şi în zilele când vor trece Iordanul, am dat în mâna lui **Iosua** şi **Caleb** cărţile Sfinte, împreună cu „***Cartea Legii***”.[9]

22. Şi cu toată rânduiala dată în Sinai lui Israel, ca să treacă în zilele acestea Iordanul din Chanan. Şi **Iosua** şi **Caleb**, nu le vor strica în nici-un chip, cum şi eu fiul lui Levi, **Moise**, evreul, copilul lui Israel, nu le-am stricat.

CAPITOLUL 2 - Cuvântarea lui Enoh în cetatea lui Cain din Basmath

1. Şi **Enoh**, biruind pe **Ai-Mi-Pi Etana** şi pe **Y'Emaen-Lhyannak** la fundătura **Ealiy-kobiya**, a intrat în cetatea **Basmath**, cetatea lui **Elisa Ben-Eden** (*autorul acestei cărţi*).

2. Şi văzând netrebnicia lor, arătată-n orice desfrânare şi-n orice fărdelege, le-a vorbit cu inima blândă ca să-şi îndrepte căile.

3. **Enoh** s-a aşezat în mijlocul lor, în mijlocul adunării cetăţii şi le-a vorbit, zicându-le: *„Rânduiala dinainte v-a stricat calea şi v-a împuţit traiul cu fapte pe care nici vitele nu le fac.”*

4. Şi vă zic, „*ce are femeia întra-tât ca s-o poftiţi ca pe apa de izvor?*” .... desfrânaţilor,

[4] **Cartea Jubileelor** (Cap. 4:16) ”Şi în al **unsprezecelea jubileu** [512-18], **Iared** şi-a luat o soție, iar numele ei era **Baraka**, fiica lui **Râsûjâl**, fiica fratelui tatălui său, ***în a patra săptămână a acestui jubileu*** [522 AM] ea i-a născut un fiu **în a cincea săptămână**, în **al patrulea an al jubileului**, şi i-a pus numele **Enoh**.” Conform Bibliei, dacă adunăm Gen.5:3 + 5:6 + 5:9 + 5:12 + 5:15 + 5:18, adică 130 + 105 + 90 + 70 + 65 + 162 = 622 ani, până la naşterea lui **Enoh**.

[5] **Cartea Jubileelor** (Cap. 4:20) ”Şi în **al doisprezecelea jubileu** [582-88], **în săptămâna a şaptea**, ia luat o soție, iar numele ei era **Edna**, fiica lui **Danel**, fiica fratelui tatălui său, şi **în al şaselea an al acestei săptămâni** [**587**] ia dat un fiu şi ia numit numele de **Metusala**. Conform Bibliei, reiese anul ”**687**”, conform Geneza 5:5 - 21. (130 + 105 + 90 + 70 + 65 + 162 + 65 = **687**).

[6] (Geneza 5:21) ”*La vârsta de şaizeci şi cinci de ani, Enoh a născut pe Metusala*.”

[7] (Geneza 5:22) ”*După naşterea lui Metusala, **Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de a**ni; şi a născut fii şi fiice.*”

[8] Aceste versete nu fac parte din context, ele sunt ataşate aici mult mai târziu pentru a se prezenta cărţile sfinte ale poporului Israel. **Enoh** a trăit înainte de potop, pe când Moise a trăit după potop.

[9] (Galateni 3:10) ”*Căci toţi cei ce se bizuie pe faptele Legii sunt sub blestem; pentru că este scris: „Blestemat este oricine nu stăruie în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.*” (Şi Deut. 28:61; Iosua 8:34, 24:26; 1 Împ. 14:6, 22:28; 2 Cron. 17:9, 34:14,15, Neemia 8:8, 18).

însetaţi de desfrânare ce-mi sunteţi.

5. Căci femeia este trup de carne ca şi bărbatul ei şi asemănarea este întocmai ca şi a bărbatului ei. Capul ei poartă un chip plăcut ca să facă cinste barbatului ei, şi nu ca bărbatul să-şi facă din femeie un chip de idol.

6. Picioarele femeii, nu vă sunt întra-tât de ascunse, ca să nu ştiţi că sunt ca ale bărbatului ei: adică carne întemeiată pe oase.

7. Şi atunci ce preţ au ele, ca să le mângâiaţi, chiar dacă nu sunt picioarele femeilor voastre?

8. Cât despre pântecul femeii şi despre coapsele ei, zic că sunt plăcute, căci şi femeia este întocmită plăcut, ca să fie ea însăşi plăcută bărbatului ei.

9. Fiincă trupul ei, nu este al ei, ci al bărbatului ei şi în acelaşi fel, trupul bărbatului nu este al lui, nicidecum, ci este al femeii sale.

10. Şi dedesuptul femeii, locul acela unde se intră, când se face împreunarea, nu s-a dat pentru curvie, ci pentru ca să vină în trup pe pământ, fiii şi fiii fiilor voştri, generaţie după generaţie.

11. Pentru că de aceea v-a îngăduit Domnul căsătoria,[10] ca o lege vremelnică, câteva veacuri, de la începutul păcătuirii şi până la ispăşirea păcatului, pentru că a-ţi fost văzuţi înaintea scaunului de domnie a Dumnezeului Cel Sfânt, ca fiind neputincioşi în carne.

12. Şi ca să nu fiţi un neam de curvari în toate generaţiile şi să nu desfrânaţi oricum, aşa la întâmplare după cum vă apucă pofta aceasta.

13. Pentru că înaintea lui Dumnezeu voi, nu sunteţi nici bărbaţi nici femei,[11] nici tineri şi nici bătrâni, ci pentru El sunteţi ca Îngerii.

14. Ochii Celui Sfânt au hotărât, Gura Lui a zis: „*Bărbatul să aibe femeia lui şi să fie un singur trup. Aceasta este-o lege pe pământ!!!*”

15. Şi de aceea vi s-a îngăduit ca să scuturaţi pofta cărnii în carne, dar nu oricum la întâmplare, ci femeia cu bărbatul ei şi bărbatul ei cu ea.

16. Căci bucuria cărnii este o ispitire a sufletului şi o mare necurăţire a trupului.

17. Şi despre bucuria aceasta a vorbit părintele nostru, **Enoh**: „*Bucuraţi-vă, dar nu păcătuiţi, bucuraţi-vă de pântecele femeilor voastre dar nu desfrânaţi!*”

18. Şi astfel, adaug şi eu la vorbirea aceasta, zicându-vă: „*Bucuraţi-vă, şi când vă vine bucuria cărnii, în bucuria aceasta să se nască fii voştri şi să vină la viaţă pe pământ!*”

19. Pentru aceea, port eu pe femeia mea cu mine, ca nu cumva venind ceasul acela şi pofta peste ea, fiind slabă, să nu păcătuiască împotriva pântecelui ei, ca să nu vină peste ea mai apoi „*Blestemul*” sterpirii.

20. La fel este şi pentru mine, şi ca nu cumva să vina peste mine pofta, să păcătuiesc împotriva mea şi a sufletului din mine, ca să nu-mi piară „*numele*” de sub cer şi din pământul celor vii.

21. Astfel, fiincă am cu mine pe femeia mea şi culcându-mă cu ea, nu păcătuiesc cu nimic împotriva Dumnezeului Cel Sfânt, fiincă femeia mea este pentru mine şi eu pentru ea.

22. Bine este pentru Famen[12] ca şi pentru fecior, asemenea şi pentru fecioară, dacă nu le vine rânduiala cărnii ca să intre în călduri de poftiri.

23. Bine este de ei, căci nu trebuie să alerge din Răsărit până-n Apus, ca să se facă placuţi soţilor lor, căci nefiind legaţi de carne, ei se pot îngriji numai de lucrarea Domnului.[13]

24. Şi aceştia se pot îngriji slobozi, numai de lucrurile Domnului şi ei n-au altă nevoie şi altă trebuinţă decât să se facă plăcuţi înaintea Dunezeului Cel Sfânt.

25. Însă cine nu mai poate, să nu desfrâneze, ca să nu fie dovedit de carnea lui, ca fiind

---

[10] (1 Timotei 4:3) *"**Ei opresc căsătoria** şi întrebuinţarea bucatelor pe care Dumnezeu le-a făcut ca să fie luate cu mulţumiri de către cei ce cred şi cunosc adevărul."*

[11] (Matei 22:30) *"Căci la înviere, **nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita**, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer."*

[12] (Matei 19:12) *"Fiindcă sunt **fameni**, care s-au născut aşa din pântecele maicii lor; sunt **fameni**, care au fost făcuţi fameni de oameni; şi sunt **fameni**, care singuri s-au făcut **fameni** pentru Împărăţia cerurilor. Cine poate să primească lucrul acesta, să-l primească."*

[13] (1 Corinteni 7:34) *"Tot aşa, între femeia măritată şi fecioara este o deosebire: cea nemăritată **se îngrijeşte de lucrurile Domnului**, ca să fie sfântă, şi cu trupul, şi cu duhul; iar cea măritată se îngrijeşte de lucrurile lumii, cum să placă bărbatului ei."*

curvar.

26. Şi atunci este mai de folos pentru el să-şi ia femeie şi femeia să-şi ia bărbat. Arătaţi-mi un dobitoc sălbatic care să curvească tot timpul anului!

27. Nu au ei, fiecare, timpul lor de împerechere? ... şi atunci dau rod în pui.

28. Şi, chiar în pofta cărnii lor, când se împreunează, ei împlinesc tot voia Celui Sfânt, Domnul, căci ei se înmulţesc şi umplu pământul tot în întregime.

29. Şi ce lucru minunat şi drăgălaş sunt puişorii lor!

30. Şi ce lucru minunat, este tot pământul plin cu vite şi cu păsări, cu târâtoare şi sălbăticiuni şi peşti, cu toate cetele şi popoarele de suflete vii, de care mișună pământul tot şi apele în întregimea adâncimilor . . . (- *oprire* - *shela* -).

CAPITOLUL 3[14] - Enoh își continuă cuvântarea în cetatea lui Cain din Basmath

1. După cum văd, că vă uitaţi după sânii femeilor din cetate, ziceţi-mi şi mie aşa ca o dovadă: - ”*vă împreunaţi cu ţâţele lor, de va aprindeţi în asemenea călduri de desfrânare la vederea lor, nătângilor?*”

2. ... Şi dacă, nu, atunci pentru ce desfaceţi cu poftă de desfrânare de sfâşiaţi cămăşile lor? Sau nu sunt, ţâţele lor, o podoabă oarecare şi o parte a corpului venită de folos?

3. Căci ele nu au fost făcute pentru curvia desfrânării şi nici pentru stârnirea poftelor, ci pentru a alăpta pe micuţii lor care sunt născuţi din femeie.

4. Sau vreţi voi ca fii voştri cei tare micuţi, să pună în gurile lor neprihanite, laptele curviei voastre?

5. Deci acum vă îndemn, trăiți în curăţire în cetatea mea, pe care mi-a dat-o Domnul.

6. Să vă purtaţi omeneşte şi cu curăţire, aşa ca oricine v-a mai fi ticălos şi desfrânat, am pus pentru ei deoparte o porunca!

7. Ca să fie băgaţi în cuşti ca fiarele, indiferent de anii lor, amestecaţi, fii şi mame, taţi şi fice, tineri şi bătrâni, dezbracaţi în goliciune, ca să curvească în văzul tuturor cu plinatatea desfrânării.

8. Şi atunci să hotărască Dumnezeul meu, cu privire la voi. Căci adevărat vă spun că nu veţi scăpa nepedepsiţi în însăşi carnea voastră şi în mintea voastră, ca nişte ticăloşi dispreţuiţi şi însemnaţi cu fierul roşu în însăşi conştiinţa lor.

9. Iată sfatul meu şi legea mea, despre care m-a învăţat Duhul Domnului, cu privire la voi.

10. Dacă un tânăr rămâne înţepenit în pofta împreunării, cu o fecioară, să nu o amagească, ci să-i spună curat gândul lui cu privire la ea, zicând: „*Am poftă de împreunare pentru tine!*”

11. Şi fata să nu se grăbească, ca să se dezgolească înaintea lui, ci mai degraba să-i zică: „*Să-ţi fie ruşine! Să te pocăieşti de pofta ta, ca să nu cumva să se lege între tine şi mine pofta curviei şi să picăm în desfrânare!*”

12. Dar dacă-i cade dragă la inimă şi o vede ca pe o femeie îndeajuns de vrednică pentru însoţire cu ea, atunci pofta vine să împlinească dragostea şi dragostea ucide pofta şi o face roaba iubirii, pentru că o ţine în slujirea dragostei.

13. Şi pofta care era mai întâi ca o desfrânare, acum curăţită vine în slujirea trupului ca o lege a firii cărnii, şi el, să o ia de soţie pe fata aceea.

14. Şi dacă fata este în aceeaşi cauză, să îndemne pe tatăl său să-i aducă în casă pe tânărul acela ca bărbat!

15. Dacă un fecior este cuprins şi apucat de pofta împreunării, să facă cunoscut lucrul acesta părinţilor lui şi să le zică:

16. „*Mi-a venit vremea, ca să mă culc cu o femeie* (*sau fecioara cu un bărbat*) *ca să nu păcătuiesc*, - *vă rog părinţii mei, faceţi bine şi sfătuiţi-mă pentru o femeie ca să-mi fie soţie*.”

17. Şi dacă este o fată fecioară, atunci nici ea să nu-şi ascundă pofta care e firească, ca nu cumva să tăinuiască întunericul şi din sminteală să aibe vre-o părtaşie cu păcatul.

18. Nicidecum, ci să facă cunoscut părinţilor ei şi să le zică: „*Mi-sa apropiat vremea şi mi-a*

[14] Nu se cunoaște cu exactitate unde începe capitolul 3, deoarece aici este tot o continuare a cuvântării lui Enoh în cetatea Basmath.

venit rânduiala femeilor. Ca să nu păcătuiesc, sfătuiţi-mă părinţii mei, pentru un soţ şi aduce-ţi-mi un bărbat ca să mă împreunez cu el ca să-mi nasc fiii şi ficele, ca să nu ne piară sămânţa şi numele dintre oameni!"

19. Şi aşa ve-ţi fi fără vină, dacă ve-ţi face aşa. Ve-ţi fi fără vină înaintea Dumnezeului Cel Sfânt.

20. Şi ca Satana să nu vă poată învinui cu privire la păcatul acesta. Aşa că sloboziţi din robia acestui păcat, căutaţi să căpătaţi slobozire şi din celelalte păcate, ca Satan să nu aibă nici un câştig în voi şi în ce-i al vostru.

21. Fiţi sfinţi[15] şi să nu păcătuiţi, ca să aveţi Moştenire în Dumnezeul Cel Sfânt.

22. Dacă ve-ţi asculta de legea mea şi ve-ţi găsi de preţ şi ca folos de trebuinţă sfatul meu, atunci ve-ţi trăi în pace şi în curăţenie, pe pământul celor vii,

23. Şi pământul î-şi va da roadele la timp şi cerul vă v-a da ploaie la vreme şi ve-ţi avea la Domnul mângâiere în fiecare zi.

24. Şi Dunezeul meu care este sfânt, vă v-a îmbrăca cu Puterea şi cu Harul Lui.

25. Şi fiii şi fiicele voastre în tot neamul lui **Adam**, din generatie în generatie, v-a fi un popor sfânt, al Dumnezeului Cel Sfint, ca *Cetele Lui de Îngeri* şi ca *Oştirile Cerului*.

26. Căci Duhul Domnului[16] care este în mine, v-a descoperit lucrul acesta şi Duhul Lui mi-a deschis gura ca, Cuvântul Domnului să v-ă vorbească, vouă tuturor celor din cetatea lui **Cain** (Kehain), din **Basmath**.

CAPITOLUL 4 - Judecăţile lui Enoh în cetatea lui Cain din Laarmasak

1. S-a întâmplat, că Împăratul **Barssei Duku'mi** s-a făcut gelos pe grâul lui **Enoh**.

2. Şi a trimis, noaptea, nişte oameni de i-a aruncat multă neghină în grâu.

3. A venit vremea de a secerat şi **Enoh** a văzut toată paguba şi a văzut că e tare mare, căci pe o întindere de pământ, de două săptămâni, de mers cu măgăruşul, era numai neghină.

4. Cam la o sută de fire de iarbă de neghină, era un biet pui de grâu.

5. Şi vrăşmaşii, adică fii născuţi din sămânţa şi din casa lui **Cain**, i-au lăsat o moşie mică, nevătămată cu neghină.

6. Şi atât de mică era moşioara, într-atât de mică, că nu putea să sature cu ea cele opt guri din casa Împăratului **Enoh**.

7. S-a dus cu Oştirile, a împresurat cetatea **Laaresak** şi a ţinut-o în asediu patru luni.

8. Şi când a văzut **Enoh**, că **Umuzi** şi cu oamenii din cetate nu mai au de mâncat şi că tot ce avuseră înăuntru ca hrană de mâncat, s-a isprăvit.

9. A ieşit în faţa cetăţii şi a zis: *„Ridic mâna spre Cel - Prea'Înalt, Dumnezeul care a făcut Cerurile şi Pământul, că eu n-am nici o vină cu privire la voi!*

10. *Eu sunt bun şi am milă de voi şi în nici un chip nu va voi lăsa să muriţi de foame înaintea mea, ca să nu cadă vina şi păcatul peste mine.*

11. *Iată că din mâna mea va dau mâncare, tot ce-am semanat şi-am secerat de la mine şi tot ce mi-aţi semănat voi şi tot ce-am secerat de la voi, va voi da amestecat să mâncaţi.*

12. *Şi nu este drept cu nici-un chip să mâninci ce-a semănat altul. Aşa că eu **Enoh**, înaintea Domnului, va întorc înapoi toate roadele muncii voastre, ba, fiincă eu sunt bun, vă dau şi de la mine."*[17]

13. Şi **Enoh** a amestecat grâul din moşia aceea mică, cu negina din toate holdele lui, le-a pus grămezile înaintea porţii cetăţii, şi le-a zis: *„Veniţi, luaţi şi mâncaţi, căci ce seamănă omul, aceea trebuie să şi mănânce"*.[18]

14. Şi au ieşit, au luat înăuntru la ei grămezile şi s-au tot trudit ca să aleagă grâul de neghină, dar n-au biruit.

15. Aşa că şi-au făcut pâinea din negină, au mâncat şi au murit. Au murit pe capete, unul

---

[15] (Leviticul 20:26) *"Voi **să-Mi fiţi sfinţi**, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul; Eu v-am pus deoparte dintre popoare ca să fiţi ai Mei."*

[16] (Isaia 40:13) *"Cine a cercetat **Duhul Domnului** şi cine L-a luminat cu sfaturile lui?"*

[17] (Isaia 3:11) *"Vai de cel rău! Lui îi va merge rău, căci **va culege rodul faptelor lui**."*

[18] (Galateni 6:7) "Nu vă înşelaţi: *„Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit." **Ce seamănă omul, aceea va şi secera**."*

câte unul, c-am la cinci mii de suflete din cetatea **Laarmasak**.

16. Şi când s-a umplut de bocet şi de tânguire şi de vaiet lung cetatea, lui **Enoh** i-a fost milă de ei.

17. Le-a deschis porţile şi a intrat în cetate şi celor vii care s-au căit de vicleşugul lor, le-a dat mâncare curată şi bună să mânânce şi apă proaspătă să bea.

18. Şi atât neghina nemâncată cât şi trupurile moarte, le-a adunat la un loc, le-a amestecat şi le-a pus în foc şi-au ars.

19. De atunci se poartă această învăţătură de minte: *„Vrăşmaşul care vine noaptea şi seamănă neghina şi ziua mănâncă ce a semanat."*

20. Şi cu privire la moartea lor, **Enoh** n-a fost vinovat, căci el le-a dat să mănânce, nu să moară.

21. Şi ce a fost de la el, a fost mâncare curată şi ce a fost de la ei, a fost mâncare de moarte.

22. Căci nu **Enoh** a pus şi-a semanat amestecat, ci ei.

23. Şi el le-a dat numai ce a secerat şi atât a purtat până la uşile cetăţi.

24. Iar cu privire la semănat, dar şi la darul de mâncare, **Enoh** n-a avut nici o vină înaintea Dumnezeului Cel-Sfânt. . . .

CURVIA DIN CETATEA LUI CAIN DIN BASMATH ŞI JUDECĂŢILE LUI ENOH

25. După cuvântarea lui **Enoh** din **Basmath**, unii dintre oamenii cetăţii s-au umplut de vină, c-au ţinut în dispreţ sfatul lui **Enoh** şi-au nesocotit cu nepăsare porunca lui.

26. Şi safirul cetăţii, a dat de ştire lui **Enoh** şi **Enoh** s-a mutat cu oştirile la **Basmath** şi şi-a împlinit pe ei judecăţile sale şi a făcut tuturor desfrânaţilor aşa cum se ştie:

27. **Enoh** şi-a repetat vorbirea ca şi în rândul trecut şi apoi, el care puse de-o parte cinci femei cu boli ascunse de curvie, le-a zis desfrânaţilor: *„Opriti-vă!"*

28. Şi ei cum erau adunaţi de cei sub arme, nicidecum n-au vrut să asculte, ci au zis lui **Enoh**: *„Pentru aceasta trăim, ca să ne bucurăm când simţim femeile sub noi!"*

29. Atunci **Enoh** a slobozit înaintea lor curvele acelea bolnave şi le-a zis încet: *„Sunteţi slobode, eu nu va fac nimic, numai să nu mai păcătuiţi ca să nu vi-se întâmple mai rău. Mergeţi şi nu mai curviţi!"*

30. Şi atunci **Enoh** a zis desfrânaţilor din **Basmath**: *„Dacă voi nu vă opriţi, eu pentru ce aş opri pe femeile acestea?"*

31. Şi ei au zis: *"Hotărât lucru, nu le opri, căci avem nevoie să le simţim sub noi!"*

32. Văzând că au în duh desfrânarea, şi-a îndreptat gândul către cer la Dumnezeul său şi a zis din adâncimile inimii sale:

33. *„Martor este Dumnezeu, că nu am nici o vină cu privire la voi! Eu,* ***Enoh****, totuşi nu le las între voi şi dacă voi le smulgeţi, eu nu am nici o vină!"*, *„Păcatul fie peste voi!"*

34. Ei le-au smuls la ei, între ei s-au împreunat cu ele şi timp de cinci zile, toţi câţi au curvit cu ele, ba pe faţă, ba în ascuns, s-au umplut de boală de moarte şi de la lună plină până la lună nouă, din pricina bolii curviei, au murit toţi desfrânaţii din **Basmath**.

35. Toţi care au desfrânat atunci au murit şi cetatea s-a curăţit de ei. De aceea se zice până azi în **Basmath**, că: *„Toată bucuria împreunării î-ţi aduce duhoarea morţi şi putrezirea!"* . .

JUDECATA UNUI ŞOPTITOR - BÎRFITOR

36. Şi în zilele acelea în **Basmath** trăia un clevetitor temut din cauza şoptirii limbii lui şi **Enoh** l-a chemat în judecată.

37. Şi i-a zis: *„Iată că iubita viteazului* ***Numuri*** *este la mine, eu nu i-am făcut nimic şi ea a fost credincioasă în dragostea ei faţă de* ***Numuri****!"*.

38. Apoi **Enoh** i-a zis: *„Atâta am avut să-ţi spun, căci am auzit ca eşti un om de sfat şi unul de încredere în purtarea tainelor."*

39. **Enoh** l-a slobozit şi şoptitorul s-a dus la capetenia **Numuri** şi i-a zis: *„Împăratul* ***Enoh*** *ţi-a necinstit logodnica, ea însăşi a fost necredincioasă dragostei sale, căci a biruit-o pofta!"*

40. Şi căpetenia **Numuri**, fiind la cea dintâi dragoste, s-a mâniat pe cuvintele şoptitorului

şi l-a înjunghiat şi a murit!

41. S-a dus la **Enoh** şi nu i-s-a închinat după obiceiul căpeteniilor ci, i-a strigat în faţă: *„Împăraţilor le este îngăduit orice? Şi omul lui Dumnezeu a fost dezlegat la desfrânare?”*

42. **Enoh** l-a potolit cu blândeţe, i-a înfăţişat judecata şi plata judecăţii sale, cu privire la pieirea clevetitorului.

43. A luat pe logodnică căpeteniei **Numuri**, **Akchaya** şi înaintea lui **Numuri**, nişte bătrâni au cercetat-o de feciorie şi au găsit-o neatinsă.

44. Şi căpetenia **Numuri** s-a bucurat de neprihănirea lui **Enoh**, s-a amărât însă, pentru ce a făcut şi a plâns trei zile încât, slăbise şi dorea să moară pentru ruşinea lui.

45. Atunci **Enoh** s-a apropiat şi i-a zis: *„**Numuri**, scoală-te, căci Dumnezeu nu a găsit în tine vină!”*

46. Dar el nu s-a vrut mângâiat şi a zis: *„Am păcătuit îndeajuns, am ucis şi m-am mâniat!”*

47. Atunci **Enoh** i-a zis: *„**Numuri**, am căzut la învoială cu Domnul meu pentru judecată şi am împrumutat cu chirie Îngerului Său mâna ta slujitoare şi credincioşia ta plină de focul dreptăţi. Nu te teme pentru tine!”*

48. Atunci **Numuri** i-a zis: *„Domnul, Domnului meu, nu mă izgoni te rog, ci lasă-mă să port eu grija ta şi să fiu în slujirea Dumnezeului Dreptăţii. Iată că din tot ce am, nimic nu este al meu, nici macar mâna mea în care m-am sprijinit!”*

49. Şi aşa a ajuns să se zică între oameni: *„O mână pentru slujirea Îngerului Său şi o moarte pentru clevetire!”*

50. Şi în judecata asta, **Enoh** n-a avut vină!

51. Şi **Enoh** a şezut pe scunul de judecată cu iscusinţă şi înţelepciune mare şi tot pământul a aflat de judecăţile sale.

52. Şi Dumnezeu era Judecătorul!

CAPITOLUL 5 - Chama şi Haytha în judecata lui Enoh

1. Erau la **Aden I Eridu** doi fraţi, un fiu a lui **Adam**, pe nume **Chama** şi fratele său **Haytha**, fiul lui **Cain**.

2. Şi **Chama** era fierar şi făurar de arme, priceput. Dar fiinca **Enoh** oprise luptele, lucrul mâinilor sale nu avea căutare şi ajunsese disperat ca o să mănânce rădăcini.

3. Şi **Haytha** era ucigaş şi un vânător rău şi prăpăditor, vânătoarea lui era pagubă.

4. El a ispitit pe fratele său **Chama**, zicând: *„Te văd ca şi mort fratele meu, pentru ce să moară fratele meu? Fă-mi arme de oase şi arme de piatră şi de aramă şi hai să vânăm!”*

5. **Chama** s-a temut şi a zis: *„Ştii şi tu legea pământului întărită de **Enoh**, că orice om ce caută învelitoare de blană, să pândească moartea unui dobitoc sălbatic.*

6. *Şi în ceasul morţii să-i iei pentru tine, ce lui nu-i mai foloseşte*. Căci porunca Cerului, este pentru pământ: *„Să nu ucizi!”*

7. Dar **Haytha** a râs şi l-a dus cu vorba şi l-a dus şi pe el la vânătoare de nimicire.

8. **Haytha** a ucis în ziua aceea, nouă mii de lei de munte şi o haită de lupi de pădure, fară unul,

9. pe care **Chama** l-a făcut scăpat, zicând: „ *Va veni o vreme să mă scape şi el din mâna fratelui lui, aşa cum l-am scăpat şi eu din mâna fratelui meu*”.

10. Şi **Enoh** urcând în **Erec**[19] cu oştirile ca să ia cetatea aceea pentru el, a prins pe **Chama** şi pe **Haytha** şi i-a dus în judecata lui.

11. Şi **Haytha** care era şi obraznic, i-a zis lui **Enoh**: *„Cum m-ai prins? Cum ţi-sa făcut cunoscut lucrul acesta?”*

12. Şi **Enoh** i-a răspuns: *„Nimic mai adevărat, căci tu eşti omul nepotrivit, la locul nepotrivit, în ceasul nepotrivit. Şi norocul n-a fost pentru tine şi întâmplarea te-a scos din pădure, Dumnezeul meu mi-te-a dat în mâini! Ce-ai facut?”*

13. **Enoh** i-a zis: *„Cine este omul care este cu tine la ucidere?”* şi **Haytha** a răspuns: *„Este*

[19] (Geneza 10:10) *”El a domnit la început peste Babel, **Erec**, Acad şi Calne, în ţara Şinear.”*

fratele tatălui meu!” şi **Chama** a zis: „*Mama mea şi cu tatăl meu m-au numit: **Fie-ţi milă de mine!***”

14. **Enoh** a zis: „*Ce nume este acesta? Cum de s-a pus unui ucigas?*”

15. Şi **Chama** a zis: „*Să mărturisească Dumnezeul tău pentru mine, căci mâinile mele n-au purtat vre-o dată sânge şi braţele mele mele n-au ucis nimic.*

16. *Eu sunt fierar şi făuritor de arme. Şi de când ai oprit Împărate luptele, lucrul mâinilor mele nu mai are căutare. Fratele meu m-a găsit mâncând rădăcini, m-a ispitit şi m-a dus cu vicleşugul vorbei în pădure!*”

17. **Enoh** le-a zis: „*Am hotărât cu privire la voi, mergeti în judecată şi ispăşiţi!*”

18. Şi **Enoh** ţinea în împărăţia lui cu mare cinşte nişte oameni care aveau darul vorbirii cu animalele.

19. Ei au fost numiţi „*Prinţi*” ai dobitoacelor şi fiecare soi şi specie de animale au fost numite „*Popor*”.

20. Şi **Enoh** le privea la fel ca pe poporul de oameni.

21. Şi **Enoh** a chemat pe Prinţul leilor de munte şi pe Prinţul lupilor şi le-a zis:

22. „*Nu faţă de oameni au greşit ei, ci faţă de animale, iată că eu îi dau în mâinile popoarelor voastre de suflete ale pădurii. Şi ei să cadă în judecata lor!*”

23. Şi Prinţii au chemat nişte cete de lei de munte şi o haită de lupi de pădure şi **Enoh** a izgonit pe **Haytha** şi pe **Chama** în pădure, zicând: „*Eu nu am nimic cu voi! Iertaţi-mă că v-am tulburat. Mergeţi în pădure de unde v-am scos!*”

24. Şi leii şi lupii l-au sfâşiat pe **Haytha**, dar carnea nu i-au mâncat-o ca le-a fost silă de omul acela.

25. Atunci lupul **Tara**, a îngenunchiat înaintea lui **Chama** şi l-a făcut scăpat din fălcile fraţilor lui.

26. Şi de-atunci se zice între oameni: „*Nici un ajutor nu este păgubos, căci mai târziu ţi-se întoarce înapoi cum ai făcut. De aceea faceţi ce vreţi ca să vi-se facă vouă, iertaţi ca să fiţi iertaţi şi ascultaţi ca să primiţi ascultare*[20] *şi nu ucideţi ca să nu cădeţi şi voi ucişi.*”

27. Şi aceasta nu este o pildă a înţeleptului, ci o păţanie din care s-a tras pildă şi învăţătură de minte.

28. Şi când a văzut **Enoh** că animalul este mai om ca omul, le-a închinat respectul unui suflet viu faţă de alt suflet viu.

29. El a dat popoarelor de animale, pământuri, ca ţări ale lor în ţările unde locuiau animalele, în-afara locuinţei omului, dar le-a dat şi unde erau oameni!

30. Şi în fiecare cetate era Regele oamenilor şi Regii animalelor.

31. Şi n-a fost sălbăticiune să atace omul în locuinţa lui şi-n nici-un fel.

32. Căci prin capii lor, sălbăticiunile au înţeles hotărârea omului cu privire la ele!

CAPITOLUL 6 - Rabay - învățătorul și prorocul Enoh, despre ”Dragoste”

1. Şi **Enoh** le-a vorbit în **Erec**, despre „*Dragoste*”, zicând: „*Să nu vă înşelaţi singuri, fii ai omului, căci dragostea nu are nimic de-a face cu împreunarea cărnii*”.

2. Şi cum am zis celor din **Basmath**, aşa vă zic şi vouă, celor din **Erec**, că ”*împreunarea în trup este numai o lucrare a dragoste a doi soţi.*”

3. Dar nimeni nu î-şi află desfătare deplină în muncă, ci numai când este însoţită de roade.

4. Tot aşa roadele dragostei sunt, mai întâi de toate copilaşii, apoi vin mângâierile, sprijinul şi alte roade care le arată dragostea, între ele este şi blândeţea.

5. De aceea daţi-vă şi voi toată silinţa şi uniţi-o cu RÂVNA.

6. Ferice de cel ce-şi logodeşte „*Şilinţa*” cu ”*Râvna*” şi le împreunează într-un singur Duh, căci şi ce se naşte mai apoi este de la Duhul.

7. Şi când se arată fii lor în voi, ve-ţi fi plini de duhuri multe şi de Duhul care le-a născut pe toate.

---

[20] (Luca 11:4) ”*şi **ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă şi noi iertăm oricui ne este dator**; şi nu ne duce în ispită, ci izbăveşte-ne de cel rău*”

8. Şi când vine în lume duhul de blândeţe, îşi face casa în om şi toată lucrarea lui în om este ”*blândeţea*”.

9. La fel este cu „*îngăduinţa*” care e îngăduitoare şi cu ”*mila*”, care e miloasă.

10. ”*Îndurarea*” este plină de îndurare, ”*pacea*” nu caută război şi lu ..... aduce linişte şi odihnire.

11. ”*Bună-voinţa*” este şi ea bine-voitoare iar ”*bunătatea*” este întăritoare pentru inimă.

12. Aşa că, căutaţi să uniţi ”*smerenia*” cu ”*evlavia*”, ”*evlavia*” cu ”*blândeţea*”, ”*blândeţea*” cu ”*îndurarea*”, ”*îndurarea*” cu ”*îngăduinţa*”, ”*îngăduinţa*” cu „*mila*”, ”*mila*” cu ”*bunătatea*” şi ”*bunătatea*” cu ”*bună-voinţa*”.

13. ”*Bună-voinţa*” uniţi-o cu ”*fapta*”, ”*fapta*” cu ”*credinţa*”,[21] ”*credinţa*” cu ”*nădejdea*”, ”*nădejdea*” cu ”*îndelunga răbdare*”, ”*îndelunga răbdare*” cu ”*înfrânarea*”, ”*înfrânarea*” cu ”*cunoştinţa*” şi-n toate acestea să se arate ”*dragostea de fraţi*” şi ”*dragostea de oameni*”.

14. Căci dragostea este curată şi neprefăcută, este poarta spre izbăvire. Căci fără dragoste nimic nu este!

15. În primul rând să ştiţi că Dragostea, nu cicăleşte şi nu scoate ochii, fiincă Dragostea nu se bucură de necaz şi nici de nelegiuire.[22]

16. Căci trebuie să vedeţi lămurit că Dragostea neprefăcută, nu caută folosul său, nu se laudă, nu poartă mânie, căci Dragostea nu se umflă de mândrie, nici nu se poartă necuvincios.[23]

17. Cum de vă tot înşelaţi singuri zicând: „*Dragoste aici*” şi „*Am arătat Dragoste!*”

18. Căci Dragostea nu pârăşte nici nu pizmueşte,[24] Dragostea nu cleveteşte, nu şopteşte (bârfeşte), nici nu amăgeşte, fiincă Dragostea în nimic nu-i unită cu bârfa.

19. Dragostea este fără vină şi neprihănită, atât de curată este şi de SFÎNTĂ, că Însăşi Dumnezeu i-a hotărât din început „*Mărirea şi i-a dat stăpânire peste inimi*”.

20. Dragostea nu neroroceşte pe nimeni, căci am auzit multe guri zicând: „*Am o nenorocire în dragoste*” şi „*Dragostea m-a nenorocit!*”

21. Eu vă spun curat că, însuşi omul se nenoroceşte singur, când înşeală dragostea.

22. Totuşi Dragostea nu se răzbună, chiar nici când e înşelată şi pentru aceasta este placută înaintea lui Dumnezeu că nu-şi face dreptate singură.

23. Dragostea nu trebuie dispreţuită de nimeni, căci Dragostea este de folos şi pentru învăţaţii pământului.

24. Căci Dragostea este mai mare decât toate,[25] fiincă Dragostea întrece orice cunoştinţă şi adevărata înţelepciune duce omul la Dragoste.

25. Dragostea este ”*Taina lui Dumnezeu*”[26] şi Taina pe care o caută înţelepţii pământului este Dragostea.

26. Nu este o taină mai mare ca Dragostea. Nimeni nu poate să spună când a fost făcută, sau pentru ce?

27. Ea are în adevăr Chipul şi Asemănarea lui Dumnezeu, pentru că ea trebuie să-fie şi pentru că este: ”*EA-ESTE*.”

28. Şi toate lucrurile sunt în ea şi viaţa lor e-n ea. Ea face SĂ-FIE! Şi-n ea toate SUNT!

29. Şi nu-i o vorba uşoară, numai aşa ca să fie spusă, când am zis că, cu adevărat Dragostea are, Chipul lui Dumnezeu şi Asemanarea Lui.

30. Şi încă nu am spus totul şi chiar mai nimic, când am zis că Dragostea este ”*Taina lui Dumnezeu*”.

31. Şi încă n-am putut să cuprind cu cuvântul, nici cu dovezile ce-am zis, când am spus că nu este o Taină mai mare ca şi Dragostea.

---

[21] (2 Petru 1:5) ”*De aceea, daţi-vă şi* ***voi toate silinţele casă uniţi cu credinţa voastră fapta****; cu fapta, cunoştinţa;*”

[22] (1 Corinteni 13:6) ”*nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr*”

[23] (1 Corinteni 13:5) ”*nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândeşte la rău*”

[24] (1 Corinteni 13:4) ”*Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuieşte; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie*”

[25] (1 Corinteni 13:13) ”*Acum, dar, rămân acestea trei: credinţa, nădejdea şi dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.*”

[26] (Apocalipsa 10:7) ”*ci, că în zilele în care îngerul al şaptelea va suna din trâmbiţa lui, se va sfârşi taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor.*”

32. Dragostea este din Dumnezeu şi ea însăşi este pentru Dumnezeu fiincă ea este Slava Sfinţeniei lui Dumnezeu şi Însăşi Dumnezeu este Dragoste.

33. Şi cine pricepe ce zice **Duhul**: „*Căci atât de mult a iubit Dumnezeu lumea!*”[27]

34. Cine poate cuprinde Dragostea? Ea este cuprinsă-n toate cerurile şi-n oameni jos pe pământ.

35. Dar nimic din toate acestea nu o pot cuprinde. Fiincă pământul e nimic, şi omul parcă-i de negăsit, cerul însăşi e un lucru mic, încă Dragostea este nesfârşită!

36. Dragostea este Sfântă şi în ea este viaţa lui Dumnezeu, Dragostea este Duhul de viaţă, pentru ca Dragostea este mai tare ca moartea.

37. Toate se nasc din Dragoste şi din pricina naşterii ei, toate câte au fost născute din ea au viaţă veşnică şi din pântecele ei, lucrurilor se dă ca trup însăşi veşnicia.

38. Dragostea izgoneşte frica, cearta, îndoiala, fiincă Dragostea este plină de credinţă, crede totul şi nadajdueşte totul, este supusă şi nu se înalţă pe sine.

39. Dragostea rabdă totul şi sufera totul,[28] cu bucurie şi nu se plânge de nimic şi aşa se arată că este Tare, fiincă şi Domnul este un Dumnezeu Tare.

40. Dragostea este plină cu belşug de bunătate şi de blândeţe, frumuseţea ei e ”*Harul*”, adică ”*Îndurarea*” şi ”*Mila*”, ”*Îngăduinţa*” este pieptul ei la care ne cheamă.

41. Bună-voinţa este trupul său nespus de frumos şi neprihănirea este fecioria ei.

42. Nimeni nu s-a culcat cu ea şi nici n-a cunoscut-o nimeni, căci de aceea numele ei este: ”***Taina lui Dumnezeu!***”[29]

43. Dragostea zideşte mântuirea şi acoperă păcatul în groapa pocăinţei şi a lepădării de sine. Ea adună pe toţi oamenii, ca fiind copii ei.

44. Dragostea este[30] legătura Desăvârşirii lui Dumnezeu şi-a toţi şi-a toate câte sunt în El.

45. Ea acoperă o mulţime de păcate[31] în marea uitării veşnice şi nicicând nu-şi mai aduce aminte de ele. Ea se bucură de regăsirea fiilor pierduţi.

46. Dragostea ne este mamă. Dragostea nu face rău aproapelui, ci este plină de bunătate.

47. Dragostea se bucură de Adevăr şi de Dreptate, ea însăşi este Duhul lor.

48. Dragostea nu v-a pieri niciodată,[32] fiincă e veşnică şi în veac e-un singur trup de Duh cu Dumnezeu!

49. Aceasta este mireasa Lui şi El nu s-a atins încă de ea. Şi ea iubeşte în chip dumnezeiesc pe Dumnezeu şi Dumnezeu o iubeşte.

50. Dragostea este ”*Prea-Iubita Lui*” şi Domnul este ”*Prea-Iubitul ei*”.

51. Şi celor pe care îi naşte după trup de slavă Duhul, adică celor care-au fost născuţi din Dragoste.

52. Mama lor, ”*Dragostea*” şi ”*Sfinţenia*” şi ”*Slava*” cea nepieritoare a lui Dumnezeu, zice copiilor ei: „*Să iubeşti pe Domnul Dumnezeu,*[33] în chip dumnezeesc, *fără vină şi cu râvnă, neîncetat!*

53. *Să prindă-n voi Chipul lui Dumnezeu şi prin iubire nesfârşită şi sfinţenie să aveţi asemanarea lui Dumnezeu-copilaşii mei!*”

54. Şi Tatăl nostru care este în ceruri, zice: „*Fii Mei-să aveţi Dragoste în voi şi prin aceasta v-a cunoaşte lumea ca sunteţi ai Mei,*[34] *şi atunci şi Eu voi marturişi despre voi, că Eu-Sunt Tatăl*

---

[27] (Ioan 3:16) ”*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.*”

[28] (1 Corinteni 13:7) ”*acoperă totul, crede totul, nădăjduieşte totul, suferă totul*”

[29] (Coloseni 2:2) ”*pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniţi în dragoste şi să capete toate bogăţiile plinătăţii de pricepere, ca să cunoască **taina lui Dumnezeu** Tatăl, adică pe Hristos*”

[30] (1 Ioan 4:7) ”*Preaiubiţilor, să ne iubim unii pe alţii; căci **dragostea este de la Dumnezeu**. Şi oricine iubeşte este născut din Dumnezeu şi cunoaşte pe Dumnezeu.*”

[31] (1 Petru 4:8) ”*Mai presus de toate, să aveţi o dragoste fierbinte unii pentru alţii, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate.*”

[32] (1 Corinteni 13:8) ”*Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârşi; limbile vor înceta; cunoştinţa va avea sfârşit.*”

[33] (Marcu 12:30) ”*şi: „**Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima** ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău şi cu toată puterea ta”; iată porunca dintâi.*”

[34] (Ioan 13:35) ”*Întru aceasta vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenicii Mei, dacă veţi avea dragoste unii faţă de alţii.*”

vostru. Să vă iubiţi unii pe alţii, aşa cum v-am iubit şi Eu pe voi.”[35]

55. Şi care va fi acum mărturia noastră? În urmă rămâne numai mărturia aceasta, că: „*Cerul de-acum şi pământul de-acum, chiar şi veciile vor trece,*[36] *dar Dragostea rămâne şi cine rămâne în ea v-a locui în Dumnezeu pe veci şi nu v-a mai ieşi afară!*

56. Dragostea nu este nici Bună şi nici Rea, Dragostea este Sfântă pentru că este din Dumnezeu şi Dumnezeu însuşi este Dragoste![37]

57. Dragostea este ”*Sfinţenia lui Dumnezeu*” şi ”*Slava Lui*” cea nepieritoare, Dragostea este: ”**Amin!**”

SFATURI ŞI ÎNDEMNURI: - LA VORBIREA ACEASTA

58. Şi dacă-i faceţi unui om cu dragoste curată[38] şi îi arătaţi dragoste neprefacută, ia-ţi făcut dintr-o dată tot „*binele*” din lume şi voi săvârşind numai binele, nicicând n-aţi putea să arătaţi cu „*binele*” dragostea în ceva.

59. Cu binele nenorociţi, dar cu dragostea izbăviţi şi vindecaţi! Binele este din Rău, Păcat, pe când Dragostea este ”*Sfinţenie*” şi ”*Desăvârşire*”.

60. Deci puneţi mai presus de orice, Dragostea! Pentru că vă spun curat, că cine cunoaşte Dragostea,[39] cunoaşte cu adevărat pe Dumnezeu[40] şi atunci cunoaşte şi ”*Taina lui Dumnezeu*”.

61. În aceasta este o dovadă netăgăduită, că vine de la Dumnezeu şi că este ”*Fiiul Lui*”[41] şi Dumnezeul său este Tatăl său.

62. Dar, este cu neputinţă ca cineva să vină la Dumnezeu dacă nu este ”*născut din nou*”,[42] dacă nu este născut din Dragoste şi dacă Duhul nu l-a zămislit.

CAPITOLUL 7 - Darurile care însoţesc dragostea adevărată

1. Darurile lui Dumnezeu le face în om şi îi dă duhuri de putere şi unul din Duhurile Sfinte, este ”*Blândeţea*”, care este bunătate nespusă şi temere de Domnul şi cine capătă blândeţe nu-şi înalţă glasurile prin pieţele cetăţii, ci se îngrijeşte de necazul altora ca să-l vindece şi slujeşte tuturor.

2. Blândeţea este cununa de cinşte a înţelepciunii, pentru că blândeţea este înţelepciune de la Dumnezeu însoţită de evlavie, bunătate şi smerenie.

3. Blândeţea, nu te sileşte, nici nu te osteneşte cu „*Binele*”, dar nici nu te judecă cu „*Răul*”.

4. Blândeţea este un duh şi o Putere a Dragostei şi ea este bine-voitoare cu toţi şi nimeni nu-i arată nepăsare, ci dimpotrivă, îl sprijină pe om, îl mângâie şi îi arată vremurile de înviorare.

5. Blândeţea fiind înţelepciunea lui Dumnezeu şi bunătate nespusă, slujeşte celor întristaţi şi nemângâiaţi, celor ce sunt în durere şi bunătatea blândeţii este întărire pentru toţi.

6. Şi pe toţi îi umple de linişte şi de evlavie. Blândeţea lucrează în oricine ”*smerenia*”. Smerenia nu are nici-o poftă, nici planuri de mărire, pentru că ea este un singur duh cu evlavia.

7. Iar ”*evlavia*” este ”*smerenie*” şi ”*dragoste*”. Evlavia nu se capăta greu, dar se ţine împreună cu ascultarea de Domnul şi cu îndelunga răbdare.

8. Şi iată ce aduce în om îndelunga răbdare: Înţelepciune cu Bunatate, adica Blândeţea şi Smerenia, în care nu este poftire nici griji lumeşti şi nici planuri de mărire.

9. Căci ”*Taina Curăţirii şi a îndelungii răbdări*”, nu este înfrânarea, ci ”*lipsa de poftire*”, ”*de griji nesăbuite*” şi ”*de planuri de mărire*”.

---

[35] (Ioan 15:12) ”*Aceasta este porunca Mea: să vă iubiţi unul pe altul, precum v-am iubit Eu.*”

[36] (Luca 21:33) ”*Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Vezi şi Marcu 13:31; Matei 24:35).

[37] (1 Ioan 4:8) ”*Cine nu iubeşte n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că* ***Dumnezeu este dragoste***.”

[38] (1 Corinteni 16:14) ”*Tot ce faceţi să fie făcut cu dragoste!*”

[39] (1 Ioan 4:16) ”*Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu faţă de noi.* ***Dumnezeu este dragoste****; şi cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, şi Dumnezeu rămâne în el.*”

[40] (1 Ioan 4:8) ”*Cine nu iubeşte n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.*”

[41] (Ioan 15:13) ”***Nu este mai mare dragoste*** *decât să-şi dea cineva viaţa pentru prietenii săi.*”

[42] (1 Petru 1:3) ”*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare,* ***ne-a născut din nou*** *prin învierea lui Isus Hristos din morţi, la o nădejde vie*”

10. Cel ce nu-şi găseşte plăcere în ce-i porunceşte pofta, cel ce se îngreţosează de griji,[43] atunci când nu sunt de trebuinţă, cel ce leapădă mulţimea de griji nesăbuite şi acela care şterge din aducerea lui de-aminte,

11. ”*planul zilei de mâine*”, ”*planul lui de trăi bun*” şi ”*plănuirea de mărire*”, acela care le uită şi le dispreţuieşte, acela dobândeşte cu adevarat îndelunga răbdare şi curăţirea care vine din Dragoste şi ascultare, nu din îngânfare.

12. Şi ”*înfrânarea*” este bună, adică zic că şi ea are un folos, dacă o ţii ca strajă pentru vegherea ta şi pentru păzirea a ceea ce ai dobândit, ca nu cumva să-ţi fure înşelarea, biruinţa.

13. ”*Înfrânarea goală*” este nebunie şi ”*legea morţii*”, care te vatămă, te schilodeşte, te vlăguie şi te coboară tare curând în groapă,

14. însă preţuită ca o strajă la veghere şi o santinelă a păşirii având în inimă lipsa de poftire şi de planuri de mărire şi de griji nesăbuite, omul este întărit în nadejde şi în curăţenie (*sfinţenie*) de îndelunga răbdare.

15. Îndelunga răbdare se mai dobândeşte şi cu ţinerea Sabatului, căci fiind lipsit de grijă nefolositoare a zilei de mâine şi de grija[44] unui trai bun şi plin de mărire de la oameni şi fiind lipsit de zbuciumul gândurilor deşarte,

16. Şi de neliniştea pe care o aduce necredinţa şi deznădejdea, fiind lipsit de ele, dobândeşti îndelunga răbdare şi trăieşti în tine, neîncetat şi zi de zi, Odihna-Veşniciei-de-Sabat.

17. Cu îndelunga răbdare şi cu dragoste înfocată, se dobândeşte credinţa, care este nadejdea unei vremi de slobozire, de păcat şi descoperirea celor nevăzute pe care le-ai nădajduit şi-ai stăruit cu îndelunga răbdare în aşteptarea venirii şi împlinirii lor.

18. ”*Nădejdea*”[45] este venirea în cunoştinţă de Cuvântul vestit şi speranţa omului care îndeamnă să crezi şi să aştepţi ce nu-i acum, şi în curând se arată, aşa precum a fost vestit.

19. Şi credinţa nu este un lucru uşor, aşa spus numai, credinţa nu este o învăţătură născocită de om, ci este Puterea lui Dumnezeu arătată în om, de la păcat şi până la moartea păcatului în om.

20. Ori credinţa este cunoştinţa ta cu privire la un lucru pe care ţi-la făcut cunoscut Dumnezeu şi care este mai presus de lucrurile „*făcute*” cu înfăţişare, mai presus de bine şi de rău.

21. Credinţa nu este nici presupunere, nici bănuială, nici nălucire şi nici învăţătură.

22. Şi ca să crezi în Dumnezeu, trebuie să-L cunoşti,[46] să ţi-se facă cunoscut.[47]

23. Ori ca să ţi-se facă cunoscut ţie,[48] trebuie să trăieşti cu adâncă simţire şi dragoste neprefăcută, ”*rugăciunea*” şi ”*stăruinţa*” în a trăii după plăcerea lui Dumnezeu.

24. Şi dea-biea atunci, când ţi-se face cunoscut Dumnezeu,[49] ca să-L ştii şi să-L cunoşti, vine în tine şi te umple credinţă.

PĂRTĂŞIA CU DUMNEZEU

25. Vă zic, că este ca să trăieşti în tine rugăciunea cu inima curată şi dragoste neprefăcută şi cu simţire, adică împreună cu stăruinţa, care este de-a trăii cu Dumnezeu mereu, aşa se naşte ”*Părtăşia*”.[50]

26. Care este, a vorbi cu Dumnezeu şi ai vorbi Lui şi El să-ţi răspundă şi să te asculte. ”*Vorbirea cu Dumnezeu*” şi ”*trăirea cu Dumnezeu*” este ”*Părtăşie*”.[51]

---

[43] (Matei 6:34) ”*Nu vă îngrijoraţi, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăşi. Ajunge zilei necazul ei.*”

[44] (Filipeni 4:6) ”***Nu vă îngrijoraţi de nimic****; ci, în orice lucru, aduceţi cererile voastre la cunoştinţa lui Dumnezeu, prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri.*”

[45] (Psalmi 62:5) ”*Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine* ***nădejdea****.*”

[46] (Matei 7:23) ”*Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtaţi-vă de la Mine, voi toţi care lucraţi fărădelege.*”

[47] (Isaia 45:5) ”*Eu sunt Domnul, şi nu mai este altul, afară de Mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins, înainte ca tu să Mă cunoşti.*”

[48] (Ioan 14:7) ”*Dacă M-aţi fi cunoscut pe Mine, aţi fi cunoscut şi pe Tatăl Meu. Şi de acum încolo Îl veţi cunoaşte; şi L-aţi şi văzut.*”

[49] (1 Corinteni 8:3) ”*Dar dacă iubeşte cineva pe Dumnezeu, este cunoscut de Dumnezeu.*”

[50] (1 Corinteni 1:9) ”*Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtăşia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru.*”

[51] (1 Ioan 1:3) ”*deci ce am văzut şi am auzit, aceea vă vestim şi vouă, ca şi voi să aveţi părtăşie cu noi. Şi părtpşia noastră este cu Tatăl şi cu Fiul Său, Isus Hristos.*”

27. Mai este MILA, cum este MILA? Este să simţi să trăieşti ce este în aproapele tău ca să-l poţi înţelege, aceasta este MILA. ”*Mila*”[52] se dovedeşte în ajutorul de aproapele tău, fiincă mila nu este nici ”*dispreţul altuia*” şi nici „*a face bine*” din îngâmfare.

28. Şi în urmă mai este ”IERTAREA”. Ori aceasta este Dragoste curată faţă de fraţi, faţă de aproapele tău şi faţă de toţi oamenii.

29. ”*Iertarea*” este să nu-ţi aduci aminte de nimic „*necurat*”, nici de necaz, nici de răul care ţi s-a făcut.

30. Să arunci toată uneltirea Celui Rău în întunericul uitării unde nu este nici aducere aminte.

31. ”*Iertarea*” este în a uita cu ce ţi-a greşit aproapele tău, fără să-ţi mai aduci aminte, aşa cum şi Dumnezeu ne uită toată fărădelegea[53] când ne-va sterge tot păcatul,[54] le aruncă în marea uitării şi nicicând nu-şi mai aminteşte de ele.

32. Să uiţi păcatul înseamnă să-i hotărăşti moartea, ori moartea păcatului este ”*izbăvirea*”. Şi prin iertarea lui Dumnezeu vom fi izbăviţi.

33. ”*A uita*”, ”*a ierta*”, ”*nu este îngăduit răul*”, ”*întunericul*” şi ”*păcatul*”, ”*nici a trăii în nepăsare*”, ci ”A TE NAŞTE DIN NOU”, ”*fără păcat!*”

34. Şi când **Enoh** şi-a isprăvit vorbirea care a trăit-o până acolo că ”*lumina slava nepieritoare de la Dumnezeu*” şi toată cetatea care a văzut că **Enoh** trăia şi locuia-n lumină, s-a înfricoşat nespus.

35. Oamenii aceia s-au temut şi s-au predat lui Dumnezeu cu ascultare, cu supunere în toate şi cu ascultarea cu care erau datori lui Dumnezeu mai dinainte de păcat.

CAPITOLUL 8 - Preoţia

1. Şi **Enoh** mergând în **Larak**, a găsit o mulţime de oameni care ziceau despre ei însăşi: „*suntem preoţi*”.

2. **Enoh** nu i-a întrebat nici cui preoţesc şi nici la ce nălucire de dumne-zeu slujesc.

3. Ci le-a spus curat: „*Fii ai omului, nu vă coborâţi cu mâinile voastre în ţărâna gropii şi nu vă îşelaţi singuri!*

4. *Cu privire la preoţie, aceasta nu-i o joacă de plăcere, nici nu-i o umplere a vremii când nu ai ce face şi nici o îndeletnicire a omului nu-i şi tot nu pricepeţi!*

5. *Căci preoţia-i Dumnezeu Însăşi. Şi Cuvântul lui Dumnezeu, care ne marturiseşte pe Dumnezeu şi despre Dumnezeu, numai El care are mărturia este „Mare şi Preot”.*[55]

6. *Căci ce Îl slujeşte pe Dumnezeu?*[56] *Oare nu cuvântul? Şi Dumnezeu oare de cine se slujeşte? Oare nu de Cuvântul Său?*[57]

7. Şi ştim că toată facerea lui Dumnezeu este de la El. Şi nimic din ce a fost făcut nu s-a facut fără Cuvânt.

8. Şi toate câte au fost „*făcute*” au fost facute prin El. Şi toată „*Facerea*” lui Dumnezeu a fost „*Făcută*” prin Cuvânt[58] şi prin poruncă.

9. Căci preoţia este slujirea lui Dumnezeu şi Dumnezeu nu este slujit de mâini omeneşti, nici jos pe pământ, nici sus în ceruri şi nici în locurile prea înalte.

10. Şi zic: ”*pe Dumnezeu îl slujeşte omul? ...... în care nu este nici o nădejde, nici tărie şi nici slavă şi nici mărire, în tot veacul de acum? Nicidecum!*”

11. Ci Cuvântul lui Dumnezeu îl slujeşte pe Dumnezeu. În El este cuprinsă toată slujirea-preoţia lui Dumnezeu, şi Dumnezeu se slujeşte de El, în ori-ce facere.

---

[52] (Mica 6:8) ”*Ţi s-a arătat, omule, ce este bine, şi ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubeşti mila şi să umbli smerit cu Dumnezeul tău?*”

[53] (Isaia 1:18) ”*Veniţi totuşi să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roşii ca purpura, se vor face ca lâna.*”

[54] (Romani 11:27) ”*Acesta va fi legământul pe care-l voi face cu ei, când le voi şterge păcatele.*”

[55] (Evrei 5:5) ”*Tot aşa, şi Hristos nu Şi-a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are de la Cel ce I-a zis: „Tu eşti Fiul Meu, astăzi Te-am născut.*”

[56] (Evrei 5:10) ”*căci a fost numit de Dumnezeu: Mare Preot „după rânduiala lui Melhisedec.*”

[57] (Ioan 1:1) ”La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu.”

[58] (Ioan 1:3) ”*Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.*”

12. Pentru aceasta, Cuvântul, care locuieşte în Dumnezeu, a ieşit de la Dumnezeu şi când I-sa „*închinat*" lui Dumnezeu, a zis: „*Iată-mă, sunt gata! Vin să fac voia Ta Doamne, Dumnezeul Meu!*"[59]

13. Şi când a ieşit de la Dumnezeu, Cuvintul a fost „*închinat*" lui Dumnezeu în veci.

14. De aceea se spune despre Cuvântul lui Dumnezeu ca este Nazireu[60] (*închinat lui Dumnezeu*).

15. Fiincă este pus de-o-parte și despărțit de frații săi. Și frații Săi NOI-SUNTEM. Adică unii dintre noi, care vom fi "*născuți din nou*", din Dragoste.

16. El este fratele celor născuți de la Duhul Sfânt. Și toți aceștia dintre noi, sunt tovarășii și frații Săi de slujire și de slujbă.

17. Preoţia este Slujire şi Chemare. Şi nimeni n-a fost mai întâi „*chemat*" de Dumnezeu, mai înainte de Cuvântul Său. Şi fără El n-ar fi nici „*Chemare*", nici „*Vestire*".

18. Prin Cuvântul Său, Dumnezeu cheamă toate lucrurile pe nume şi toate sufletele la El, toate lucrurile le cheamă la viaţă şi toate au un „*nume*" la Dumnezeu în „*NUMELE*" lui Dumnezeu.

18. Şi aceasta-i Mărturia mea despre Cuvântul lui Dumnezeu, că slujirea-preoţia lui Dumnezeu este în Cuvânt şi în Bună Vestire şi în Mărturie.

19. Şi Cuvântul lui Dumnezeu, este chemat în Împărăţia cerurilor, „MARE şi PREOT"

20. Şi prin Cuvântul lui Dumnezeu, vin toate, mai întâi „*Chemarea*" la Dumnezeu apoi Vestea-Bună.[61]

21. Apoi vine „*închinarea*" şi "*slujirea*" care este preoţia şi toată cunoştinţa de Domnul este în Cuvintul Său.

22. Şi Cuvântul o dă oricui este cunoscut de Dumnezeu mai înainte de întemeierea lui[62] şi „*numele*" său e trecut în carte . . . (*probabil Cartea vieţii*).

LEPĂDAREA DE BINE ŞI DE RĂU - NOUA GÂNDIRE - ADEVĂRUL ŞI DREPTATEA

23. Cuvântul lui **Enoh** cu privire la pocăiţii din **Larak**, a fost aşa: „*Nu vă este de nici un folos gândirea de acum! Căci gândirea păcatului este moarte, pe când gândirea Duhului este viaţa. Şi gândind voi binele şi răul, ce asteptaţi voi?*"

24. Parcă nu ar fi îndeajuns, că purtăm în noi izvorul morţii chiar din pântecele mamelor noaştre şi lipsindu-le de multe zile, ce s-a luat de la ele, ni-se dau nouă, ca suflare de viaţă.

25. Şi parcă nu ar fi îndeajuns, ca din sămânţa tatălui meu şi a taţilor voştri din care suntem alcătuiţi după trup, din sămânţa aceasta, vine păcatul din tată-n fiu, din generaţie în generaţie în tot neamul de oameni.

26. Ci mai toţi, fiind nesăbuiţi în deplină nechibzuinţă, nu v-aţi cântărit dragostea faţă de copilaşii voştri şi din pruncia învăţaţii mersului pe picioarele lor, le-aţi tulburat gândirea cugetului şi le-aţi întunecat simţirea, învăţând pe copilaşii voştri: cunoştinţa „*Binelui şi-a Răului*".

27. Şi atunci în ce se dovedeşte dragostea voastră pentru ei, care se numeşte „*mare*"? În nimic, nu este dovadă!

28. De aceea fiii voştrii petrec mulţi ani, înaintând în zile, neştiind cum să preţuiască dragostea voastră despre care nu este nici o dovadă clară!

29. Ce văd ei la voi, este cu privire la păcat, văd toată truda, osteneala, zbuciumul şi nelinişte în care sunteţi munciţi în vecii vecilor.

30. Şi din pricina aceasta, lipsa de îngrijire îi întristează din pruncie, lipsa de călăuzire îi rătăceşte din tinereţe şi lipsa de sfat îi pierde în păcat şi-n moarte.

31. Atunci ce-i de făcut? Care este între voi într-atât de nebun ca să-şi tăgăduiască propria dragoste din el, dispreţuindu-şi copilaşii?....... gândesc, că nu-i nici unul!

32. Şi în zilele voastre, nadăjduiţi ca să vi-se arate dragoste şi sprijin de la ei, şi voi căutaţi

[59] (Evrei 10:7) "*Atunci am zis: „Iată-Mă (în sulul cărţii este scris despre Mine),vin să fac voia ta, Dumnezeule!*" (vezi şi Ps. 40:7-8).

[60] (Matei 2:23) "*A venit acolo şi a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinească ce fusese vestit prin proroci: că El va fi chemat Nazarinean.*"

[61] (Evrei 4:6) "*Deci, fiindcă rămâne ca să intre unii în odihna aceasta şi pentru că aceia cărora li s-a vestit întâi vestea bună n-au intrat în ea, din pricina neascultării lor*"

[62] (Efeseni 1:4) "*În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinţi şi fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui*"

în ei nădejde și puneți în ei lucrurile peste care n-ați biruit, asta râvniți în ei, ca să aibă ei biruința aceasta care să-i slobozească de pacăt și de moarte.

33. Şi voi sădiţi în ei nădejdea dragostei, dar dacă îi lipsiţi de Adevărul lui Dumnezeu şi de Dreptatea Lui, ce le-aţi făcut? ...... şi ce v-aţi făcut vouă?

34. A-ţi auzit, ca păcatele părinţilor se moştenesc şi în copiii lor? Şi dacă pe lângă păcatul cel înrobitor, ce l-am primit din mâna lui Adam, mai adăugaţi „*păcat*" şi-apoi iarăşi „*păcat*", adică învăţătura deosebirii binelui şi răului, nu strămutaţi în copilaşii voştrii, ceea ce v-a înrobit atâta pe voi?

35. Adică strămutaţi din voi în ei, răul şi nenorocirea. Pentru aceea trebuie să faceţi potrivit cu ce v-am învățat, întocmai cu dovezile pe care le-am înfățișat vouă.

36. Adică dobândirea, blândeții și bunătății, a milei și dragostei, a bună-voinței, îngăduinței, îndurării și iertării.

37. Și cu privire la rugăciune, lipsa de poftire și de plăcere în poftire, la stăruință și rugăciune și credință și la părtășia cu Dumnezeu, care este cunoștința de Adevăr.

38. Trebuie să cunoașteți Adevărul[63] și să vă învățați unii pe alții Dreptatea și Dragostea, în toți și-n toate.

39. Altfel, nu ve-ţi căpăta slobozire în nici-un fel. Trebuie să încetaţi cu binele şi răul!

40. Vă trebuie o nouă gândire şi mărturia unui cuget curat[64] şi-a unui Legământ cu Dumnezeu, o legătură de părtăşie cu Cel-Sfânt, Domnul.

41. Trebuie să gândiţi şi să cugetaţi totul şi toate după Adevăr şi după Dreptate.

42. Şi Adevărul[65] este adâncimea şi sufletul Duhului Sfânt, şi are ca Putere, Dreptatea şi ca Duh şi întărire, Dragostea care vine din Dumnezeu.

43. Iată: - "*Adevăr este, că soarele este în cer, sus şi că e numai unul pentru lumina pământului*.

44. *Drept este să spui Adevărul, adică să mărturiseşti pe Dumnezeu care este numai Unul Singur,*[66] *şi că El a făcut Soarele*."

45. Adevăr sunt toate lucrurile, care sunt „*făcute*" de Dumnezeu Făcătorul, din vremea „*Facerii*" şi toate cerurile şi îngerii şi duhurile pe care le-a făcut Dumnezeu.

46. Drept este să spui că vin de la Dumnezeu şi să spui Dreptăţii pe NUME, adică dezvăluind uneltirea Celui Rău şi a întunecimilor sale.

47. Străduiţi-vă cu "*Adevărul*" şi "*Dreptatea*", în loc de "*bine*" şi de "*rău*".

48. În "*Adevăr*" şi "*Dreptate*" nu-i nici o deosebire, căci Puterea Adevărului, este Dreptatea, care vine ca o dovadă, ca să dovedească mincinoase binele şi răul.

49. Şi să despartă lumina de întuneric şi lucrarea lui Dumnezeu de stricăciunea şi nimicirea care o aduce păcatul.

50. Că Adevărul însoţit de Dreptate să osândească pe veci, Împărăţia întunericului.

51. Şi acestea au fost cuvintele lui **Enoh** cu privire la pocăiţii din **Larak**.

CAPITOLUL 9 - Pocăinţa

1. „*Trebuie să vedeţi lămurit cu privire la Taina aceasta*". A zis **Enoh** cetelor de mulţime care îi însoțeau oștirile și pe **Enoh**, pe când se suia la **Nipur**.

2. Și ca dovadă netăgăduită a celor ce învață pe alții, era felul traiului pe care-l ducea, însoțit de faptele cele care au fost rânduite, căci **Enoh** nu le vorbea din ce nu a trăit pe pielea și pe sufletul său, în nici-un chip.

3. Și prin aceasta se deosebea de isteții pământului care se socoteau „*tare învățați*".

4. Şi **Enoh** a început să zică: „*Pocăinţa este cel dântâi folos care vine omului fără plată, dar care umple strădania cu o mulţime de răsplăţi*".

5. Pocăinţa nu este un dispreţ aruncat peste om, ci un dispreţ aruncat peste păcat, fiincă

---

[63] (Ioan 8:32) "veţi cunoaşte adevărul, şi adevărul vă va face slobozi."

[64] (1 Petru 3:21) "*Icoana aceasta închipuitoare vă mântuieşte acum pe voi, şi anume botezul, care nu este o curăţare de întinăciunile trupeşti, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos,*"

[65] (Ioan 14:6) "*Isus i-a zis: „Eu sunt Calea, **Adevărul** şi Viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.*"

[66] (Marcu 12:32) "*Cărturarul I-a zis: „Bine, Învăţătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul afară de El*"

vă zic curat, că pocăinţa este cea dântâi cinşte cu care este urcat în slavă omul.

6. Căci prin pocăinţă, omul nu-şi blastămă nici ziua de naştere,[67] nici nu se umple de poveri, nu se bagă sub o asuprire şi o apăsare a minţii, împotriva lui însăşi,

7. ci luptând în chip destoinic, cu toate poverile care îl robesc de-atâta vreme, să-şi spele ruşinea de rob la doi stăpâni,[68] adică, rob păcatului şi rob lui Dumnezeu.

8. Şi coborându-se pe sine în smerenie şi căpătând slobozirea, din nenorocirile păcatului să se facă fiu în slujirea Dumnezeului Cel Veşnic.

9. Pocăinţa de care se tem într-atât de mult unii, vă zic că nu este umilinţă şi ruşine peste om, nici un dispreţ cu care să se dispreţuiască, ci este o cinşte, de care fericit este cel ce se face vrednic s-o poarte,

10. căci pocăinţa este cea dântâi cinşte şi laudă pentru om, pe care i-o îngăduie Dumnezeu şi cu care este urcat în slavă.

11. Ori la întărirea pocăinţei, de bun folos este ”*postul*”[69] în toate.

12. Căci ”*postul*” nu este „*să nu mănânci!*”, ci chipul dureri şi căinţei tale, prin care arăţi lui Dumnezeu, că nu-ţi tihneşte mâncarea, din ceasul în care s-a găsit păcat în tine.

13. Şi până nu capeţi de la Dumnezeu, slobozirea din păcat, postul este un legamânt văzut şi de oameni, prin care arăţi pocăinţa ta,

14. ea fiind părerea de rău pentru toate zilele pe care le-ai trăit în păcat şi căinţă pentru tot binele şi răul pe care l-ai făcut în lume şi părerea de rău pentru tot ce-ai vrut să-i faci lui Dumnezeu, în chip, necurat şi imperfect.

15. Şi când ai cel mai mare necaz şi te macină amarul neîncetat, valurile amărăciunii şi nelinişti te zdruncină în inimă: - ”*ziceţi voi, atunci mai merge liniştit, mâncare-n voi, vă mai prieşte?*”

16. Ori înşelaţi de chipul acesta „*a nu mânca*”, este dovada pocăinţei tale şi a mărturiei tale, pentru ochii tuturor şi de netăgăduit.

17. ”*Postul*” se însoţeşte cu ”*stăruinţa*” şi cu ”*rugăciunea nestinsă*” şi cu ”*vorbirea cu Dumnezeu*.”

18. Ori păcatul însăşi are o Taină, ce se însoţeşte într-un singur trup de Duh cu pocăinţa.

19. „*A nu mânca*”, este să nu te hrăneşti cu deşertăciune, nici cu învăţături necurate, nici cu vorbe fără folos, nici cu cunoştinţele lumii, ci a te hrăni cu tot Cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu.

20. Aceasta este Taina Postului dar, e şi Taina Pocăinţei, căci omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu,[70] căci o mâncare de post este a face Voia Lui şi a te hrăni cu poruncile Sale.

21. Aceasta este pâinea pocăitului, postind, postul lui Dumnezeu.[71]

22. Şi precum Cuvântul *este ca sămânţa de grâu*, toată cunoştinţa de Domnul *este ca floarea făinii* şi Duhul *este ca şi undelemnul*, amestecat şi pus în focul căinţei se naşte pâinea pentru post, o cina pe care-o cinezi în taină cu Dumnezeu.

23. Ori nimeni nu a mai mâncat aşa. Căci această mâncare este o mâncare necunoscută vouă din vremurile desăvârşirii lui **Adam**.

24. Căci hrana cea întăritoare este să faci voia lui Dumnezeu[72] şi nu voia poftei tale.

25. Şi de când nu v-aţi mai hrănit cu desfătare deplină şi cu bucurie sfântă, cu satisfacţie-n orice împlinire?

26. Adevărat este că nu cunoaşteţi această mâncare: - ”*zic după felul în care vă uitaţi miraţi şi tare nedumeriţi în ce vă zic.*”

---

[67] (Iov 3:3) *„Blestemată să fie ziua în care m-am născut şi noaptea care a zis: „S-a zămislit un copil de parte bărbătească.”*

[68] (Luca 16:13) *”Nicio slugă nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau va urî pe unul, şi va iubi pe celălalt sau va ţine numai la unul, şi va nesocoti pe celălalt. Nu puteţi sluji lui Dumnezeu şi lui Mamona.”*

[69] (Isaia 58:5) *”Oare acesta este postul plăcut Mie: să-şi chinuiască omul sufletul o zi? Să-şi plece capul ca un pipirig şi să se culce pe sac şi cenuşă? Aceasta numeşti tu post şi zi plăcută Domnului?”*

[70] (Luca 4:4) *”Isus i-a răspuns: „Este scris: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (şi Deut. 8:3).

[71] (Isaia 58:6) *”Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanţurile răutăţii, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriţi şi rupe orice fel de jug;”*

[72] (1 Tesaloniceni 5:18) *”Mulţumiţi lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.”*

27. Postul nu este numai bucate, ci şi un post de poftire[73] şi un post de năravuri, adică a înceta să vă mai hrăniţi cu ele.

28. Fiorii de desfrânare bagă-n gura pofta[74] şi vă hrăneşte cu curvia,[75] sau ziceţi că nu-i aşa?

29. Şi dacă mâncărurile întunericului le cunoaşteţi, cum de nu ştiţi mâncarea care vă ţine teferi cu sănătate, pentru trup şi minte şi care vă face sufletul sănătos?

30. Şi cu mâncarea aceasta, Cuvântul lui Dumnezeu[76] care este hrană, nu mai înfometaţi în vecii vecilor.

31. Deci, hotărât lucru pentru cei care râvnesc pe Dumnezeu în toate şi în ei, bun folos au ales, pocăinţa cea dintâi slavă îngăduită omului.

32. Dar pocăinţa cu adevărat nu este numai atât, ci este slobozirea de păcat. ”*Cum aşa?*” Dovada este, în lepădarea de sine însuşi şi în moartea duhului cărnii.

33. Curăţind cheagul de sânge necurat de pe gândire şi dobândind însăşi un cuget curat şi o gândire slobodă, îţi este cu putinţă gândirea Duhului care este viaţă.

34. Şi moartea duhului cărnii, care este duhul de păcat şi izvorul morţii în om, aduce cu sine slobozirea sufletului din robia stricăciunii păcatului.

35. Atunci suflarea de viaţă este întărită cu un suflet de sus. Duhul Sfânt. Şi cum se întâmplă ca să moară ce-i în noi? Dovedit de simplu.

36. Ştim că Cel Rău şi cu păcatul, caută ca omul să fie înşelat de suflarea de viaţă, prin furt.

37. Ori dacă nu mai punem suflet, puterea suflării de viaţă, *în nelinişti, în chinuri, în tristeţe, în zbucium, necaz, mânii, în griji nechibzuite, în poftiri deşarte, în trai bun şi mărire*, păcatul slăbeşte în noi şi puterea i-se sfârseşte.

38. Şi astfel prin lepădare de sine[77] hotărâm moartea grabnică a păcatului şi prin pocăinţă *îl coborâm în groapa uitării* şi-i punem naşterea din nou ca *piatră de mormânt*.

39. Şi pentru păcat nu este nici o înviere. Aşa că nu-i lucru greu moartea păcatului.[78]

40. Adică, zic că la Dumnezeu nu e cu neputinţă, însă trebuie ”*hotărârea de a muri pentru lume*”.

CAPITOLUL 10 - Prorocia prorocului Enoh

1. Şi **Enoh** şedea închinat lui Dumnezeu, când a venit peste el Duhul de prorocie şi l-a lovit uşor de trei ori în coapsă, apoi **Enoh** căzu cu faţa la pământ, strigând: „*Doamne, Tatăl meu!*”

2. El a coborât la ai săi şi a început să le zică: „*Văd faţa Tatălui meu* (Ianiel-Israel) *şi chipul Lui* (Iesuel) *î-mi arată hotărârea cu privire la oameni şi la pământ şi cu privire la tot ce are să se întâmple în vremurile viitoare!*”

3. Iată Domnul v-a acoperii păcatul cu apă şi toţi oamenii vor fi scufundaţi în apă şi păcatul v-a fi nimicit şi când vor ieşi nu v-a mai fi păcat în ei.

4. Apoi oamenii se vor urca, nechemaţi la Dumnezeu şi de aceea li se-va pune un nod în minte şi vor vorbi limbi încâlcite şi amestecate.

5. Nici un om nu se v-a mai putea înţelege cu un alt om.[79] Şi din vorbirea unuia, celălalt v-a înţelege, ce voieşte, ori după cum îl ajută mintea.

6. Şi oamenii îşi vor face popoare şi închinători noi şi alte cunoştinţe despre alţi dumnezei vă vor ostenii cu rătăcire.

7. Şi între voi v-a fi strigat un om şi din cauza seminţei lui, un popor va fi mântuit și-n veci v-a fi pentru Dumnezeu și-n toate veacurile.

---

[73] (1 Ioan 2:16) ”*Căci tot ce este în lume: pofta firii pământeşti, pofta ochilor şi lăudăroşia vieţii, nu este de la Tatăl, ci din lume.*”

[74] (Iacov 1:14) ”*Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuşi şi momit.*”

[75] (Galateni 5:19) ”*Şi faptele firii pământeşti sunt cunoscute şi sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăţia, desfrânarea*”

[76] (Luca 11:28) ”*Şi El a răspuns: „Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc!”*”

[77] (1 Petru 5:2) ”*păstoriţi turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câştig mârşav, ci cu lepădare de sine.*”

[78] (Romani 6:2) ”*Nicidecum! Noi, care am murit faşă de păcat, cum să mai trăim în păcat?*”

[79] (Geneza 11:9) ”*De aceea cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, şi de acolo i-a împrăştiat Domnul pe toată faţa pământului.*”

8. Şi la o vreme limbile pământului vor înceta şi oamenii vor vorbi limba lui Dumnezeu, vorbind în Duhul Sfânt.

9. Li-se v-a da o ”*inimă nouă*”, ”*Adevarul lui Dumnezeu*” şi un ”*duh nou*”,[80] ”*Dragostea*” şi ”*Dreptatea*”.

10. Căci v-a fi numai un singur popor şi-o singură limbă pentru ei, vorbirea Duhului din ei.

11. Şi Cuvântul lui Dumnezeu v-a venii în trup şi se v-a numi ”**UNS**” (Mesia) şi ”**ÎMPĂRAT**” (Malakh) şi ”**MARE PREOT**” (Aaharon-Kohen) şi-n **El**, **Abel** v-a fi arătat la sfârşit de tot, când v-a trece veacul acesta şi vecia cea rea.

12. Şi atunci mărturia aceasta va trece de la neam la neam şi de la un popor la altul, peste tot pământul şi toţi vor avea mărturia că s-au dat în mâna omului Sufletele Sfinte, ale Duhului Sfânt ascunse-n Dumnezeu,

13. cerul îşi v-a arăta spre oameni limbi de foc[81] şi atunci v-a ploua cu foc şi toţi vor cunoaşte că AŞA-ESTE!

14. Şi tuturor oamenilor le v-a fi dat un răgaz de gândire şi-un timp de hotărâre, de la Dumnezeul cerului şi-al pământului.

15. Şi vremea aceasta dată tuturor neamurilor pământului, se v-a număra aşa: - ”*de la întâiul an al izgonirii lui **Adam**, în toate zilele lui Adam şi cu zilele urmaşilor săi, până la acoperirea cu apă.*”

16. Şi sămânţa lui **Adam**, care a plecat „*chemată*”, din casa tatălui său Adam, din **Ur-ul**[82] **Akahadului**, la miază-noapte în **Salem** ca să fie străină, se v-a întoarce în Eden.

17. Şi după ce va fi căzut în nefiinţă, **Babel-Acad** (Babel-Akhad),[83] ”*Sămânţa femeii*” v-a întemeia iarăşi Edenul, ca în zilele desăvârşirii Părintelui nostru **Adam**.

18. Şi Împărăţia Lui, se v-a întemeia mai întâi în **Salem**[84] (Ierusalim), unde a fost strămutat Edenul ca străin într-o ţară străină, din cauza lui **Babel-Acad**.[85] Şi de acolo v-a creşte pâna va umple tot pământul.

19. Şi fiica Edenului, care e străină şi în pribegie pe pământ, atunci v-a fi aşezată iar în pământul ei din-tâia dată şi se v-a umple de Moştenirea Celui Sfânt, Domnul! .....

20. Iată că văd pe **Mik'a-El** (Mihail) şi **Gkibri-El** (Gabriel) închinaţi în Dumnezeu şi Domnul este UNUL SINGUR! Viu şi Sfânt! ....

21. Iată-l pe Domnul **Gkibri-El** şade în faţa femeii şi-i hotărăşte sorocul naşterii, stelele fug să i-se închine şi capul ei este aşezat în cinşte.

22. Douăsprezece stele s-au pus peste capul ei, şi-nvăluită-n soare,[86] Slava este arătată-n lume. Pământul este scăunelul de sub picioarele ei.

23. Şi-o stea din cer,[87] merge peste cerul pământului Vestind, Vestea-Cea-Bună şi se opreşte peste Bucuria-Fraţilor (Efrata), din Casa-Pâinii-lui-Dumnezeu (Beth'lehem-Eli):

24. Duhul Sfânt din cer vine şi umbrind se pogoară în fecioară şi pântecul ei se umple de Dumnezeu: - ”*Iată sfârşitul lumii de acum şi Începutul lui Dumnezeu.*”

25. Şi fecioara va fi însărcinată de la Duhul Sfânt şi naşterea ei va fi de la Duhul lui Dumnezeu.

26. O! - rămâne-ţi uimiţi de mirare, ochi şi urechi .... Dumnezeu se naşte-n trup şi iarăşi ca-n Eden, Domnul Însuşi-Dumnezeu va fi cu noi! **EMANUEL**![88]

27. Şi din cauza lui Dumnezeu, Trupul Său, se va numii în veci Omul pe care-L locuieşte,

---

[80] (Ezechiel 36:26) ”*Vă voi da o inimă nouă şi voi pune în voi **un duh nou**; voi scoate din trupul vostru inima de piatră şi vă voi da o inimă de carne.*”

[81] (Faptele apostolilor 2:3) ”*Nişte limbi ca de foc au fost văzute împărţindu-se printre ei şi s-au aşezat câte una pe fiecare din ei.*”

[82] (Geneza 11:31) ”*Terah a luat pe fiul său, Avram, şi pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului său, şi pe Sarai, nora sa, nevasta fiului său, Avram. Au ieşit împreună din Ur, din Haldeea, ca să meargă în ţara Canaan. Au venit până la Haran şi s-au aşezat acolo.*”

[83] (Apocalipsa 18:2) ”El a strigat cu glas tare şi a zis: „*A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaş al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate şi urâte;*”

[84] (Psalmi 76:2) ”*Cortul Lui este în **Salem**, şi Locuinţa Lui în Sion*”

[85] (Geneza 10:10) ”*El a domnit la început peste **Babel**, Erec, **Acad** şi Calne, în ţara Şinear.*”

[86] (Apocalipsa 12:1) ”*În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare şi cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.*”

[87] (Matei 2:9) ”*După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Şi iată că steaua pe care o văzuseră în răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit şi s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.*”

[88] (Matei 1:23) „*Iată, fecioara va fi însărcinată, va naşte un Fiu, şi-I vor pune numele **Emanuel**” care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.*”

Fiul lui Dumnezeu. Căci FIUL OMULUI a fost făcut sub ochii voştrii FIUL LUI DUMNEZEU.

28. Şi nu v-a mai fi carne la împreunare, cu care să curviţi, căci toate naşterile de atunci, iarăşi vor fi de la Duhul Sfânt.

29. Şi Dumnezeu născut Om, v-a fi făcut din pântece, după chipul Omului „*trup*” şi se v-a naşte după asemanarea lui „*carne*”!

30. Ca omul să primească iarăş chipul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt şi să poarte-n veci în el, asemanarea lui Dumnezeu, un Suflet Veşnic-Viu, Duhul.

31. În veci şi-n toată veşnicia SĂ-FIE iarăş un Dumnezeu pentru Dumnezeu şi Fiul Celui-Prea'Înalt.

32. Şi moarte nu v-a mai fi![89] Fiincă atunci nu v-a mai fi plâns şi nici durere în om, nici zbucium, nimic care să-l întristeze ca să trăiască nemângâiat, căci omul v-a avea în Sufletul său, Duhul, Un Mângâietor!

33. Şi Dumnezeu îi v-a mângâia în fiecare zi şi nu vor fi lipsiţi în nici-un chip de belșugul mângâierilor Sale şi Dumnezeu v-a face daruri în om.

34. El le-va șterge orice lacrimă din ochi, v-a opri plânsul şi v-a judeca durerea.

35. Şi moarte nu v-a mai fi şi nici păcat în om. Căci în Dumnezeu nu este păcat şi în Duhul Sfânt nu se mai poate păcătuii![90]

36. Şi omul se v-a lepăda de carnea lui, cu dispreţ, ca de ceva strâmb întocmit de păcat şi nu-i va părea rău nicidecum.

37. Căci toţi vor fi îmbrăcaţi cu trup din Duhul şi vor fi înv ăluiţi şi acoperiţi cu slavă, cu însăşi Slava lui Dumnezeu.

38 Şi în veacul acela tot pământul v-a fi iarăşi o nesfârşită **Bucurie-de-a-locui-cu-Dumnezeu** (Eden) şi v-a fi plin de-o desfătare Sfântă, deplină-n toţi şi-n toate.

39. Iată de pe-acum, această Veste-Bună este pe pământ, ca să vestească vremurile de înviorare şi veacul slobozirii de păcat.

40. Fiţi tari şi nu slăbiţi, ca să gustaţi zilele acelea, ca să fiţi găsiţi: - ”*scăpaţi!*”

41. Şi după aceea, după ce a fost slobozit din prorocire, **Enoh** s-a curăţat, ca să fie curat.

42. Şi în însoţire cu ai săi şi cu oştirile sale, s-a urcat pe ***câmpiile Edenului***, l-a **Nipur**.

CAPITOLUL 11 - Ispita - Despre ispită

1. **Enoh** s-a apropiat de mulţimile care umblau cu el, s-a apropiat pe malul apei **Hidzkiel** (Tigru) şi le-a vorbit, zicându-le:

2. „*Când aţi învăţat să vă rugaţi şi să ziceţi*: „*Tatăl nostru*”[91] şi „*Dumnezeu să nu ispitească!*”, cum de v-a dus mintea şi inima, ca să gândiţi şi să ziceţi: „*Ispitiţi de Dumnezeu!*”?

3. De aceea, nimeni când este ispitit să nu zică: „*sunt ispitit de Dumnezeu*.”

4. Căci voi nătângi în deosebire, întemeiaţi-vă, căci Dumnezeu nu poate fi ispitit de relele întunecate şi de păcat.

5. El însuşi nu ispiteşte pe nimeni,[92] în nimic. Sau oare, n-aţi auzit voi ce s-a zis în vechime prin gura părintelui nostru **Abel**?

6. Căci el când s-a dus să-şi aducă jertfa, el a zis cu inima şi cu un duh curat şi fără viclenie: „*Dumnezeu-Mare* (Elohim Gadol!), *Domnul mi-a ispitit ispita şi mi-a amăgit amăgirea, mi-a rătăcit rătăcirea şi mi-a înşelat păcatul.*”

7. O ce lucru nemaipomenit-de-mare a făcut Dumnezeu pentru mine! A murit moartea şi nu mai este şi păcatul a păcatuit împotriva lui însăşi, s-a dezbinat şi a pierit.

8. Şi-n toate acestea mă văd de-acum slobod şi curat în toate şi mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, Cel-Vesnic'Îndurat şi Plin-de-Milă.

---

[89] (Apocalipsa 21:4) ”*El va şterge orice lacrimă din ochii lor. Şi moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici ţipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.*”

[90] (1 Ioan 3:9) ”***Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuieşte****, pentru că sămânţa Lui rămâne în el; şi nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.*”

[91] (Luca 11:2) ”El le-a zis: *„Când vă rugaţi, să ziceţi: Tatăl nostru care eşti în ceruri! Sfinţească-se Numele Tău; vie Împărăţia Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ.”*

[92] (Iacov 1:13) ”*Nimeni, când este ispitit, să nu zică: „**Sunt ispitit de Dumnezeu**.” Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, şi **El însuşi nu ispiteşte pe nimeni**.*”

9. Căci Domnul este pentru mine şi eu sunt pentru Dumnezeu, caci iată că trăiesc, dar nu mai trăiesc eu[93] şi nici eu-l cu mine, ci Dumnezeu trăieşte în mine şi acum trăiesc viaţa lui Dumnezeu.

10. Şi dacă, adică spun: ”*AŞA-ESTE*”, că Dumnezeu este cu mine: - ”*atunci cine să fie împotriva mea,[94] omul sau păcatul?*”

11. Şi vă zic: - ”*atunci, care să fie originea ispitei?*”

12. .... dacă nu ”*porunca Satanei*”, care porunceşte celor slabi în toate şi fiind robiţi în neputinţă şi în slăbiciunea lor lipsită de vlaga Tăriei lui Dumnezeu, câd răpuşi de o poruncă care-i vatămă şi-i umple de un păcat nespus de greu.

13. Haidem să prindem ispita şi SĂ-FIE, descoperită, şi ce aflăm? Găsim că este adevărat, ce vedem: - ”*cum că ispita este un îndemn mincinos şi o trebuinţă falsă, o pornire a deşertăciunii.*”

14. Vine **Satan** şi-ţi zice-un lucru la ureche: - ”*o ispită, cum că ţi-e foame şi ţi-e sete, ori ţi-e cald, ori ţi-e frig şi altele, îţi înşeală simţirea cărnii, găsind neputincioasă firea.*”

15. Şi trupul zbiară de spaimă şi înfricoşat porunceşte minţii: „*Dă-mi să mănânc şi dă-mi să beau! Căci mi-e foame şi mi-e sete*”, ca şi când ai mâncat şi ai băut o mâncare şi o băutură pământească pentru traiul trupului.

16. Şi atunci ziceţi voi: - ”*nu-i aceasta o minciună? Când ai mâncat şi ai ajuns sătul, cum î-ţi poate fi foame?*

17. *Şi când ai băut îndeajuns de te-ai săturat, cum să-ţi mai fie sete?*”

18. Şi nu numai în aceasta, ci în toate privinţele, ”*porunca Satanei*”-ISPITA vine şi minte cu privire la un lucru şiţi cere o trebuinţă de care tu n-ai trebuinţă nicidecum.

19. Învăţaţi de la **Abel**, fiincă el a zis şi fiincă a crezut, a biruit în toate privinţele ”*porunca Satanei*”-ISPITA, care nu l-a cruţat nici pe el ci la cercetat îndelung în toate privinţele „*poate, poate*” v-a găsi slăbiciune în el şi-l v-a dobândi.

20. Şi care era porunca Satanei cu privire la **Abel**? .... adică ispita a zis: „*Iată văd în **Abel**, moartea moartă şi nu mai este păcat în el. Dacă îl voi slăbi, atunci omul v-a scăpa şi v-a trăii iarăşi veşnic: - hai să-l prăpădesc fiincă nu-i nici o mântuire în om!*”

21. Şi ce-a zis **Abel**? ..... şi pentru ce-a zis a avut mărturie altarul, căci de n-ar fi strigat el, pietrele ar fi strigat, dar el a zis ispitei:

22. „*Iată că în toate zilele mele, până azi eram în stăpânirea ta şi tu erai în toate zilele cu mine, pentru ce îmi faci aşa? .... şi pentru ce nu ma laşi în pace? Pleacă de la mine!*”

23. Şi ispita i-a zis: „*Nicidecum! Nu este bine ca **Abel** să moară, încă din tinereţile sale: - ţi-e foame şi mai întâi trebuie să mănânci*”.

24. Şi **Abel** i-a zis: - „*mincinoas-o, fiică a întunericului, Tatăl meu, mi-a dat din mâna Lui să mănânc şi eu am mâncat o mâncare necunoscută ţie, căci omul nu trăieşte numai cu pâinea dospită a păcatului şi nici numai cu drojdia putrezirii.*

25. *Ci cu tot cuvântul care iasă din gura lui Dumnezeu,[95] se hrăneşte omul şi v-a trăii!*”

26. Şi ispita i-a zis: „*Dacă posteşti bun lucru faci, totuşi i-a carne şi mănâncă şi bea vin ca să te întăreşti*”.

27. Şi **Abel** i-a zis răspicat: „*Cum mai ispiteşti pe Dumnezeu? Am băut o jertfă turnată şi nu voi înseta şi trupul mielului m-a întărit îndeajuns, ca SĂ-FIU, Tare. PLEACĂ, fiincă n-ai nici o putere!*”

28. Şi ispita i-a zis: „*Poate **Abel** este cuprins de năduşeală şi îi este cald!*” şi **Abel** i-a zis: „*Iată ce vrei, află: - că Duhul Dumnezeului meu m-a răcorit în adâncul sufletului şi azi mă îndreptăţeşte, nu vezi?*

29. .... *o, da tu n-ai cum să vezi fiincă eşti oarbă: - pocăieşte-te şi cumpără de la Dumnezeu unşoare de bedel-um ca să te vindeci de orbire!*”[96]

---

[93] (Galateni 2:20) ”*Am fost răstignit împreună cu Hristos, şi trăiesc... **dar nu mai trăiesc eu**, ci Hristos trăieşte în mine. Şi viaţa, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credinţa în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit şi S-a dat pe Sine însuşi pentru mine.*”

[94] (Romani 8:31) ”*Deci ce vom zice noi în faţa tuturor acestor lucruri? **Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?***”

[95] (Luca 4:4) ”Isus i-a răspuns: „*Este scris: „**Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu**.*”

[96] (Apocalipsa 3:18) ”*te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curăţat prin foc, ca să te îmbogăţeşti; şi haine albe, ca să te îmbraci cu ele şi să nu ţi se vadă ruşinea goliciunii tale; şi **doctorie pentru ochi, ca să-ţi ungi ochii şi să vezi**.*”

30. Atunci ispita înfocată de mânie, i-a zis lui **Abel**: *„Poţi să ceri lui Dumnezeu să te răzbune asupra unor vrăjmaşi sau să-ţi îndrepte o zi anume!"*

31. Şi **Abel** i-a zis: *„Cât de nătângă eşti când ispiteşti fără-minte, nici acum n-ai priceput? - Că nimeni nu mi-a greşit cu nimic, nici suparare n-am avut de la nimeni şi nici de la vre-o zi oarecare, căci toate zilele sunt bune şi acestea sunt pentru mine zile de înviorare!"*

32. Pofta a zis: *„Poate locuieşte ceva în tine, care să te zbuciume, care să te neliniştească, este cu neputinţă să nu te tulbure nimic şi nici o nelinişte măcar, un gând oarecare, o înfricoşare, o grijă de ici şi-o cerere de colo!"*

33. **Abel** s-a ridicat în picioare şi s-a aplecat peste altar şi a zis ispitirii: *„Ce eşti tu Bine şi ce eşti tu Rău?"* .... *altceva decât o cunoştinţă prăpădită şi o zdreanţă murdară a înţelepciunii, deşertăciune eşti şi o goană după vânt!*[97]

34. *N-ai nici un folos şi cu nimic nu-mi foloseşti, aşa că i-aţi trebuinţele şi PLEACĂ de la mine!"*

35. Căci iată Adevărul: - *„la Dumnezeul meu toate sunt cu putinţă!"*[98] El a zis vântului: *„Nu-l tulbura!"* Şi marii apelor, a poruncit pentru mine: *„Nu-l înfricoşaţi!"*, pământului i-a zis: *„Fii blând şi nu-l zbuciuma!"*

36. Şi Pacea lui Dumnezeu este singurul lucru împreună cu Dumnezeu ce mă locuieşte!

37. Cât cu privire la alte griji şi la alte nelinişti, nu-mi sunt de nici un folos şi n-am ce Să-i cer, fiincă n-am trebuinţă de nimic, căci am de toate şi toate lucrurile care sunt ale lui Dumnezeu sunt ale mele şi ce-i a Tatălui meu sunt pentru mine!

38. **Abel** a zis: - *„Acesta-i adevărul!"* şi ispita a zis: *„Atunci pentru ce mai aduci jerfă, dacă n-ai nimic să-I ceri, n-ai nimic să-I spui?"*

39. Şi **Abel** i-a zis: *„Am totul şi tot ce este al Tatălui meu, este pentru mine şi al meu şi Cuvântul lui Dumnezeu spune totul şi este îndeajuns pentru mine să zic: Amin!*

40. *Cât cu privire la jerfa, aceasta este Dreptatea lui Dumnezeu şi o aduc cu mulţumiri, pentru Dragostea lui Dumnezeu, fiincă î-mi găsesc toată plăcerea în El şi sunt plin de desfătare, din pricina Lui şi voia mea, este să fac voia Lui!"*

41. Şi când a văzut ispita că nu-l poate birui, a zis Satanei: *„Iată pe Sfântul lui Dumnezeu, trimite pe fiul nostru* ***Cain*** (Kchain)*, împotriva lui, căci altfel vom pierde azi, pământul!"*

42. Şi **Cain** de aceea a ucis pe Abel, care era socotit *„fratele lui"*.

43. Aşa că şi pe voi vă îndemn, trăiţi în voi pilda lui **Abel**, să fiţi plăcuţi lui Dumnezeu şi încetaţi să ziceţi: *„ispitiţi"*.

44. Ci voi când vă rugaţi, aşa să vă rugaţi: „*Tatăl nostru, care eşti Dumnezeu sus în ceruri şi jos pe pământ, sfinţească mântuirea mea NUMELE Tău, Iehova, mărturisească izbavirea mea, slobozirea din păcat care mi-ai făcut-o!*

45. *Şi veşnic facă-se Voia Ta şi Împărăţia Ta. Edenul, adu-l jos pe pământ şi-n inimile noastre şi dă-ne nouă sufletul dintâi, pe Duhul Sfânt. Uită-ne nouă toată păcătuirea şi ne şterge fărdelegea şi păcatul - căci Tu Eşti - Sfânt, Domnul nostru.*

46. *Tu care ne dai din mâna ta mâncare, zi de zi, dă-ne nouă carne, pâine şi vin şi undelemn şi nu ne lipsi de ele şi îngrijeşte de toate pentru noi, tu care chemi pentru noi ziua de mâine şi o faci SĂ-FIE!*

47. *Întăreşte în noi suflarea de viaţă şi mâine şi în veci*.

48. *Şi ne scapă de Satan, căci a Ta este Puterea şi Slava şi Mărirea şi Sfinţenia şi mântuirea noastră este a Singurului Dumnezeu, Domnul nostru, Amin!*"

49. Şi voi SĂ-FIŢI curaţi, în tot ceea ce gândiţi aceea să ziceţi şi cu gura şi SĂ-NU-FIE, ascuns în voi nimic, nici vină şi nici viclenie!

50. Aceasta este mărturie unui cuget curat[99] şi a unei inimi pline de Adevărul lui Dumnezeu şi duhul vostru SĂ-FIE-Dreptatea lui Dumnezeu!

---

[97] (Eclesiastul 1:14) *"Am văzut tot ce se face sub soare; şi iată că* ***totul este deşertăciune şi goană după vânt!****"*

[98] (Matei 19:26) "Isus S-a uitat ţintă la ei şi le-a zis: *„La oameni lucrul acesta este cu neputinţă, dar la* ***Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putinţă****."*

[99] (1 Petru 3:21) *"Icoana aceasta închipuitoare vă mântuieşte acum pe voi, şi anume botezul, care nu este o curăţare de întinăciunile trupeşti, ci* ***mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu****, prin învierea lui Isus Hristos"*

51. Cât cu privire la ispită, v-am înfăţişat-o şi o ştiţi acum fiincă vă este descoperită! Aşa că de acum nu ve-ţi scăpa fără vină dacă nu i-vă împotriviţi!

52. Şi ce este un lucru şi ce este altul, ca să nu vă puteţi lipsi de el? Căci aerul nu v-a fi luat ca să nu vă fie suflarea de viaţă oprită.

53. Nici apa, de altfel, ci v-a fi dată ca să încolţiti şi să faceţi rod, ca seminţele de grâu. Fiincă cine nu v-a rodii, v-a fi aruncat în foc,[100] împreună amestecat cu neghina.

54. Căci pentru aceea vă îngropaţi[101] în pocăinţă şi în lepădare de firea pământească, trupul, ca să se arate în voi roada vieţii şi să iasă dintr-un om vechi,[102] un om nou,

55. nu ca cel dintâi în care era păcat, ci unul slobod de păcat. *„Măcar atât pricepeţi, ca să înţelegeţi, căci ştiti despre grâu îndeajuns şi despre rodirea lui, la fel."*

CAPITOLUL 12 - Cum au fost toate lucrurile din început

1. Şi **Enoh** a continuat să le vorbească până a doua zi, în jurul focului, pe malul apei **Hidzekel** (Tigru) şi le-a zis: *„Sunt nelămuriri şi lucruri la care să nu puteţi răspunde? Dacă un împotrivitor vorbeşte plin de păcat, ştiţi să staţi neclintiţi în Adevăr?"*

2. Şi ei i-au zis: *„Sunt lucruri, la care nu ştim să răspundem, fiincă nu ştim cum au fost toate lucrurile din început şi nici care este Adevărul cu privire la ele, nu ştim."*

3. Şi **Enoh** a zis: *„Întrebaţi cu curăţire ceea ce nu ştiţi, fiincă vi se v-a da lămurire de la* Dumnezeu *şi un răspuns de la DOMNUL."*

4. *„SPUNE-NE"*, au zis ei: *„dacă Dumnezeu are vre-un început şi dacă a fost născut, spune-ne?"*

5. **Enoh** le-a zis: „EL-ESTE *din vremea cea străveche fără de vreme şi când timpul nu se măsura, căci nu era de fel,* EL-ESTE *din vremea străveche de când nimic nu era făcut şi nici „nimicul" nu era, să fie şi Dumnezeu era şi este Cel ce fi-va Veşnic.*

6. *El nu a fost născut şi nici făcut şi vremea nu-L strică şi veacurile nu-l vătămă, nici măcar nu-L ating, fiincă* EL-ESTE-CEL-CE-ESTE, *aşa* ESTE-DUNEZEU*!!!*

7. El nu seamană şi nu poate fi înfăţişat şi asemuit cu nimic,[103] *din cer sus şi de jos de pe pământ, toate lucrurile poartă chipul Lui, fiind „Făcute" de El, însă El nu seamănă nici-uneia din ele."*

8. Ei au zis: *„Te rugăm spune-ne că nu ştim: - de unde vine omul, care-i rostul şi menirea lui pe pământ şi care v-a fi destinul său când v-a merge înspre ce v-a fi şi care încă n-a mai fost?"*

9. *„Să ştiţi şi nimeni să nu vă clatine din acest Adevăr!"* a zis **Enoh**, *„Că omul vine de la Dumnezeu, ca Duh-născut şi trup-făcut, până a fost întocmit aşa şi rostul lui e* SĂ-FIE,

10. *Dumnezeu şi Fiul Celui-Prea Înalt, aceasta este menirea lui pe pământ, şi când v-a merge înspre ce n-a fost şi curând v-a fi, soarta omului*[104] *e* SĂ-FIE *un Dumnezeu pentru Dumnezeu, Domnul, una cu El şi un Fiu de Dumnezeu."*

11. Ei au zis: *„Încă un lucru nu-l ştim şi nouă ne este de neînţeles fiincă n-avem pricepere. De ce a îngăduit Dumnezeu lui* ***Satan*** *uneltirea şi păcătul omului, de ce îngăduie El răul pe pământ?"*

12. **Enoh** le-a zis: *„Luaţi seama, că nimeni să nu vă întoarcă de la Adevăr, nimeni să nu vă oprească de la Dragostea-lui-Dumnezeu şi să nu lepădaţi pentru nimic Dreptatea Lui, fiincă nimic nu are cu adevărat preţul acesta!*

13. *Şi nimic nu merită să lepădaţi ce aveţi!"* a zis el. *„Cât despre păcătuire, Dumnezeu dacă vă făcea sus la El, fiind doborâţi aţi fi avut parte de-o cădere ca şi-a lui* **Satan***, adică de sus din cer,*

---

100 (Matei 7:19) *"Orice pom **care nu face roade bune este tăiat şi aruncat în foc**."*

101 (Coloseni 2:12) *"fiind **îngropaţi împreună cu El**, prin botez, şi înviaţi în El şi împreună cu El, prin credinţa în puterea lui Dumnezeu care L-a înviat din morţi."* (Vezi şi Romani 6:4).

102 (Romani 6:6) *"Ştim bine că **omul nostru cel vechi** a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în aşa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului"* (Vezi şi Efeseni 4:22, Coloseni 3:9).

103 (Isaia 46:5) *"Cu cine **Mă veţi pune alături** ca să Mă asemănaţi? Cu cine Mă veţi asemăna şi Mă veţi potrivi?"*

104 (Ieremia 10:23) *"Ştiu, Doamne, că **soarta omului** nu este în puterea lui; nici nu stă în puterea omului, când umblă să-şi îndrepte paşii spre ţintă."*

jos în marea uitării[105] *unde nu nu e nici o aducere-de-aminte, acolo unde este frigul şi întunericul adânc, unde-i plânsul şi scrâşnirea dinţilor.*"[106]

14. Este la fel ca în pilda aceasta: - *„Ce este mai uşor, pentru un om ca să se ridice din căderea lui? Să cadă din vârful unei înălţimi, în adâncimile neştiute ale unei prăpăstii?*

15. .... *sau să se-npiedice pe pământ de-o piatră de poticnire? Vă spun că este mai uşor pentru el să se-npiedice de-o piatră, fiincă căderea lui mai nu înseamnă nimic, îşi zdruncină un pic oasele şi îşi vatămă un pic carnea trupului, scapă şi apoi prinde iarăşi putere să se ridice".*

16. Tot aşa omul a păcătuit în trup şi a căzut în păcat, dar şi păcatul acesta, totuşi nu-i de neizbăvit, ci numai o pietricică sub genunchi, un lucru atât de mic, a doborât un OM atât de Mare şi plin de Mărire.

17. Totuşi pentru om e un păcat de moarte, astfel că este şi o mântuire pentru viaţă şi - un Duh de înviere, ... şi nu este un păcat veşnic şi-o Hulă împotriva Duhului Sfânt,[107] cum este pentru **Satan**. Acesta este cuvântul despre cădere.

18. Cât cu privire la *„De ce?"* a îngăduit Dumnezeu acest lucru, - iată şi Cuvântul Adevărului. – "***Satan*** *venea din veşnicii cu o înțelepciune ca de Dumnezeu, pe când omul?*

19. ....., *omul e drept că avea cunoştinţa Duhului din ceruri, dar n-avea şi trăirea lui de-atâta timp şi omul nu le-a cunoscut pe toate ca să le ştie*."

20. Şi dacă Dumnezeu care are Toată-Puterea în cer sus şi jos pe pământ, n-ar fi îngăduit acum căderea omului, drept că omul ar fi scăpat însă pentru puţina vreme, căci **Satan** ar fi căutat un vicleşug mai iscuşit şi-un păcat cu mult mai mare în care să târască omul şi de-am fi fost tot feriţi,

21. **Satan** ar fi făcut pe om, ca, cu un singur cuvânt să hulască pe Dumnezeu şi s-ar fi ales cu un păcat veşnic şi cu o Hulă împotriva Duhului Sfânt. Aşa că este un folos că ne-a clătinat un lucru mic şi ne-a răsturnat o pietricică.

22. Pentru că acum să se arate în om, toată Mărirea şi Slava cea nepieritoare a lui Dumnezeu de care nici sfinţii Săi îngeri nu au parte.

23. Adică se v-a arăta în om Dragostea lui Dumnezeu, Sfinţenia şi mai apoi o naştere nouă, de la Duhul Sfânt fiind puşi într-o cinste mai mare ca îngerii.

24. Căci pe când ei n-au cunoscut moartea şi se teme de ea, noi am biruit-o prin Mesia,[108] ba mai mult am şi înviat având în noi de-acum Viaţa lui Dumnezeu.

25. În aceasta se arată Dragostea şi Mărirea şi Îngrijirea de Dumnezeu în faţa cerurilor şi a toate veşniciile şi toate vor fi supuse omului făcut un Dumnezeu pentru Dumnezeu şi - un Fiu al Celui-Prea'Înalt.

26. Şi nu vom fi noi umpluţi de-o Mărire potrivită cu Dumnezeul care ne-a adus Mărirea şi Mântuirea din păcat, ca să-I fim plăcuţi în veşnicii.

27. Vrednici vom fi, vrednici de Dunezeul nostru, mai presus de îngerii Săi şi de orice cârmuire cerească, una cu Dumnezeu, cârmuind în El şi El cârmuind în noi în veci.

28. Apoi prin această cădere a omului, se v-a arăta "*Adevărul*" în trup ca mărturie pentru toate lucrurile, şi "*Dreptatea*" lui Dumnezeu v-a judeca păcatul şi pe Cel ce l-a adus în om, - şi nu v-a mai fi chip de scăpare pentru el, nicidecum!

29. Şi la urma urmei, oare nu omul a îngăduit păcatul, ca o gazdă nechibzuită a zis, Binelui „*Vino*" şi hop şi „*Răul*" a intrat cu binele împreună, aşa că nimeni n-are vină în-afară de om care a zis „*Cunoştinţei*", „*te doresc mai mult ca cerul*".

30. Aşa că cerul ce a zis: „*Omul şi-a mutat dragostea, aşa că nu voi sta împotriva lui*" şi plecând, omul a căzut din veşnicii şi din om acum e doar un muritor, vieţuind o vreme şi apoi vine moartea peste el.

31. Aşa este şi aşa să ştiţi: - "*vina e a omului, păcatul*[109] *este-a lui Satan*: - *şi mântuirea*[110]

---

[105] (Psalmi 88:12) "*Sunt cunoscute minunile Tale în întuneric şi dreptatea Ta în **ţara uitării?***"

[106] (Matei 13:42) "*şi-i vor arunca în cuptorul aprins; **acolo va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor**.*" (Matei 8:12, 13:50, 22:13, 24:51, 25:30).

[107] (Matei 12:31) "*De aceea vă spun: orice păcat şi orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar **hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată**.*"

[108] (Ioan 1:41) "*El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon şi i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia*" (care tălmăcit înseamnă Hristos)."

[109] (1 Ioan 3:4) "*Oricine face **păcat** face şi fărădelege; şi **păcatul este fărădelege**.*"

este a Dumnezeului nostru, fiind slăvit în veci, Domnul nostru."

32. Cât cu privire la întrebarea de: *„De ce îngăduie răul, acum?"* Vă spun curat: *"din aceea pentru care vă îngăduie şi binele!"*

33. Adică mai întâi din cauza omului pe care îl iubeşte şi nu vrea să-l piardă, apoi pentru duhurile (îngerii) apei şi-a pământului şi-a cerului care-au strigat la ceruri, sus: *„Îndurare, Dumnezeul „Facerii" noastre!"*

34. Şi va sta nepăsător Dumnezeu ca să-i nimicească? În nici-un chip: El nu vrea să piardă pe omul care l-a iubit nespus şi nici să nimicească ce-a *„Făcut"* nu vrea să piardă.

35. Ci mânia lui Dumnezeu se aprinde şi se arată din cer împotriva păcatului din om şi-a morţii care spurcă tot pământul cu îngreţoșare şi cu putrezire.

36. Dar laude fie aduse lui Dumnezeu căci El a pregătit în ceruri mântuirea noastră[111] şi este gata să vină. O, nu disperaţi, căci El vine curând![112]

CAPITOLUL 13 - Cuvântarea lui Enoh la Nipur

1. Şi mergând Împăratul lui Dumnezeu, **Enoh**, Biruitorul lui Dumnezeu la **Nipur** să o ia fără luptă (ISRAEL) LUPTATORUL LUI DUMNEZEU, a zis cetăţii **Nipur** şi lui **Shush'Lu-gar Agarath** regele acelei cetăţi:

2. „*Cine te-a sfătuit atât de neînţelept ca să-mi stai împotrivă, nu ştiai că* EU-SUNT*, şi că-n mine* ESTE-CEL-CE-ESTE?"

3. Şi **Enoh** a venit înveşmântat cu veşminte albe, veşminte de Împărat-al-Păcii şi şedea pe un cal alb şi în mână ţinea arcul şi-a pornit să biruiască.[113]

4. Şi a strigat în strigătul său de luptă şi Cuvântul DOMNULUI a zis prin gura lui **Enoh**: „*Mă vedeţi Unul Singur, fiincă cu adevărat* EU-SUNT *numai* UNUL SINGUR *şi nimeni nu i-e ca să-Mi fie pe măsura Puterii Mele!*

5. *Iată că voi lua cu mâinile Mele cetatea în care locuiţi şi o voi Sfinţii pentru Mine!*"

6. Şi a zis: „*N-o voi lua nici cu foc - pus şi nici cu sabia, ci eu am un foc la Mine pe care voi nu-l ştiţi şi focul acesta v-a venii asupra voastră şi v-a cădea peste voi şi vă v-a arde şi vă v-a curăţii până ve-ţi fi mistuiţi de focul Meu!*"

7. Şi cei dintre zidurile **Nipur**-ului au râs şi-au zis: *„Ne înspăimântăm de un Împărat Tare şi am luat asupra noastră armele şi iată ce vedem: - un preot călare care vrea să ne biruiască pe toţi!"*

8. Şi **Enoh** şi-a deschis braţele către ceruri şi-a strigat cu toată flacăra suflării lui de viaţă, din adâncul pieptului a strigat: *„Tatăl meu, care locuieşti în ceruri: - Singurul meu Tată - Adevărat în cer sus şi jos pe pământ:*

9. *Proslăveşte pe fiul Tău, Tatăl meu şi îmbracă-l cu Putere de sus, din cerul Tău*: - *şi dacă încă sunt "**Fiul Omului"** lui Dumnezeu, atunci să vină foc din ceruri peste ei*[114] *şi să se mistuiască de focul meu!*"

10. Şi **Enoh** a mai zis cetăţii: „*Deschide-ţi porţile cu pace ca să intre şi la voi Împărăţia lui Dumnezeu, Domnul Cel-Veşnic al cerului şi al pământului!!!*"[115]

11. Şi îndată a căzut "*duh de foc*" peste oamenii din cetatea aceea, din **Nipur** şi un plâns puternic i-a cuprins şi-un bocet lung şi-o mare tânguire şi şi-au sfâşiat hainele, căci au venit în cunoştinţă de păcat.

12. Şi *„focul"* pocăinţei îi ardea pe dinăuntru lucrând curăţirea. Şi într-atât s-au vlăguit de părere de rău şi-atât de mult i-a ostenit căinţa, de n-au putut ca să ridice mâna la gură.

13. Şi nişte îngeri, ca un duh de vânturi multe, au intrat şi au desfăcut porţile cetăţii şi le-au deschis larg.

---

110 (Psalmi 119:155) "***Mântuirea este*** *departe de cei răi, căci ei nu caută orânduirile Tale.*"

111 (Psalmi 68:19) "*Binecuvântat să fie Domnul care zilnic ne poartă povara, Dumnezeu,* ***Mântuirea noastră****.*"

112 (Apocalipsa 22:12) *„Iată,* ***Eu vin curând****; şi răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui."*

113 (Apocalipsa 6:2) "*M-am uitat şi iată că s-a arătat un* ***cal alb****. Cel ce stătea pe el avea un arc; i s-a dat o cunună şi a pornit biruitor şi ca să biruie.*"

114 (2 Împăraţi 1:10) "*Ilie a răspuns căpeteniei peste cincizeci: „****Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare foc din cer şi să te mistuie****, pe tine şi pe cei cincizeci de oameni ai tăi!" Şi s-a coborât foc din cer şi l-a mistuit pe el şi pe cei cincizeci de oameni ai lui.*"

115 (Psalmi 24:7) "***Porţi****, ridicaţi-vă capetele;* ***ridicaţi-vă, porţi veşnice, ca să intre Împăratul slavei!***"

14. Şi **Enoh** a intrat în cetate fără împotrivire şi fără nici o vătămare, ca un Domn al liniştii şi al păcii.

15. Şi **Enoh** s-a aşezat smerit şi blând cu Duhul între ei, mângâind când pe unul, când pe altul, i-a primit la pieptul lui, le-a şters lacrimile din ochi şi le-a vorbit cu ”*Duhul păcii*” şi-a liniştii: „*Intraţi în bucuria şi-n mângaierea plină de odihnă, a Stăpânului vostru, Întristaţii Mei!*”

16. Şi ei s-au strâns împrejurul lui cum îşi adună o cloşcă puii.

17. Şi **Enoh** a început să le spună înfocat cu „*Focul*” Gurii Lui: „*Împotriva cui aţi făcut voi ziduri de aparare şi de cine aţi vrut voi să v-ă aparati, întristaţi ai Nipur-ului?*” „*N-aţi ştiut voi, că EU-SUNT-DOMNUL? Şi oare n-aţi strigat voi după Mine*: „*Apărp-ne Doamne!*”

18. Şi Eu am zis: „*Iată că am venit: - nu vă temeţi, Dumnezeu este cu voi!!!* Pentru ce zidesc fiii omului atâtea ziduri în zilele omului?

19. Şi pentru ce înalţă case şi case, când încă n-au isprăvit? ..... şi înalţă altele? ...... şi pentru ce mâinile voastre, ridică ziduri de aparare şi întărituri? De cine oare să vă temeţi? ..... şi de cine oare să vă apăraţi? ..... de răutate?

20. Dar vă spun curat: - „*pentru ce faceţi zidurile în afara trupului, pe când răutatea e-năuntrul cărnii omului? Aşa că fiecare din voi, să ia seama, de cine se apară!*”

21. Căci om împotriva omului cu mintea nu are nimic împotrivă,[116] însă ”*răutatea*” din unul se ceartă cu altul şi ”*duhul dezbinării*” îi desparte, ca să vină în domnie ”*ura*” şi cu ”*duşmănia*”.

22. Ce să aibă un om cu un alt om? .... fiincă omul însăşi, nu poate fi împotriva lui însăşi, fără ca să nu piară trup şi suflet.

23. Şi după cum văd, omul ţine mult la zilele lui. Sau credeţi că se bat zilele înte ele? ..... şi care-aţi pomenit că luni să intre peste marţi şi joia să se-aşeze vinerea?

24. Cum de sunteţi aşa fără de minte şi aşa de puţin - înţelepţi? .... de nu vedeţi şi de nu puteţi pricepe ce-i uşor de înţeles!

25. Că păcatul e în om, şi nu el însuşi, ci duhurile răutăţii de sus din locurile cele-preaînalte, aruncate jos pe pământ şi au găsit o gazdă la păcat şi-o locuinţă bună-n om.

26. Aşa că nu e de mirare ce vi-se întâmplă, acum! Dar mirarea este în aceea că vă văd tare încurcaţi şi nespus de încâlciţi în a pricepe, de aceea piere poporul Meu,[117] azi.

27. Căci lupta voastră nu e cu împăraţii şi nici cu împărăţiile, nici cu vre-o stăpânire omenească, întemeiată de om pentru mulţimile de oameni.[118]

28. Ci împotriva îngerilor păcătoşi şi-a tuturor duhurilor răutăţii este lupta voastră şi împotriva tuturor oştirilor de duhuri necurate, nevăzute.

29. De aceea, fiţi tari şi nu slăbiţi, nu vă temeţi căci aveţi Căpetenie, pe Însuşi Domnul Oştirilor şi voi, îmbrăcând toată armura lui Dumnezeu,[119]

30. ca o Oaşte a Domnului, Dumnezeul Oştirilor, luptaţi lupta cea bună a dragostei şi-a nădejdii în credinţă de nezdrobit în **Mesia**, Dumnezeul vostru.

31. Sau nu ştiţi că Dumnezeu este steagul vostru de biruinţă? Deci voi nu fiţi laşi şi trădători, adică credincioşi vremelnici, care cred uşor ori-ce şi apoi se leapădă tot atât de uşor la orice veste oarecare, fiincă Dumnezeul vostru urăşte şi nu suferă fricoşii!!!

32. Fiţi Tari: - „*fiincă Domnul vostru este Un Dumnezeu-Tare! Şi biruinţa este dată, ca o Slavă în mâinile CELOR CE LUPTĂ CU DOMNUL ÎMPREUNĂ* (Israeliţi);

33. *Fiincă ei vor domni, ca Domni ai „Biruinţei”, împreună cu Domnul lor şi ei vor fi Prinţiii lui Dumnezeu şi El v-a fi Împăratul lor*.

34. *Deci, spălaţi-vă acum, fiincă lupta este lungă şi-n orice loc şi-n locu de slavă, dar şi prin noroaie, ca un ostaş care cunoaşte rânduiala luptei şi ca unul care ştie bine, legea războiului*.”

---

[116] (Efeseni 6:12) ”*Căci **noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui**, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva **duhurilor răutăţii** care sunt în locurile cereşti.*”

[117] (Osea 4:6) ”***Poporul Meu piere din lipsă de cunoştinţă**. Fiindcă ai lepădat cunoştinţa, şi Eu te voi lepăda şi nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita şi Eu pe copiii tăi!*”

[118] (Efeseni 6:12) ”*Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti.*”

[119] (Efeseni 6:11) ”*Îmbrăcaţi-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteţi ţine piept împotriva uneltirilor diavolului.*”

35. Şi toţi locuitorii cetăţii **Nipur**, s-au strâns sub ziduri şi pe vârfurile cetăţii, unul lângă altul şi doi câte doi ca o oştire şi **Enoh** a strigat în Duhul: „*DUMNEZEUL OŞTIRILOR*:[120] *DA şi Amin!*"

36. Şi toată cetatea a arătat slavă şi onorul la arme, strigând dintr-o singură suflare şi cu toată fiinţa lor: „OASTEA DOMNULUI" şi „DUMNEZEUL OŞTIRILOR, SFÂNT ŞI AMIN!"

37. Şi **Enoh** şi-a urmat vorbirea, zicându-le: „*Încolo, Oşti a Domnului, întăriţi-vă cu Putere de sus, în* Chivotul Tăriei şi Puterii Dumnezeului Cel-Sfânt.

38. Căci lupta noastră nu e împotriva sângelui şi-a cărnii şi nici împotriva stăpânitorilor şi-a stăpânirilor omeneşti, nici împotriva vre-unei înţelepciuni omeneşti sau vre-unui meşteşug a omului:

39. "*Ci lupta este împotriva domniilor şi dumnezeilor întunecaţi, căpetenii ale întunericului, împotriva îngerilor păcătoşi stăpânitori ai acestor întunecimi şi împotriva tuturor duhurilor răutăţii, din locurile cereşti care-au fost izgonite pe pământ!*"[121]

40. De aceea, îmbrăcaţi-vă cu Putere de sus şi cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotriva uneltirilor Satanei, ca să puteţi sta în picioare după vecia cea rea, după ce ve-ţi fi biruit pe toate![122]

41. Îmbracaţi cămaşa albă-a neprihănirii în Domnul, **Mesia**, care este nevinovăţia pruncului când e tare mic şi încingeţi-vă cu brâul adevărului şi îmbrăcaţi platoşa dreptăţii fără părtinire.

42. Luaţi coiful mântuirii[123] şi-a mijlocirii sângelui lui[124] **Abel**, care este **Isus** (Iehosua), Neprihănitul lui Dumnezeu - Cuvântul!

43. Şi puneţi-vă poruncile Domnului,[125] apărătoare capului, ca să vă păzească ochii cu vedere bună, gura nevătămată de spurcăciune şi silnicie şi urechile cu auz lămurit, la strigătul de Biruinţă a Dumnezeului Cel-Sfânt.

44. Inveliţi-vă picioarele cu piele de miel şi întăriţi genunchii cu toate nădejdile întăririi!

45. Puneţi pe braţi scutul credinţei vii şi de nezdrobit, cu care ve-ţi putea stinge toate săgeţile de răutate arzătoare ale duhurilor răutăţii Celui Rău[126] şi ca să zdrobiţi orice vrajă de cădere.

46. Şi încălţaţi-vă cu râvna[127] de-a păşii neclătinat pe Căile Domnului, încălţaţi-vă cu Bună-Vestire a Împărăţiei lui Dumnezeu şi-a cerurilor.

47. Pentru fiecare am un cal alb de luptă: - „*pacea împotriva războiului şi-a nimicirii, de aceea fiecare să şadă încălecat în mântuirea lui şi-n partea lui de mântuire*."

48. Şi frâiele mântuirii sunt: "***rugăciunea** (cererea) şi **nădejdea neclintită** şi fiecare fiind de-acum încălecat v-a fi purtat de mântuirea lui la biruinţă. Cu hăţul nădejdii ve-ţi apuca izbăvirea şi cu hăţul rugăciunii ve-ţi fi purtaţi de Duhul-Mântuirii, la izbândă şi ve-ţi fi biruitori în toate*."

49. Aşa că acum fiecare din voi are înaintea lui armătura lui Dumnezeu şi toate armele Puterii lui Dumnezeu: - "*Oaste fii gata de luptă! Trâmbiţa sună izbăvirea şi Domnul Cel-Viteaz în luptă*[128] *şi Neînfricat porneşte lupta!!!*"

50. Însă, iată LEGEA LUPTELOR, slobozeşte şi zice celor slabi de inima şi celor fricoşi: „*Plecaţi de la Mine!*"[129]

51. Şi oricine nu s-a bucurat de casa lui sau de moşia lui, să se întoarcă la ea şi să se bucure de ea.

---

[120] (Osea 12:5) "*Domnul este **Dumnezeul oştirilor**; numele Lui este Domnul.*"

[121] (Efeseni 6:12) "*Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti.*"

[122] (Efeseni 6:13) "*De aceea, luaţi toată **armura lui Dumnezeu**, ca să vă puteţi împotrivi în ziua cea rea şi să rămâneţi în picioare, după ce veţi fi biruit totul.*"

[123] (Efeseni 6:17) "*Luaţi şi coiful mântuirii şi sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.*" (Vezi şi Isaia 59:17).

[124] (Efeseni 1:7) "*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogăţiile harului Său*"

[125] (Ioan 14:15) "*Dacă **Mă iubiţi**, veţi păzi poruncile Mele.*"

[126] (Efeseni 6:16) "*Pe deasupra tuturor acestora, luaţi scutul credinţei, cu care veţi putea stinge toate săgeţile arzătoare ale celui rău.*"

[127] (Efeseni 6:15) "*având picioarele încălţate cu râvna Evangheliei păcii.*"

[128] (Psalmi 24:8) „Cine este acest Împărat al slavei?" – Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel viteaz în lupte."

[129] (Matei 7:23) "Atunci le voi spune curat: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtaţi-vă de la Mine, voi toţi care lucraţi fărădelege.*"

52. Şi oricine are un lucru sau o avere să se întoarcă la averea şi la bogaţia lui, lupta nu e pentru el!

53. Şi oricine are mamă, tată, fiu şi fiică, ori nevastă, ori logodnică sau ţâitoare şi care nu s-a bucurat de ei, să se întoarcă şi să rămână cu ei în bucuria lor![130]

54. Oricine are griji, pofte şi alte planuiri, să se întoarcă şi să-şi împlinească pofta cu ele!

55. Oricine are un lucru, sau un suflet pe care să-l ţină mai presus de Domnul, - *”acum să se întoarcă, lupta nu-i pentru el!!!”* (vezi Matei 10:37).

56. Oaste fii gata de luptă: - *”trâmbiţa sună mântuirea lumii-Domnul Dumnezeu porneşte lupta!”*

57. A strigat **Enoh**: *„Domnul Oştirilor, Dumnezeul Oştirilor: Da şi Amin!”*

58. Și-ntr-un glas cu toţii şi cu-o singură fiinţă, au strigat: *„Oastea Domnului şi Dumnezeul Oştirilor: Sfânt şi Amin!”*

CAPITOLUL 14 - A doua cuvântare a lui Enoh către Nipur

1. Şi de-o dată în cer s-a văzut un SEMN,[131] unul care avea chipul DOMNULUI și înfățișarea Dumnezeului Cel-Atot'Puternic, ședea pe cal alb[132] și când a pornit să biruiască, Cuvântul lui Dumnezeu a zis: *„Acum se câştigă „biruinţa” sfinţilor lui Dumnezeu, dată o dată pentru totdeauna!!!*[133]

2. *Eu n-am venit să aduc pacea,*[134] *ci am venit să aduc sabia și despărțirea omului de cei din casa lui. Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea!!!*[135] -

3. *Porniți lupta Oşti a Domnului! Vai de pământ de-acum, din pricina celui ce este aruncat pe el*[136] *și din pricina Celui ce are Toată Biruința, căci în toată vecia asta v-a fi lupta luptelor și un război înfricoșat!”*

4. Și cei care-au văzut SEMNUL, I-au strigat, zicând: *„Te rugăm spune-ne NUMELE Tău, DOAMNAE!”*

5. Și El a zis: *„EU-SUNT-DREAPTA MĂRIRII LUI DUMNEZEU*[137] (Mihail/**MIKCHA-EL**) *CINE-I CA DUMNEZEU?!!! - **MIKCHA-EL*** (Mihail)!”

6. Și a pornit să biruiască și nu S-a mai văzut. (-Oprire!-)

7. Și apoi, **Enoh** le-a vorbit în continuare zicând-ule: *”Și păcatul fiind în om, nu însăşi păcatul, ci duhurile răutății izgonite din locurile cerești, găsind o gazdă la păcat și-o locuință-n trupul omului, au năvălit în lume, legiuni, legiuni, cum năvălește lăcusta **Hagab*** (*Gazam* - care pustieşte totul) *și cum mănâncă lăcusta **Hasil***[138] (*Hadzil* - care nimiceşte cu desăvârşire).”

8. Încât e plină lumea de legiuni vrăşmase, ca o câmpie, acoperită de-un nor negru de lăcuste.

9. Însă voi fiţi lesne de călăuzit de Duhul Sfânt, căci Duhul DOMNULUI e ca un vânt puternic, ce suflă peste multe ţări, ia toate lăcustele și le duce în prăpădire și voi ca niște semințe pe care Duhul Sfânt le poartă în orice loc bun unde pot rodi, roadele Duhului, bine primite înaintea DOMNULUI, vostru.

10. Nu vă temeţi că ve-ţi fi lăsaţi aiurea, oricum sau că ve-ţi fi lipsiţi de rod, ca un pom blestemat, ci ve-ţi rodi, fiincă în voi aveţi dublă rodire. De aceea rodiţi mai mult decât pot mânca

---

130 (Matei 10:37) *”Cine iubește pe tată ori pe mama **mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine**; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.”*

131 (Matei 24:30) *”Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate seminţiile pământului se vor boci şi vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere şi cu o mare slavă.”*

132 (Apocalipsa 19:11) *”Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat uncal alb! Cel ce stătea pe el se cheamă „Cel credincios – și „Cel adevărat”, și El judecă și Se luptă cu dreptate.”*

133 (Iuda 1:5) *”Vreau să vă aduc aminte, măcar că știți o data pentru todeauna toate aceste lucruri, că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din țara Egiptului, în urmă a nimicit pe cei ce n-au crezut.”*

134 (Matei 10:34) *”Să nu credeţi că am venit s-aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia.”*

135 (Luca 11:23) ”Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu adună cu Mine risipește.” (Vezi și Matei 12:30).

136 (Apocalipsa 12:9) *”Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.”*

137 (Marcu 16:19) *”Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.”*

138 (Ioel 1:4) *”Ce a lăsat nemâncat lăcusta Gazam a mâncat lăcusta Arbeh, ce a lăsat lăcusta Arbeh a mâncat lăcusta Ielec, ce a lăsat lăcusta Ielec a mâncat lăcusta Hasil.”*

lăcustele.

11. Aceasta este ”TAINA LUPTEI”, - ”*fă ca dușmanul tău să crape dintr-o dată*. *Faceți ce este drept și sfânt în ochii DOMNULUI și ve-ți turna cărbuni încinși și pucioasă în capul Celui Rău și așa, răutatea v-a crăpa de ciudă și de răutate*.”

12. Dacă vin duhurile răutății și nu vor găsi nici o slobozire și nici un câștig în voi, se vor umple de mânie și răutatea v-a crăpa de ciudă și de răutate, ca o viţeauă în trifoi când se umflă.

13. Și astfel ve-ţi fi scutiţi de celelalte duhuri-necurate.

14. Biruind ve-ţi înfricoşa dumnezeii, căpetenii ale întunericului şi toţi îngerii păcătoşi găsind în voi pe Dumnezeu o Cetate-Tare, vor fi daţi de ruşine.

15. Dar dacă sloboziți un singur duh de ceartă, el se v-a certa cu alt duh și căpetenia dezbinării v-a venii și el și v-a intra în voi.

16. Și celelalte duhuri necurate ale întunericului vor veni și vă vor lua în stăpânire.

17. Și atunci ve-ți fi duși în robia stricăciunii și ve-ți fi aruncaţi în închisoarea sufletelor nimicite, care este împietrirea.[139]

18. Trebuie să vă fi spus cineva, este cu neputinţă ca să nu știți că Dumnezeu-Este-Dragoste,[140] ori dincolo în întuneric sunt feluriţi ostași și căpetenii.

19. Și unul dintre cei mai temuți și mai tari vrășmași ai întunericului este ”*duhul de mânie*”.[141]

20. El este un luptător temut, vine şi tulbură orice simțire și întunecă mintea și merge pâna într-acolo încât se luptă și cu Dragostea, care este Dumnezeu și nu se oprește.

21. Dacă nu poate birui, cheamă alte duhuri și se luptă, poate, poate au vre-o izbândă și-un câștig în voi.

22. Și atunci chemați pe Dumnezeu, DOMNUL Cel-Viteaz în lupte,[142] Cel-Înfricoşător-de-Temut, DOMNUL care răspândeşte groaza.

23. Și groaza întunericului este Lumina Celui SFÂNT, fiincă Lumina Luminează-n întuneric și întunericul n-a biruit-o.[143]

24. Lumina descoperă ce-i tăinuit și ce-i ascuns în întuneric este dat pe faţă în vileag și întunericul e fugărit.

25. ÎNSPĂIMÂNTĂTOR și SFÂNT este DOMNUL-CEL-VITEAZ-ÎN-LUPTE, DUMNEZEUL OŞTIRILOR!!![144] Măreţia Lui, cuprinde cerurile cerului în întregime.

26. Și nici-un cer nu-l poate cuprinde pe El, „*Mare și Sfânt*” - DUMNEZEU-TARE este DOMNUL OȘTIRILOR. Amin și SFÂNT - Amin!

27. Mai sunt și alţi ostaşi ai întunecimii, unii care vin în cercetare și vă cercetezază, unde să vă găsească slabi. Nu vă temeţi - voi fiţi tari, fiincă Dumnezeu este Tare! Amin!

28. Slăbiciunea omului e-n carne şi-n firea omului e neputinţă, dar voi aveţi pe Duhul Sfânt, ca învelitoare şi apărare-n veci.

29. Luptaţi lupta cea bună[145] a Dragostei şi-a nădejdii şi-a credinţei în **Isus** (Iehoshua), Mesia, Domul Dumnezeul nostru. Amin!

30. Iată că sunt *duhuri de împotrivire*, *duhuri de ceartă*, *duhuri de vrăjmășie*, *duhuri de luptă*, *duhuri de vătămare*, *duhuri de schilodire*, *duhuri de zdruncinare*, *duhuri de apăsare*, *duhuri de răzbunare* și *duhuri de mânie* și căpetenia lor e ”URA” şi-i o căpetenie de temut şi-o căpetenie mare în împărăţia întunericului.

31. Şi iată-le, deci luaţi seama la voi şi întăriţi-vă! Acestea sunt oştile de luptă grea şi de luptă pe faţă, însă întunericul are oştiri uşoare de luptă, duhuri ascunse cu care vă înşeală şi cu

---

[139] (Romani 2:5) ”*Dar, cu* ***împetrirea*** *inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu*”

[140] (1 Ioan 4:8) ”*Cine nu iubeşte n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.*”

[141] (Iacov 1:20) ”*căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu.*”

[142] (Psalmi 24:8) „*Cine este acest Împărat al slavei?” –* ***Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte***.”

[143] (Ioan 1:5) ”*Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.*”

[144] (Psalmi 89:8) ”*Doamne Dumnezeului oştirilor, cine este puternic ca Tine, Doamne! Şi credincioşia Ta Te înconjoară.*”

[145] (1 Timotei 6:12) ”*Luptă-te lupta cea bună a credinţei; apucă viaţa veşnică, la care ai fost chemat şi pentru care ai făcut acea frumoasă mărturisire înaintea multor martori.*”

care vă abat de pe calea Adevărului, ca să biruie mai uşor.

32. Şi iată-le, vă sunt cunoscute şi descoperite, ca să le ştiţi şi să le staţi împotrivă, că sunt: *duhuri de ispită*, *duhuri de alipire*, *duhuri de prietenie*, *duhuri de ceartă*, *duhuri de făţărnicie* şi *duhuri de linguşire*, *duhuri de înşelare*, *duhuri de amăgire*, *duhuri de poftire*,

33. *duhuri de plănuire*, *duhuri de uneltire*, *duhuri de nepricepere*, *duhuri de orbire*, *duhuri de împietrire*, *duhuri de tăinuire*, *duhuri de mărturie strâmbă*, *duhuri de înşelare* şi căpetenia lor este ”MINCIUNA” şi este o căpetenie iscusită şi de temut în împărăţia întunericului, ea cu ”VICLENIA”.

34. ”VICLENIA” este o căpetenie mare şi ostaşii ei sunt: *duhul de minciună*, *duhul de mărturie strâmbă*, *duhul de tăinuire*, *duhul de clevetire*, *duhul de bârfă*, *duhul de vorbire de rău* şi aceştia au putere de ARHANGHELI AI ÎNTUNERICULUI.

35. Păziţi-vă de ei şi fiţi tari! Aceasta este o centurie a VICLENIEI, dar iată în întregime toată legiunea ei, căpetenia ei ”ZVONUL” şi ostaşii lui: *temerea*, *înfricoşarea*, *nelinişte*a, *poftirea*, *grija*, *zbuciumul*, *groaza*.

36. ”PERVERSITATEA” este şi ea o căpetenie mare a întunecimilor, ea şi cu ”ZVONUL”, vin la cetatea trupului, ca s-o încercuiască şi s-o asedieze cu ostaşii ei, care sunt: *pofta curviei*, *desfrânarea*, *dezmăţul*, *nelegiuirea*, *fărdelegea*, *ispita poftei*, *necesitatea*, *trebuinţa* şi *nălucirea*.

37. Acestea sunt duhurile întunericului şi numele lor cu care luptă în lume.

38. Însă cei mai temuţi sunt ÎNVĂŢĂTORII (*APOSTOLII*) SATANEI, fiincă ei vin cu o pace vicleană, cu dragoste prefacută şi cu o evlavie făţarnică,

39. Şi numele lor sunt: ***Dogma*** (*învăţătura strâmbă*), ***doctina*** (*învăţătura mincinoasă*), ***ocultismul*** (*învăţătura întunericului*),

40. ***datina***, ***ritualul***, ***obiceiul***, ***tradiţia bătrânilor***, ***nălucirea***, ***duhul rătăcirii*** (*vedenia mincinoasă*), ***practicarea întunericului*** (*trăirea prin duhuri necurate*, (*Vraja*), ***preoţia mincinoasă***, care este *duhul de slujire şi de închinare la* SATAN - BELPFEGOR.

41. Şi înaintea OŞTIRII PIERZANIEI, şade **Azazel** (Azazail) ***duhul nesfânt al Satanei*** care este MOARTEA şi cu LOCUINŢA MORŢILOR.

42. Şi SERAFIMII ÎNTUNERICULUI sunt: ***pizma***, ***gelozia***, ***frica***, ***invidia***, ***îngâmfarea***, ***mărirea***, ***plinătatea-de-sine*** şi **Eu-l**.

43. HERUVIMII CELUI-NECURAT sunt: ***uciderea***, ***pustiirea***, ***nimicirea***, ***silnicia***, ***siluirea***, ***nedreptatea***, ***vătămarea***, ***schilodirea***, ***boala***, ***întristarea***, ***plânsul***, ***suferinţa***, ***durerea***, ***vaietul***, ***chinul***, ***neputinţa***, ***slăbiciunea***, ***osteneala***, ***deşertăciunea***, ***zădărnicia***, ***păcatul*** şi ***moartea***.

44. Şi pe SCAUNUL DE DOMNIE A ÎNTUNERICULUI, sunt trei scaune şi pe ele se muncesc cu mânie, ***trei duhuri de draci***, ca **de broaşte**.[146]

45. Ele sunt: **ŞARPELE CEL VECHI**[147], **FIARA CU ŞAPTE CAPETE**[148] şi **MIELUL SATANEI** (*ţapul*)[149].

46. Şi **Satan** este *Tatăl minciunei* şi *tatăl oricărei nedreptăţi* şi *ucigaş din început*.[150]

47. Şi PRINŢUL SĂU este **Beelzebul**[151] (Belzebuth), **Ashtaroth**[152] şi **Belpfegor**.

48. Şi DUHUL NESFÂNT este **Azazel** (Azazail), ***Păcatul-Moartea*** şi cu ***Locuinţa Morţilor***.

CAPITOLUL 15 - Lupta cu păcatul

1. „*Nu voiesc ca să nu ştiţi*”, a zis **Enoh**, în urmarea vorbei sale: „*că ”**duhul omului**”*[153] *este*

---

[146] (Apocalipsa 16:13) *”Apoi am văzut ieşind din gura balaurului şi din gura fiarei, şi din gura proorocului mincinos* ***trei duhuri necurate, care semănau cu nişte broaşte***.*”*

[147] (Apocalipsa 12:9) *”Şi balaurul cel mare,* ***şarpele cel vechi****, numit* ***diavolul*** *şi* ***Satana****, acela care înşală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; şi împreună cu el au fost aruncaţi şi îngerii lui.”*

[148] (Apocalipsa 13:1) *”Apoi am stat pe nisipul mării. Şi am văzut ridicându-se din mare* ***o fiară cu zece coarne şi şapte capete****; pe coarne avea zece cununi împărăteşti, şi pe capete avea nume de hulă.”* (Vezi şi Apocalipsa 12:3).

[149] (Apocalipsa 13:11) *”Apoi am văzut ridicându-se din pământ* ***o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel şi vorbea ca un balaur****.”*

[150] (Ioan 8:44) *”Voi aveţi de tată pe diavolul; şi vreţi să împliniţi poftele tatălui vostru.* ***El de la început a fost ucigaş****; şi nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbeşte din ale lui, căci este mincinos şi tatăl minciunii.”*

[151] (Matei 12:24) *”Când au auzit fariseii lucrul acesta, au zis: „Omul acesta nu scoate dracii decât cu* ***Beelzebul, domnul dracilor****!”*

[152] ”**Astaroth** (alte variante **Ashtaroth**, **Astarot**, **Asteroth**) este, în demonologie, **prinţul încoronat al iadului**. El este o figură masculină numită după zeiţa canaanită Astartea. (https://ro.wikipedia.org/wiki/Astaroth)”

Păcatul*,**[154] *care este* ”duhul lumii***”,[155] *fiincă este întins pe pământ şi stăpâneşte multe mulţimi de muritori.*”

2. Dar din început, voi trebuie să ştiţi împotriva cui luptaţi ce nădăjduiţi[156] prin luptă cu păcatul.

3. Şi nădejdea aceasta este slobozirea din păcat. Deci, fiţi înştinţaţi că Păcatul este ”*Cunoştinţa de Bine şi Rău*”. Pentru ce vă miraţi - ca şi cum mi-aţi zice: - „*să nu fie nici o deosebire între Bine şi Rău?*” Tocmai ”*cunoştinţa*”, este păcat.

4. Căci pe când erau părinţii noştrii **Adam** şi **Eva**, care încă trăiesc, pe când erau ei fericiţi în **Eden**, care este locul de sub noi.

5. Şi Dumnezeu le-a dat o poruncă, zicându-le: „*Dar, din Pomul Cunoştinţei Binelui şi Răului, SĂ-NU mâncaţi din el, căci în ziua în care ve-ţi mânca din el, negreşit ve-ţi muri şi ve-ţi avea păcat.*”[157]

6. Dacă voiţi, atunci ne v-om înşoţii până la părintele nostru **Adam** ca să auziţi din gura lui şi ca să vi-se întărească mărturia aceasta.

7. Şi ei au zis lui **Enoh**: „*Credem întru-totul, fiincă tot ce ne-ai vorbit tu şi gura ta, Dumnezeul cerului ne-a învăţat*”.

8. Şi **Enoh** şi-a urmat vorbirea, în acelaşi fel şi le-a zis: „*Fiincă Binele şi Răul,*[158] *adică Cunoştinţa lor, este toată puterea lui* ***Satan****, din început, de când a fost găsit păcat în el, ca Înger răzvrătit.”*

9. De aceea cunoştinţa a fost „*Închisă*” într-un pom şi fructele lui, ca să fie curăţit cerul şi popoarele cerului de-o asemenea „*cunoştinţă*”, care este PĂCĂTUIREA - însăşi **Păcatul**.

10. Pentru aceea Pomul însăşi a fost „închis” în mijlocul Grădinii DOMNULUI, Edenul şi pentru aceasta fructele lui au fost „*oprite*” de mâncat omului dintâi, care este părintele nostru **Adam**.

11. **Binele**[159] este ”*nedesăvârşirea”* (*imperfecţiune*) şi **Răul**[160] este ”*Stricăciune*”.

12. Şi cunoştinţa[161] aceasta este plină de ”VINĂ”, pentru că aruncă vina împotriva oricui şi învinueşte orice.

13. Zicând cu nedreptate şi pe bâjbâite şi omul zice cu bănuială, cu vină şi învinueşte, zicând: „*Asta este Bine, asta este Rău!*”

14. Cunoştinţa aceasta este secta-dezbinătoare şi plină de învinuire întemeiată nu pe Adevăr, ci cu bănuială şi cu presupusul, după părerea fiecăruia.

15. Binele-i un rău mai puţin nelegiuit, o nelegiuire ţinută dreaptă, o strâmbătate îndreptată, căci ce altceva este Binele?

16. .... dacă nu un Rău mincinos şi făţarnic care i-a chipul fals al deşăvirşirii. Pare „*sfânt*”, dar Binele, tot neputincios rămâne şi plin de slăbiciune rămâne, fiincă neputincios, Binele nu are nici o putere, fiind el însuşi nedesăvârşire (*imperfecţiune*).

17. Căci Binele-i un Rău care minte omul în chip „*desăvârşit*” - Mare slăbiciune şi neputinţă pe care omul îl numeşte: „*plin de putere*” - *amăgire*, *amăgire*!!!

18. Şi dacă faceţi ”*binele*” înaintea lui Dumnezeu, sunteţi nişte înşelatori nechibzuiţi şi ca nişte mincinoşi-vicleni, într-un chip făţarnic, opriţi mânia Lui, ispitind-uL pe Dumnezeu cu ”*Binele vostru*”, părând că lucraţi în desăvârşire.

19. Însă ”*Binele*” nu-i decât geamănul ”*Răului*” - deşertăciune, zădărnicie şi goană după

---

[153] (1 Corinteni 2:11) *”În adevăr, cine dintre oameni cunoaşte lucrurile omului, afară de* ***duhul omului*** *care este în el? Tot aşa, nimeni nu cunoaşte lucrurile lui Dumnezeu, afară de Duhul lui Dumnezeu.”*

[154] (Romani 7:21) *”Şi dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci* ***păcatul care locuieşte în mine****.”*

[155] (1 Corinteni 2:12) *”Şi noi n-am primit* ***duhul lumii****, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaşte lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.”*

[156] (Psalmi 31:24) *”Fiţi tari şi îmbărbătaţi-vă inima, toţi cei* ***ce nădăjduiţi*** *în Domnul!”*

[157] (Geneza 2:17) *”dar din* ***pomul cunoştinţei binelui şi răului*** *să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreşit.”*

[158] (Evrei 5:14) *”Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuinţare, să deosebească binele şi răul.”*

[159] (Matei 19:17) ”El i-a răspuns: *„De ce mă întrebi: „****Ce bine?” Binele este Unul singur****. Dar dacă vrei să intri în viaţă, păzeşte poruncile.*

[160] (Proverbe 21:15) ”Este o bucurie pentru cel neprihănit să facă ce este bine, dar* pentru ***cei ce fac răul este o groază***.”

[161] (Romani 3:20) *”Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine* ***cunoştinţa deplină a păcatului****.”*

vânt, cheltuindu-vă anii şi rămânând minţiţi de Bine în chip „*desăvârşit*”.

20. ”*Răul*” însă e o nelegiuire arătată pe faţă cu neruşinare, fărdelege şi nelegiuire, obrăznicie ridicată la mărirea răzvrătirii - şi totul este strâmbătate neascunsă, pustiire şi stricăciunea puştiirii.

21. Dacă faci Răul înaintea lui Dumnezeu eşti „*satan*” şi ţi-ai ridicat călcâiul obrăzniciei la mărirea răzvrătirii şi este stricăciune şi *urâciunea pustiirii*.[162]

22. Căci ”*binele*” este: „*ce-mi foloseşte*” şi ”*cunoştinţa*” - deosebirea lor nu-i decât aducere de vină şi osândă nedreaptă, neîntemeiată, pripită, după bănuiala fiecăruia.

23. Şi care-i slava, ”*cunoştinţei de bine şi de rău*”? .... nu-i decât o slavă întunecată, un prilej bun de îndoială şi de necredinţă de a-ţi da în vileag cârtirea.

24. Şi vă zic, că râvna acestei cunoştinţe, în ce este ea răsplătită? Căci multe vieţi trebuie să aibe fiul omului, ca să dobândească pe deplin ”*Cunoştinţa - deosebirii Binelui de Rău*”.[163]

25. Şi răsplata acestei deosebiri, nu-i altceva decât, ”*Păcat*” în întregime.

26. Şi se poate slăvii cineva cu o slavă de cinste, după ce a dobândit toată Puterea şi DUHUL-NECURAT (*nesfânt*) al Satanei? De aceea nu vă înşelaţi aşa uşor, fraţii mei şi voi fii ai omului!

27. Şi atunci ce-i de făcut? Căci ce mi-e mie bine, vouă vă prilejueşte răul şi întocmai invers, binele vostru mă nenoroceşte cu un rău nespus şi mă doboară cu un păcat greu.

28. Şi binele ce-mi este mie astăzi? Din pricina lui, mâine î-mi vine răul şi după răul venit, iarăşi iese binele. Dar totuşi, aici, unde este slobozirea şi Odihna, în ce este Libertatea?

29. Şi cine-i acela pe pământ, care să nu fi făcut bine şi să nu-i fi ieşit rău, adică binele strâmb?[164]

30. Lepădaţi din voi arvuna[165] păcatului şi lipsiţi-vă cu bucurie de ”tot binele” ca să vă piară ”tot răul”. ”*Adevăr*” şi ”*Dreptate*” să rămână-n voi şi ”*Dragostea*” lui Dumnezeu, SĂ-FIE adunarea tuturor.

31. Şi atunci ce-i de făcut? ... de acum, să ne dezmaţăm în plinătatea desfrânării şi silniciei şi să fim o ”urâciune a pustiirii” care aduce stricăciunea, prăpădind omul viu şi sămânţa lui de pe pământ?

32. Nicidecum! Căci dacă căpătăm slobozire din păcat, în nici-un chip nu ne mai întoarcem iarăş în păcat, aceasta este o nebunie ca să facem aşa. Deci, având o nouă călăuzire, vedem şi cunoaştem lămurit.

33. Şi în ce mintea trudea pe bâjbâite şi întemeiată pe banuială şi presupunere, ca să zică: „*asta-i bine*” şi „*asta-i rău*”, acum Duhul spune lămurit: „*să faci! şi să nu faci!*”

34. Căci acum nu mai facem totul şi toate, după călăuzirea minţii, adică porunca hotărâtă şi venită din sine însuşi, ci avem călăuzirea Duhului şi cunoştinţa Lui întemeiată-n Adevăr: - ”AŞA-ESTE” (AMIN)!

35. Iar acum cugetarea gândirii însoţeşte Duhul, nu pentru El, ci pentru noi să pricepem „*ce facem şi pentru ce facem*”, ceea ce lucrează Duhul Sfânt.

36. Căci acum toată facerea este după Duhul DOMNULUI, CEL-SFÂNT şi după Cuvântul Lui.

37. Căci aceasta este acum, ca să avem în noi Înţelepciunea lui Dumnezeu şi gândirea Duhului lui Dumnezeu şi când vorbim, nu ca şi cum am vorbi noi, ci spunând Cuvântul lui Dumnezeu şi având în vorbire limba Domnului, Duhul Sfânt.

39. Aceasta este acum. Căci gândind Duhul, gândiţi cu Cugetul lui Dumnezeu, care nu poate greşi, ***Adevărul***[166] fiind temelia gândului şi ***Dreptatea***[167] fiind cunoştinţa gândirii,

---

162 (1 Macabei 1:57) ”*Iar în ziua a cincisprezecea a lunii Chislev, în anul o sută patruzeci şi cinci, au ridicat* ***urâciunea pustiirii*** *pe altarul lui Dumnezeu şi în cetăţile Iudei de jur împrejur au zidit capişti.*” (VBOR). Daniel 9:27;11:31; 12:11; Matei 24:11; Marcu 13:14.

163 (Evrei 5:14) ”*Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuinţare,* ***să deosebească binele şi răul.***”

164 (Romani 7:21) ”Găsesc, dar, în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, ***răul este lipit de mine.***”

165 (2 Corinteni 1:22) ”*El ne-a şi pecetluit şi ne-a pus în inimă* ***arvuna*** *Duhului.*” (Vezi şi 2 Corinteni 5:5).

166 (Psalmi 119:160) ”***Temelia cuvântului Tău este adevărul,*** *şi toate legile Tale cele drepte sunt veşnice.*”

167 (Psalmi 85:10) ”*Bunătatea şi credincioşia se întâlnesc,* ***dreptatea*** *şi pacea se sărută.*”

Dragostea fiind cugetul nostru,[168] vorbind tuturor cu Putere şi având pe limbi Cuvântul lui Dumnezeu.

40. Aşa că ce era în trecut, adică „*Cunoştinţa*” aceea nu-i decât o zdreanţă ticăloasă, pe când gândirea Duhului e un veşmânt, care nu se strică şi care nu se învecheşte, pentru că în tot ce gândiţi, gândirea Duhului, hotărârea este însăşi temelia cerurilor şi a veşniciilor.

41. Căci Duhul nu poate fi, nici înşelat şi nici amăgit, fiincă **Duhul Sfânt** este mai viclean decât Satan, în înţelepciune şi mai şiret decât întunecimea Satanei şi veşnic fără vină este Duhul lui Dumnezeu şi fără răutate şi în NEPRIHĂNIRE este Lucrarea Lui.

42. Fiţi bine întemeiaţi că numai Duhul Sfânt în deplina pricepere este mai amăgitor ca amăgirea şi o amăgeşte până piere.

43. Duhul este mai viclean ca viclenia şi o înşală până piere. El este mai şiret ca şiretenia şi ispiteşte toată ispita până moare de poftă.

44. Cu privire la poftire, Duhul îşi dă o îngreţoşare şi-o lipsă de poftire şi cu neprihănire a sfârşit poftirea.

45. În înţelepciunea Lui a uneltit uneltirea până s-a dărâmat şi uneltirea Duhului este Lumina, care este Puterea Sfinţeniei şi Tăriei lui Dumnezeu.

46. Şi cu Puterea DOMNULUI, Dumnezeului părinţilor noştri a biruit în toate şi nu s-a găsit o împotrivire pe care să n-o biruiască. EL E SPIRIT, DUHUL SFÂNT, AMIN!

47. Fiincă DUHUL SFÂNT este Duh de Viaţă-Veşnică, nepătat şi fără nici o vină: ”*Neprihănit şi Sfânt şi Tare este Duhul DOMNULUI Cel-Sfânt, Amin!*”

48. Deci, potrivit cu Duhul Sfânt, sunt şi faptele Duhului rânduite, Înţelepciunea lui Dumnezeu[169] mai înainte de întemeierea lumii, pentru că Duhul şi sfinţii Duhului Sfânt, îmbrăcaţi cu Puterea Sfinţeniei să umble în ele, fără vină, nepătaţi, luminând neprihănirea Celui-Neprihănit şi arătând lumii Slava şi Sfinţenia Celui SFÂNT, DOMNUL DUMNEZEUL părinţilor noştri.

49. Aşa că fiţi liniştiţi cu privire la ce cunoştinţă ve-ţi gândi, cât cu privire la Duhul, fiţi pe pace, nu vă osteniţi să ziceţi: „*cu ce cunoştinţă vom cunoaşte şi cu ce deosebire vom gândi?*”

50. El, adică Duhul Sfânt care nu suferă nici măcar, să vadă păcatul, se îngreţoşază de el, cu nici-un chip, nu vă v-a duce la la păcătuire, lucrul acesta este cu neputinţă la Dumnezeul meu!

51. Toată silinţa voastră, faptele şi înfrânarea[170] voastră, nu sunt nimic la Dumnezeul meu, ci la El numai râvna Sfinţeniei şi stăruinţa pocăinţei şi a slobozirii de păcat este socotită de preţ.

52. Şi Domnul a hotărât deja un preţ pentru răscumpărarea din păcat. O! bucuraţi-vă de DOMNUL, toate sufletele pământului, o! bucuraţi-vă în DOMNUL de preţul răscumpărării Lui.

53. Viu ESTE-DOMNUL! Aceasta este ce vă zic eu: „*lepădarea de bine şi rău!*” căci ziceţi: „***Adevărul** să fie cugetul gândirii noaştre şi sufletul nostru SĂ-FIE **Dreptatea** şi inima în noi SĂ-FIE **Dragoste** în veci!*”

54. Aceasta vă spun eu că este: „*un cuget nou, o nouă gândire, o plamădeală nouă şi un suflet nou în voi, Duhul Sfânt în toţi! Amin!*”

CAPITOLUL 16 - Suflete şi îngerii

1. Iată mai întâi trebuie să vă spun despre ”*sufletele voaştre*”, cum sunt rânduite, adică să ştiţi bine, ce sunt îngerii. Căci se spune aşa: „*sunt şi îngeri păzitori.*”

2. Însă luaţi aminte ca să fiţi înştiinţaţi şi să veniţi în cunoştinţa de adevăr. La început când a întemeiat pe om, DOMNUL, și când a zămislit pe om, DOMNUL, - ***omul** era un suflet veşnic-viu*.[171]

---

168 (2 Corinteni 1:12) ”*Lauda noastră este mărturia pe care ne-o dă **cugetul nostru** că ne-am purtat în lume, şi mai ales faţă de voi, cu o sfinţenie şi curăţie de inimă date de Dumnezeu, bizuindu-ne nu pe o înţelepciune lumească, ci pe harul lui Dumnezeu.*”

169 (Corinteni 2:7) ”*Noi propovăduim **înţelepciunea lui Dumnezeu**, cea tainică şi ţinută ascunsă, pe care o rânduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci*”

170 (2 Petru 1:6) ”*La cunoştinţă: **înfrânarea**; **la înfrânare**: răbdarea; la răbdare: evlavia;*”

171 (1 Corinteni 15:45) ”De aceea este scris: „***Omul dintâi, Adam, a fost făcut un suflet viu.*** ” ***Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viaţă.***”

3. Și omul era după chipul lui Dumnezeu, ”*Duhul Sfânt*” și după asemănarea Sa, ”*suflet veșnic-viu*.”

4. Și Dumnezeu, DOMNUL a întemeiat pe om din țărâna pământului, după trup ca îngerii și a suflat înăuntrul lui Duhul Sfânt și a pus în nările sale suflare de viață.[172]

5. Căci înainte de păcătuire, sufletul omului era Duh Sfânt, ieșit din Duhul DOMNULUI.[173]

6. Pe când acum, suflarea de viață este ca un suflet pentru om, împreună cu gândirea, de aceea când inima se sfârșește, pieptul slobozește suflarea de viață și atât este toată viața omului, de la păcat încoace.

7. Însă prin păcat, omul a fost golit de Duhul Sfânt și sufletul său s-a ridicat cu Duhul DOMNULUI la cer.

8. Căci de-am fi păcătuit în Duh și nu în trup așa cum a păcătuit **Adam**, atunci ne-am fi pricopsit cu un păcat veșnic și-am fi dobândit o hulă împotriva Duhului Sfânt.[174]

9. Însă așa, laude fie aduse lui Dumnezeu prin DOMNUL care poartă de grijă, căci în Dumnezeu DOMNUL, de la păcat încoace este un suflet de om.

10. Și așa fiind, sufletul nostru, Duhul Sfânt este un slujitor a lui Dumnezeu în locurile Cele-Prea-Înalte, la Scaunul Lui de Domnie.

11. Și DOMNUL care și-a dorit cu scumpătate un popor[175] care să fie a Lui, a făcut ca să iese din Duhul Sfânt al DOMNULUI, o mulțime de duhuri sfinte care sunt sufletele poporului Său.

12. Și sufletele acestea, duhurile sfinte, ce sunt ascunse-n Dumnezeu DOMNUL, sunt acoperite cu Darurile Duhului,[176] cu „Puterea”[177] și lucrarea fiecăruia.

13. Și împreună cu faptele lor,[178] lea rânduit Dumnezeu mai înainte de întemeierea lumii și faptele lor îi urmează.

14. Și fiind lipsite de un trup acum, ele sunt îmbrăcate în slavă nepieritoare și sunt ascunse în Sfințenia lui Dumnezeu, lor le-a rânduit trupuri pline de mărire și de slavă nepieritoare, fiincă ei sunt poporul Lui.

15. Dumnezeu în veci și veci de veci El, este Dumnezeul lor. Amin!

16. Și acesta este un neam de îngeri care se numesc „*păzitori*” fiincă neamul acesta omenesc este din cer, un popor de suflete, duhuri sfinte slujitoare propriilor lor ființe, trupurilor lor de jos de pe pământ.

17. Și v-a veni o vreme când fie-ce ”*duh sfânt*”, ”*suflet de om*”, v-a fi pogorât în ființă sa și după măsura și felul omului de pământ v-a fi îmbrăcat cel de slavă nepieritoare: - ”*Omul ceresc.*”

18. Așa că acest „*înger păzitor*”, nu este decât ”*sufletul tău*” și ”*numele tău din cer*”, care caută cu sfințenie să-ți facă cunoscută mântuirea și să slujească propriei sale ființe jos pe pământ, fiincă mântuirea lor nu este departe și vine curând!

17. Căci nu vă ascund nicidecum taina aceasta, căci după cum omul dintâi este din pământ, omul din urmă este din cer.[179]

18. Și după cum am purtat chipul celui dintâi, tot așa vom purta chipul celui din urmă **Adam.**[180]

19. Și după cum prin primul a venit păcatul și moartea în toți. Tot în același chip v-a veni și slobozirea de pacăt, prin Omul cel ceresc și mântuiți vom fi în El și veșnic-vii și Duhul Sfânt v-a fi în toți, fiincă omul dintâi, **Adam** a fost un suflet veșnic-viu și Duh din Duhul Sfânt, dar omul din

---

[172] (Isaia 42:5) ”*Așa vorbește Domnul Dumnezeu care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care* ***a dat suflare celor*** *ce-l locuiesc,* ***și suflet****, celor ce merg pe el.*”

[173] (2 Corinteni 3:17) ”*Căci Domnul este Duhul; și unde este* ***Duhul Domnului****, acolo este slobozenia.*”

[174] (Matei 12:31) ”*De aceea vă spun: orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor;* ***dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată****.*”

[175] (1 Petru 2:10) ”*pe voi, care odinioară* ***nu erați un popor****, dar acum* ***sunteți poporul lui Dumnezeu****; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare.*”

[176] (Evrei 2:4) ”*în timp ce Dumnezeu întărea mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni și cu* ***darurile Duhului Sfânt****, împărțite după voia Sa!*”

[177] (Psalmi 62:11) ”*O dată a vorbit Dumnezeu, de două ori am auzit că: „****Puterea este a lui Dumnezeu****.*”

[178] (Efeseni 2:10) ”*Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru* ***faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte****, ca să umblăm în ele.*”

[179] (1 Corinteni 15:47) ”***Omul dintâi este din pământ****, pământesc;* ***Omul al doilea este din cer****.*”

[180] (1 Corinteni 15:49) ”*Și, după cum* ***am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc****.*”

cer v-a fi un Duh-dădător-de-viață.[181]

20. Așa că nimeni nu v-a fi lipsit de Harul-Îndurarea și Buna-Voință a lui Dumnezeu.

21. Numai că vă înştiinţez, nu cumva să fiţi lipsiţi de cunoştinţa asta, că prin păcătuirea **Evei**,[182] mama noastră, sămânţa şarpelui-Satan,[183] adică **Cain** (Kchain), tatăl multora din voi a venit în lume.

22. De aceea, este o despărţire între voi şi noi, între unii şi alţii, între fiii lui Dumnezeu, copii lui **Adam** şi fiii **Evei** copiii lui **Cain** (Kchain) şi ai **Satanei**. Domnul ştie care suntem!

23. Căci ambele popoare suntem pe pământ, oarecum amestecaţi, după trup şi după păcat ne asemănăm unii cu alţii, nu însă şi după suflete, căci dacă unii au ca suflet pe "*Duhul Sfânt*", atunci ceilalţi au ca suflet, "*Păcatul*" duhul nesfânt (*necurat*).

24. Căci vă spun curat, că aici între noi, jos pe pământul celor vii sunt unii oameni fără suflet, căci ei sunt duhuri de păcat şi de moarte, ale întunericului şi partea lor este acolo!

25. Așa că nu vă miraţi de ce vedeţi, fiincă Chemerea vine și Duhul Sfânt, pune-de-oparte și multe trupuri vor fi îmbrăcate în ființa lor, cu suflete, Duhul Sfânt.

26. Așa că în urmă rămâne doar „*chemarea*" și „*alergarea*",[184] fiincă Dumnezeu cunoaște pe ai Săi, fiincă ei sunt cunoscuți mai înainte de întemeierea lumii,[185] pentru aceasta mulți din neamul omului în toate generațiile vor fi sfintiţi[186] pentru-Dumnezeu.

27. Dar ce rămâne este de crezut, ce vedem se împlinește, fiincă DOMNUL veghează asupra Voii Sale și asupra Cuvântului Său. În veci "*Împlinire*" este Cuvântul Său. Amin!

28. Căci numărul nostru vine în lume până se împlineşte pe deplin.[187] Căci după cum v-am zis, El ne cunoaște de la început, totuși este un număr pentru noi și-o oprire, când se v-a împlini numărul fraților de slujire.[188]

29. Și „*numele*" nostru[189] care ni-s-au dat în NUMELE Lui, ne sunt scrise-n sulul cărţii vieţii[190] și pe tablele-amintirii-veșnice ale lui Dumnezeu. Căci aducerea-Sa-de-aminte este cartea în care stau scrise „*numele*" nostru.

30. Și „*Puterea*", darurile și lucrarea și toate faptele, sufletelor noastre, sunt acolo în cartea „*numelor*" Lui.

31. Așa că sulul acestei cărţi, noi îl numim vreme, veac sau timp și în el suntem noi cunoscuți și toată ființa noastră de jos de pe pământ și trupul este păstrat și văzut așa cum este și toată pomenirea noastră este aici, în sulul acestei cărţi, împreună cu „*numele*" nostru.

32. Toate faptele care le săvârsim, toate bine ne sunt păstrate așa cum sunt și toate simțirile și gândurile noastre, așa cum sunt și vremea nu le vatămă, ci le păstrează și le pomenește înaintea lui Dumnezeu.

33. La sfârșitul veacurilor, când v-a rupe peceţile[191] și v-a deschide sulul vremilor, cartea Aducerii-de-aminte și a Amintirii lui Dumnezeu, vom fi găsiţi cu orice gând[192] și orice cugetare a omului v-a fi descoperită și mărturisită.

34. Și orice simțire a omului v-a fi pomenită înaintea lui Dumnezeu, DOMNUL și toate

---

[181] (1 Corinteni 15:45) "De aceea este scris: „***Omul dintâi, Adam, a fost făcut un suflet viu***." Al doilea Adam a fost făcut un **duh dătător de viaţă**."

[182] (1 Timotei 2:14) "*Şi nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.*"

[183] (Geneza 3:15) "*Vrăjmăşie voi pune între tine şi femeie, între **sămânţa ta** şi sămânţa ei. Aceasta îţi va zdrobi capul, şi tu îi vei zdrobi călcâiul.*"

[184] (2 Petru 1:10) "*De aceea, fraţilor, căutaţi cu atât mai mult să vă întăriţi **chemarea** şi **alegerea** voastră; căci, dacă faceţi lucrul acesta, nu veţi aluneca niciodată.*"

[185] (Efeseni 1:4) "*În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinţi şi fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui*"

[186] (1 Petru 1:16) "Căci este scris: „***Fiţi sfinţi, căci Eu sunt sfânt***". (Vezi Leviticul 20:7, 26).

[187] (Faptele apostolilor 1:17) "*El era **din numărul nostru** şi era părtaş al aceleiaşi slujbe.*"

[188] (Apocalipsa 6:11) "*Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă şi li s-a spus să se mai odihnească puţină vreme, **până se va împlini numărul tovarăşilor lor de slujbă şi al fraţilor lor**, care aveau să fie omorâţi ca şi ei.*"

[189] (Apocalipsa 2:17) "*Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: „Celui ce va birui îi voi da să mănânce din mana ascunsă şi-i voi da o piatră albă; şi pe piatra aceasta este **scris un nume nou** pe care nu-l ştie nimeni decât acela care-l primeşte.*"

[190] (Apocalipsa 13:8) "*Şi toţi locuitorii pământului i se vor închina, toţi aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în **cartea vieţii Mielului** care a fost junghiat.*"

[191] (Apocalipsa 5:2) "*Şi am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare*: „Cine este vrednic ***să deschidă cartea şi să-i rupă peceţile?***"

[192] (2 Corinteni 10:5) "*Noi răsturnăm izvodirile minţii şi orice înălţime care se ridică împotriva cunoştinţei lui Dumnezeu; şi **orice gând** îl facem rob ascultării de Hristos.*"

faptele[193] și traiul vieții ne v-a fi înfățișat așa cum l-am petrecut până la moarte, când suntem semănați în putrezire,[194] pentru ca unii să învieze în slavă.

35. De aceea, temeţi-vă să gândiţi orice şi cercetaţi-vă voi înşi-vă toate simţirile şi judecaţi-vă[195] acum faptele și viața ce a-ți trăit-o în păcat, judecați toate acestea cu pocăință, ca să nu fiți aruncați în Judecata-judecăţilor.

36. Căci atunci ve-ţi fi aruncaţi în iazul de foc,[196] în marea uitării unde nu mai este nici o aducere aminte, acolo în întunericul cel veșnic, unde este plânsul şi scrâşnirea dinţilor.[197]

37. Nu e un lucru ușor ce v-am zis și nici de la om nu v-am vorbit, ci de la Tatăl meu și Tatăl vostru-Dumnezeu, DOMNUL! . .

ÎNGERII CEILALŢI-OŞTIRILE CERULUI

38. Apoi mai sunt şi alte feluri de îngeri, căci la Dumnezeu sunt felurite puteri, tării, legi, forţe şi duhuri. Ele capată conştiinţa de sine şi venirea în viaţă ca făpturi din mâna lui Dunezeu, DOMNUL.

39. Şi ele sunt duhuri slujitoare şi jos pe pământ sunt numite: „*Îngeri*".

40. În ei este Mărire, dar nu sunt „*Vrednici*" de închinare[198] şi nici nu s-a îngăduit omului un asemenea lucru.

41. Ci fiecare suflet și orice genunchi să se plece și să se închine doar lui Dumnezeu, DOMNUL.[199] Amin!

42. Şi taina lor este pusă în „*numele*" lor,[200] aici este scrisă toată lucrarea lor și slujirea lor înaintea lui Dumnezeu, care trebuie să o facă desăvârșit.

43. Și „numele" lor sunt însoțite de felurite "*țării cerești*" și "*puteri*", cu care sunt îmbracați de Dumnezeu, ca să-și împlinească cu desăvârșire și sfințenie, slujirea lor în care au fost puși și rânduiți.

44. Şi dacă li-se i-a „*numele*", li-se întoarce înapoi la Dumnezeu fiinţa şi cunoştiinţa de sine, ca făpturi şi atunci rămân ce au fost mai înainte de slujire, adică: *duhuri*, *puteri*, *tării*, *forţe* şi *legi*, aşa ca vântul şi ca ploaia.

45. Şi fiecare lucru îşi are îngerii săi, dealurile şi munţii, apele, cerul, soarele, luna, stelele, şi Oştirile lui Dumnezeu sunt cu nesfârşirile de mii şi sute de mii şi mii.

46. Deşi este mărire în ei nu sunt „*Vrednici*" de închinare, nici nu s-a îngăduit!

CAPITOLUL 17 - Despre clevetire

1. Voi pe cât puteți abăteți-vă de la acest rău și părăsiți viclenia acestei fățărnicii. Că eu vă spun curat: „*că fără* ***pizmă***[201] *și fără* ***răutate*** *nu puteți bârfi pe nimeni*."

2. Deci iată originea clevetirii, căci se întâmplă mereu față de un om să cazi în nepăsare și lui să-i fie ori-cum de tine și să nu vrea să-ți țină partea nici în bine, nici în rău.

3. Atunci sinele, zice: „*N-am crescut în ochii nimănui și să cad în dispreţul multora, hai să zic un lucru despre omul acesta......!*"

4. Vă spun curat, nu fiți nebuni în răutate și nechibzuiți în pricepere.

5. Căci ce este "*duhul clevetirii*", altceva, dacă nu: - "*a zice ceva altuia despre aproapele tău....... un lucru de rușine și un lucru mincinos, ca să-i cobori cinstea în groapă și vrednicia în rușine și dispreț*."

6. Căci limba clevetitorului este plină de venin și dulceața gurii lui, șade în batjocura cu

---

[193] (Apocalipsa 20:13) "*... Fiecare a fost judecat după faptele lui.*"

[194] (1 Corinteni 15:42) "Aşa este şi învierea morţilor. ***Trupul este semănat în putrezire***, şi învie în neputrezire"

[195] (1 Corinteni 11:31) "***Dacă ne-am judeca singuri,*** *n-am fi judecaţi.*"

[196] (Apocalipsa 20:14) "*Şi Moartea şi Locuinţa morţilor au fost aruncate în* ***iazul de foc***. ***Iazul de foc*** *este moartea a doua.*"

[197] (Matei 8:12) "*Iar fiii Împărăţiei vor fi aruncaţi în întunericul de afară, unde va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor.*" (Matei 13:42; 13:50; 22:13).

[198] (2 Tesaloniceni 2:4) "*potrivnicul care se înalţă mai presus de tot ce se numeşte „Dumnezeu" sau de ce este vrednic de închinare. Aşa că se va aşeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.*"

[199] (Filipeni 2:10) "*pentru ca, în* ***Numele lui Isus***, *să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ şi de sub pământ*"

[200] (Apocalipsa 17:5) "*Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor şi spurcăciunilor pământului.*"

[201] (1 Timotei 6:4) "*este plin de mândrie şi nu ştie nimic; ba încă are boala cercetărilor fără rost şi a certurilor de cuvinte, din care se naşte* ***pizma***, *certurile,* ***clevetirile***, *bănuielile rele*"

care umple pe alții de dispreț și de rușine.

7. Și să spui tu un lucru....... împotriva aproapelui tău..... și ce folos câștigi? ...... un pat în ghenă și-un așternut în iazul de foc.

8. Căci clevetirea este mânia prostului și îngâmfarea cu care nu-se pleacă capul nici când intră pe ușă ...... și dacă se lovește ..... în nebunia lui vorbește de rău, până și ușa.

9. Acesta este un nebun în duhul gurii și prostia-i umple fălcile, ca unui ticălos, scaiul printre dinții greblei.

10. Clevetirea începe din *gelozie*, *invidie*, *frică*, *uneltire* și din *îngâmfare*, căci cu adevărat este, că numai ”*mărirea de sine*” și cu ”*pizmuirea*” îți deschid în chip hidos fălcile la clevetire, ori la bârfă, ori la vorbire de rău.

11. Bârfa este vorbirea multă care nu aduce nici-un folos, ci numai stricăciune și-ntristare. De aceea să știți că bârfa este începutul clevetirii.

12. Căci vorbirea fără rost, nu numai că este sărăcia omului și ruina casei lui, ci este și întristarea multora din inimi, împotriva cărora arunci disprețul.

13. Și bârfitorii sunt îngrozirea pietrelor din ziduri și îngrețoșarea tuturor oamenilor, iar înaintea lui Dumnezeu sunt de nesuferit și deja sunt păstrați pentru judecată.

14. Iar clevetirea se naște-n sfatul bârfei și în prostia bârfitorilor și e-o rușine împotriva celor ce nu merită rușine, și un dispreț și-o vorbire de rău pe nimic întemeiată.

15. Clevetirea este o vorbire de rău, si-o mărturie strâmbă și-n toate mincinoasă, este fățărnicie și lingușală, arătată ca o bună-voință.

16. Dar e-o judecată neîntemeiată, un dispreț aruncat cu nechibzuință și pizmuire.

17. De aceea voi urâți ”*clevetirea*”, ”*bârfa*”, ”*vorbirea de rău*” și ”*mărturia strâmbă*” și-n toate mincinoasă, și n-o îngăduiți între voi, cu nici-un chip.

18. Căci dacă este careva care să vă coboare-n Locuința morților, aceasta este cu siguranță clevetirea, care vă înfățișează înaintea lui Dumnezeu, ca osândiți și judecați deja. . .

DESPRE POFTIRE

19. Eu vă spun curat, că acesta este începutul tuturor relelor făcute, ca urmare a gândirii păcatului și că o sământă născătoare de multe alte păcate.

20. Poftirea vine ca urmare, ori a trândăviei și a lăudăroșeniei, că este spus din vechimea părinților: „*Lăudărosul mâncă poftele lui și își face culcușul din planuirile de trai bun*.”

21. Ori ca urmare a lăcomiei lui nesocotite, a nechibzuinței însoțită de râvnă după un trai bun și plin de mărire, nemuncit și câștigat ușor.

22. Poftirea face să poftești, bunurile altuia,[202] uneltele altuia, vitele altuia, casa și pământurile altuia, pe femeia și pe fiica altuia, pe robii și pe roabele acestuia.

23. Poftirea face să poftești: belșugul, liniștea, pacea, bunătatea, dragostea, veselia și toate câte pot fi poftite pe pământul celor vii.

24. Și ca să dobândești ceea ce-ai poftit, poftirea se foloseste de vicleșug, de minciună, de dezbinare, de gelozie, de invidie, de pizmă, de frică, de clevetire, de vorbirea de rău;

25. de înșelare, de uneltire, de hoție, de siluire, de nedreptate, de curvie, de lingușeală și fățărnicie, de silnicie și de forță și în urmă, poftirea nu se dă la o-parte nici de la ucidere, căci în pofta ei merge până într-acolo, că stârpește viața.

26. Poftirea tulbură mintea, ațâță cu fiori de desfrânare, firea și stârnește inima la planuiri deșarte, care nasc păcat.

27. Poftirea nu are sărbatori și nu ține seama de Sabate, nu iubește pe Dumnezeu, DOMNUL, ci mai presus de El, așează-n locul sfânt poftirea.

28. Poftirea nu se teme de tatăl său și nici de mama sa, asuprește pe nevasta sa și nenorocește pe copii acelui om, în care pofta și-a făcut casa-de-spurcăciune.

29. Nici un vecin, frate sau neam nu este ascultat de ea, căci poftirea nu se supune nici unui sfat de judecată.

---

[202] (Exodul 20:17) ”*Să **nu poftești** casa aproapelui tău; **să nu poftești** nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.*”

30. Și astfel ea însăși se arată: - ***Răzvrătită*** (Sathanaoth)

31. Dacă ar fi „*oprită*" (stârpită), "***poftirea***"; celelalte păcate, n-ar fi cu putinţă ca să aibe vre-un câştig în om.

32. Dar ve-ţi zice ce este poftirea? .... este ea, ispită, sau amăgire, sau nălucire? Nicidecum!

33. Căci poftirea este bucuria-necurată, desfătarea-deplină a lui Satan, satisfacţia păcatului, împlinit, săvârşit în toate şi moartea izvorâtă-n toţi.

CAPITOLUL 18 – Poftirea, mărturia stâmbă și minciuna

1. ***Dar în ce stă bucuria-necurată a poftirii***? .... în desfătarea-deplină a Satanei și satisfacția păcatului împlinit.

2. De aceea, orice ai pofti: casă, pământ, avere, bogății, vite, unelte, robi și roabe, pe femeia altuia, pe fiica lui, ranguri, mărire ...... orice are lumea[203] și este în ea.

3. Știi că nu sunt ale tale, că nu le ve-i primi în dar, nici cu înlesnire la preț, nici cu preț întreg, nici cu chirie, nici cu împrumut, nici cu dobândă: - "*nicicum*".

4. Ca să le iei, trebuie să le dobândești prin, chinuire și suferință și întristare pricinuită altora, aducând tulburare, groază, siluire, silnicie, nedreptate, lacrimi și toate câte mai sunt: - "*aceasta este desfătarea deplină a Satanei și toată bucuria-necurată, a lui*; *este să facă așa*."

5. Ori în setea ta de mărire, de bețivan, băutor de îngâmfare, ce este bucuria ta? este: „*să iei*" și pe alții „*să-i lipsești*", ca „*totul să fie pentru tine*" și „*nimic să nu fie pentru ei*".

6. Pentru „*bucuria, ta, necurată*", aduci „*întistare*" multora și în „*desfătarea*" ta înbuibată, aduci printre toți „*disperarea*".

7. Că pofta să se facă trup; VRĂȘMAȘUL te pune „*să pui, suflet*" în poftire, ca să te umpli de ea, ca să-i dai ființă, ori aceasta este născocirea, gândul cum poți să dobândești pentru tine pofta ce-ai poftit.

8. NĂSCOCIREA este gândirea păcatului, fiincă gândeşte: *înșelare*, *ispită*, *rătăcirea*, *amăgirea*, *minciuna*, *viclenia*, *mărturia strâmbă*, *vorbirea de rău*, *bârfa*, *clevetirea*, *fățărnicia*, *lingușirea*, *dezbinarea*, *siluirea*, *nedreptatea*, *violența* și *uciderea*.

9. De aceea, nu vă lăsați abătuți de la Adevărul lui Dumnezeu, căci nu câștigarea acelui lucru îți aduce folos, ci numai pofta este, cea care te muncește în vecii vecilor.

10. Căci e deja un lucru bine știut, că după ce-ai dobândit lucrul poftit, îți piere pofta și lucrul acesta este pentru tine „*nimic*", fiincă pofta ți-se mută la un alt lucru, mereu, mereu, necurmat și fără zăbavă.

11. Până când poftirea, te umple de nebunia întunericului. Căci de s-ar socoti bine omul de ce are nevoie cu adevarat, ar vedea ca îi prisosește tare puţin, ca să fie plin de belşug.

12. ***Știți voi care este rostul poftirii rânduit, de la Cel-Întunecat, lumii?*** ..... să o tulbure și să arunce peste ea nenorocire, pustiire și nimicire.

13. *Cercetați voi înșivă, dacă nu este așa?* Deci ca o ușurare, cu care lăsați slobodă, lucrarea mântuirii lui Dumnezeu în voi, pentru slobozirea din păcat, este: - "*să vă lipsiți de toată poftirea cea născătoare* ***de griji lumești*** *și* ***de planuiri de mărire*** *și de* ***trai-bun***.

14. *Și să vă îngrețoșați de ele, ca de balega omului din hazna, pe care cineva v-ar vârâo sub nas, în blid. O .... câtă îngrețoșare și dezgustare! ...... hai scârbiți-vă de poftire și vărsați afară din voi tot păcatul!"*

15. De aceea, în locul poftirii, mai bine doriți-vă lucrurile lui Dumnezeu și împărăția cerurilor,[204] pentru inimă și suflet, iar pentru trup doriți-vă viața întâiului pământ Edenul.

16. Și faceți „SĂ-FIE" și să prindă viață toată râvna cea-curată și ve-ți avea de toate, într-u totul pentru toți, ba ve-ți dobândi cu mult pe deasupra, de la Dumnezeul meu și de la Dumnezeul vostru. . .

POFTIREA - MĂRTURIA STRÂMBĂ

---

[203] (Psalmi 24:1) "*Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el,* ***lumea*** *și cei ce o locuiesc!*"

[204] (Matei 18:3) "și le-a zis: *„Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în* ***Împărăția cerurilor****.*"

17. Poftirea[205] după ce a născocit cu privire la lucrul poftit, pune mărturie strâmbă și rostește-un adevăr sucit, celui ce are în stăpânire lucrul poftit și apoi îl minte deplin.

18. Căci mărturia strâmbă și minciuna sunt mâinile poftirii cu care lucră nelegiuirea în lume.

19. Singura rațiune a minciunii este poftirea și câștigul ei este bucuria-necurată și desfătarea deplină a Satanei care a desființat Adevărul din multe inimi.

20. ***Și ce poate dobândi poftirea prin minciună?*** Altceva decât liniște prin neliniștea altora, pace prin zbuciumul altora, bucurie-necurată prin suferința sinceră a multora, desfătare-spurcată prin zbuciumul și disperarea neprefăcută a tuturor.

21. Și poftirea prin minciună, mai dobândește: *dragoste* prin lingușelă și fățărnicie, *respect* prin uneltire și prin clevetire, *teamă* prin înspăimântare, *mărire de sine* prin asuprire, *prietenie* prin cârdășie, *credincioșie* prin îndatorare și înfricoșarea altora și în urmă și *putere câștigată* prin siluire și violență.

22. Iată prețul plătit de voi, ce stă în: *săracie*, *lipsuri*, *neajunsuri*, *întristare*, *suspine-negrăite*,[206] *suferință*, *plâns*, *scâncet*, *vaiet*, *neputință*, *neîncredere*, *suspiciune*, *îndoială*, *bănuială*, *necredință*, *înrobire*, *boli și slăbiciune*.

23. Și pe lângă toate acestea, poftirea dobândește: vite, case, pământuri, ape, femei, fecioare, robi și roabe și unelte: -" *și cu ce folos?"* .... acum cunoașteți și voi acest folos „*nespus*".

24. Și v-aș putea scrie cu semne pe piele, multe altele cu mâna mea, ca să vă adaug la înștiințare.

25. Căci de multe suferiți și ați ajuns bolnavi și vătămați și-ați fost atinși de: *neliniști*, *de zbucium*, *de griji și îngrijiri*, *spaime și înfricoșări*, *planuiri neghioabe*, *groază peste întuneric* și *frică din nimic*, fără temei. . .

MINCIUNA

26. Cât cu privire la minciună,[207] ea este gândirea păcatului, care este NĂSCOCIREA, asta este: *"**viclenie**" unită cu "**înșelare**", "**uneltire**", "**mărturie strâmbă**" și "**adevăr sucit**" și pe deplin este umplută cu poftire*."

27. Ea se îmbracă în umbra adevărului, căci o minciună goală nu este vrednică și nu poate fi crezută.

28. Ci înveșmântată în umbra adevărului, biruie cu "*rătăcirea*", cu "*înșelarea*" și cu "*credulitatea*" pe mulți, trecând astfel și de multe ori, minciuna drept adevăr.

29. Începutul minciunii este în poftire, ea vine în lume ușor, prin minte și prin inimă se strecoară, prin strâmbarea adevărului, prin mărturie strâmbă și apoi prin mărturie mincinoasă și în urmă minciuna este deplină.

30. Temeți-vă de minciună și n-o gustați cu vârful limbii, cu nici-un chip!

31. Căci minciuna este rătăcire și orbire și surzenie și muțenie și împietrire, mai întâi ucide cugetul minții, apoi simțirea inimii, apoi firea și pe urmă îți ucide sufletul (*suflarea de viață*).

32. Eu vă spun curat: - "*să nu mințiți, să nu ispitiți pe nimeni la minciună, să nu îndemnați, nici să nu învățați pe nimeni minciuna*; *feriți-vă de strâmbătate, de adevăruri sucite și de mărturii strâmbe, fiincă sunt, într-u totul mincinoase*."

33. Oricine practică minciuna și cine-o propovăduește, se dovedește pe sine însuși, drept un fiu-dulce al Satanei.

34. Voi însă urâți "*minciuna*" și iubiți "*Adevărul*".[208]

35. Căci numele dintâi nici nu merită a fi amintit, pe când NUMELE ADEVĂRULUI,[209]

---

[205] (Galateni 5:17) *"Căci **firea pământească poftește împotriva Duhului**, și Duhul împotriva firii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți."*

[206] (Romani 8:26) *"Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu **suspine negrăite**."*

[207] (Apocalipsa 22:15) *"Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli și **oricine iubește minciuna** și **trăiește în minciună**!"*

[208] (Zaharia 8:19) *"... Dar **iubiți adevărul** și pacea!"*

[209] (Ioan 14:6) "**Isus** i-a zis: *„**Eu sunt** Calea, **Adevărul** și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine."*

trebuie mărturisit şi făcut cunoscut lumii şi arătat în fapte de viaţa în care să strălucească Dreptatea lui Dumnezeu şi Adevărul „SĂ-FIE!!!" ca un suflet, ca un Duh şi „SĂ-FIE!!!"

36. Veşnic-Viu în voi. Amin!

CAPITOLUL 19 - Viclenia şi înşelarea, pizma, invidia, gelozia şi dezbinarea

1. "VICLENIA" vă spun că este o înțelepciune a Satanei și o poftă de a străluci în mărirea-de-sine, peste nenorocirea altuia.

2. La fel este cu "ÎNȘELAREA", care nenorocește în faptă pe aproapele tău.

3. "PIZMA" este o sete nesecată de rău și de răzbunare, pe care o porți ascunsă împotriva cuiva. Aceasta (pizma) întărește hotărârea vicleniei de a înșela fără-părere-de-rău.

4. Pe când "INVIDIA" este-o râvnă-răutăcioasă împotriva celor ce „*au*" și "*tu nu ai*", iar "GELOZIA" este nebunia de a face dragoste cu sila, de a avea credincioșie prin înspăimântare și slujire prin înrobire.

5. *"Nu știți voi că dragostea cu forța este siluire?"* ..... și că, *"credincioșia"* prin *"înspăimântare", este "nesupunere" și "cârtire"?* Așa că feriți-vă de aceste urâciuni!

6. Vegheaţi la VICLENIE ca să nu vă strice şi să fiţi împotriva ei, - *"nu sloboziți **înșelarea**, nimiciți din început, **gelozia**, **invidia** și **pizma**."*

7. Nu luaţi lucrul acesta ca un lucru uşor, ca să nu fiţi doborâţi de putrezirea lor.

8. Totuși dacă stârpiți poftirea, nici păcatele acestea nu se nasc, fiincă dintr-o moartă nu se nasc copii vii.

9. Așa că de ascultați, de multe nenorociri vă păziți sufletul și-n urmă sunteți scutiți de toate. . .

HOŢIA ŞI FURTUL[210]

10. "HOŢIA" este un lucru necurat şi neîngăduit nici de om, nici atât de Dumnezeu, DOMNUL Cel-SFÂNT, Hoţia este „*a lua*" ce nu este al tău, de dragul poftei şi dintr-o râvnă - necurată şi dintr-o pornire rea.

11. „***A lua***, *este hoție, căci ce nu este al tău și nu l-ai primit nici ca dar, nici cu înlesnire la preț, nici cu preț întreg, nici cu chirie, nici cu împrumut, nici cu păstrare: - nu-ți este îngăduit, fiincă este hoție*."

12. Voi să nu furaţi cinstea nimănui, nici bucuria, nici dragostea, nici veştile, nici zvonurile, nici simţirile, nici gândurile, nici pacea unui loc şi nici belşugul altora!

13. Vă zic iarăşi şi curat vă spun! Voi să nu furaţi:[211] *"casa nimănui, nici învelitori, nici veșminte, nici apă și nici hrană, nici avere, nici bogație, nici pământuri, nici vite, nici robi și nici roabe*.

14. *Nici pe femeia lui, nici pe fiica lui, nici din uneltele lui sau din lucrurile pe care le are!!!*"

15. Să vă feriţi să nu fiţi hoţi de slavă căci ve-ţi murii negreşit. Să nu furaţi, rugăciunea nimănui, nici faptele vrednice de cinste, nici prorocirea, nici vedenia, nici cunoştinţa, nici Cuvântul lui Dumnezeu.

16. Și oricine face așa, SĂ- FIE: HEREM-KHETIM! (AN ATHEMA)[212] . . . . . .

CURVIA - DESFRÂNAREA

17. "CURVIA"[213] este o poftă de împreunare în carne, este semănată în necinste și săvârșită într-un păcat - îngreţoşat.

18. Curvia îţi aduce ca „*nume*" **Anathema** şi sus în cer şi jos pe pământ ca fiind vrednic de dispreţ şi ca o scârboşenie, ruşinea să cadă peste tot curvarul, în veac. Amin!

19. Dar despre curvie v-am tot vorbit şi iarăş în alte rânduri v-am vorbit despre curvie, pentru aceea vă voi vorbi puţin.

20. Şi vă spun curat să nu curviţi nicicum, nici cu femeia altuia, nici cu văduva, nici cu cea

---

[210] (Leviticul 19:11) *"**Să nu furați și să nu mințiți**, nici să nu vă înșelați unii pe alții."*

[211] (Deuteronomul 5:19) *"**Să nu furi**."*

[212] (1 Corinteni 16:22) *"Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, **să fie anatema**! „Maranata!"* (Domnul nostru vine!)"

[213] (Galateni 5:19) *"Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, **curvia**, necurăția, desfrânarea"*

părăsită de bărbat, nici cu fecioara, nici cu femeia voastră să nu curviţi silind-o în pat împotriva trebuinţei ei, căci este tot curvie şi încă una urâtă şi de Dunezeu, căci este săvârşită cu siluire.

21. Femeile să nu se aprindă în pofte una pentru alta, împotriva firii, schimbând ce s-a rânduit, adică femeia pentru barbat şi bărbatul ei pentru femeia lui.

22. Nici bărbaţii să nu schimbe întrebuinţarea firească a femeii într-una care este împotriva firii, adică bărbaţii să nu se împreuneze între ei, căci fac **urâciunea pustiirii.**

23. Nici în gând să nu pofteşti pe o femeie, nici sânii ei, nici gâtul ei şi nici dedesuptul ei, fiincă oricine a poftit în gând[214] şi-a şi împlinit curvia cu desfătare - necurată şi a curvit.

24. Bărbaţilor să nu vă lepădaţi sămânţa de unii singuri,[215] şi nici decum, nici măcar lângă femeile voastre,[216] că ve-ţi murii ca „*Blestemaţi*" şi-n veci păcatul v-a fi al vostru!

25. Femeile să nu stârpească rodul pântecelui, care este copilaşul lor dintr-o sămânţă vie, că au ucis! . .

UCIDEREA ŞI VĂRSAREA DE SÂNGE

25. "UCIDEREA"[217] ştiţi că este stârpirea vieţii şi că este a oprii viaţa dintr-un trup, ca să fie vie.

26. Să nu vătămaţi în trup pe nimeni, să nu schilodiţi, să nu nenorociţi şi să nu ucideţi pe nimeni; nici să nu ucideţi nădejdea nimănui, să nu-i vătămaţi în duh, să nu le zdrobiţi cugetul; să nu ucideţi mântuirea nimănui prin împietrire![218]

27. Acestea sunt lucrurile pe care vi le-am înfăţişat, ca să nu ziceţi: „*Am avut proroci şi învăţători şi tot n-am ştiut, căci ce ne-au zis ei, noi n-am înţeles!*"

28. Aşa că cine se întoarce să lucreze păcatul, eu zic şi Tatăl meu zice: „*Oricine face aşa „SĂ-FIE*!!!" ***Herem-Hketim*** (*Anathema*)!"

29. Iată pentru cei ce vor scăpare, nu sunt eu, ci Tatăl-Dumnezeul meu şi Dumnezeul vostru: -"***Iehova-Este-Mântuire!***"

30. Şi eu, nu pot să adaug nimic la Cuvântul Său, decât să zic în DOMNUL: - "***Amin. SFÂNT e Dumnezeu-Amin!***"

CAPITOLUL 20 - Cerşetorii de împrumuturi, datornicii lăudăroşi şi cămătarii

1. Şi în al treisutelea an al domniei lui **Enoh**, a fost oprit de nişte gloate ale mulţimii din cetatea **Erec** şi întrebând-ul i-au zis: „*Regele lui Dumnezeu, Domnul nostru* ***Enoh***: - *Împărate al pământului, ce să facem ca să nu păcătuim, împotriva Dumezeului cerului şi al pământului?*

2. *Căci s-au înmulţit datornicii care iau cu datorie, fără să întoarcă înapoi ce-au luat cu împrumut şi ceea ce datorează.*[219]

3. *Şi odată cu ei sau înmulţit vameşii şi cămătarii care schimbă greutăţile de aur şi argint. Care iau cu camătă şi cu dobândă, ce să facem? Iată ca s-au înmulţit prin pieţele cetăţii şi ziua în amiaza mare te înpiedici de ei, ce să facem*?"

4. Şi **Enoh** le-a răspuns: „*Pentru ce mă întrebaţi pe mine, ca şi când aş fi a-toate-ştiutor, ca şi când aş fi eu DOMNUL*? .... *oare nu aveţi voi un Sfătuitor şi un Sfetnic Bun în DOMNUL Dumnezeul părinţilor noştrii*?

5. Şi nu este oare DOMNUL: - "*Minunat-Sfetnic, Dumnezeu-Tare şi Părinte al Veşniciilor?*[220] *N-aveţi voi pe nici-unul care să întrebe pe Cel ce ţine cerul şi pământul în Puterea Lui, ca să vă călăuzească*?"

6. Şi ei au zis: „*Nu avem nici-unul!*"

---

[214] (Matei 5:28) "*Dar Eu vă spun că* ***oricine se uită la o femeie ca s-o poftească, a şi preacurvit cu ea în inima lui***."

[215] (1 Corinteni 6:9) "*Nu ştiţi că cei nedrepţi nu vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu? Nu vă înşelaţi în privinţa aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii,* ***nici malahii***, *nici sodomiţii*"

[216] (Geneza 38:8) "*Onan, ştiind că sămânţa aceasta n-are să fie a lui,* ***vărsa sămânţa pe pământ ori de câte ori se culca cu nevasta fratelui său***, *ca să nu dea sămânţă fratelui său*."

[217] (Deuteronomul 5:17) "***Să nu ucizi***."

[218] (Romani 14:21) "*Bine este să nu mănânci carne, să nu bei vin şi* ***să te fereşti de orice lucru care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire***."

[219] (Romani 13:8) "***Să nu datoraţi nimănui nimic***, *decât să vă iubiţi unii pe alţii: căci cine iubeşte pe alţii a împlinit Legea*."

[220] (Isaia 9:6) "*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, şi domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veşniciilor, Domn al păcii*."

7. Şi **Enoh** a zis: *„Mă mir că n-aţi păţit ceva până acum, aşa ca un chip de nenorocire de la Cel-Sfânt: Pocăiţi-vă ca să nu fiţi nimiciţi, voi împreună cu cetatea aceasta şi cu tot ce este înăuntrul ei!"*

8. Şi **Enoh** şi-a plecat genunchii şi s-a aruncat cu faţa la pământ înaintea Dumnezeului cerului şi a pământului, sub privirea poporului din cetatea aceea şi **Enoh** a strigat la ceruri şi a zis: *„STĂPÂNE, DOAMNE: - fă-ţi milă cu robii Tăi de pe pământ şi găseşte-ţi îndurare fiincă nu este nici unul măcar în cetate ca să Te cheme şi să Te cunoască*.

9. *Am îndrăznit la Tine, fiincă este uşor lucru ca robii Tăi să păcătuiască, însă ei se tem de păcatuire şi bun lucru fac, căci nu vor să se umple de păcat împotriva Ta DOAMNE Prea'Înalt şi Tu Dumnezeule Cel-Sfânt*:

10. – *de aceea Tatăl meu, Te rog, coboară Duhul Tău şi să vină Duhul Sfânt care este vrednic să-i înveţe. Căci de le-aş vorbi eu, le-aş zice ce nu ştiu nici eu, le-aş vorbi despre ce nu cunosc deplin, decât în parte, pe când Duhul Tău DOAMNE, ştie ce vorbeşte, El are plinătatea înţelepciunii şi e însoţit de faptele pe care, Tu le-ai rânduit Duhului şi Sfinţilor Duhului Tău, mai înainte de întemeierea lumii!"*

11. Şi Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui **Enoh** şi cerurile s-au deschis şi Duhul s-a pogorât în el şi s-a umplut.

12. Şi Duhul DOMNULUI Cel-SFÂNT, a deschis gura lui **Enoh** şi Cuvântul Dumnezeului Celui -Viu a început să vorbească mulţimilor şi a zis: „*Cât cu privire la voi care Mă întrebaţi, ca să Vă cercetez, locuitori ai cetăţii Erec:*

13. *Cum ajunge omul dator, altcumva decât aşa: - zice cuiva că are „ce nu are" şi plin de lăudăroşenie, făgăduește ce nu are şi când vine vremea să dea ce a făgăduit, nu are de unde*.

14. *Şi atunci fuge în taină la cel care are, stăruie şi se roagă mult pentru lucrul acela şi de multe ori izbândeşte şi primeşte lucrul acela, cu împrumut şi cu chirie*.

15. *Şi apoi merge pe drum ca să-şi împlinească lauda, da lucrul care nu-i a lui şi câştigă ce nu i-se cuvine, adică slavă de la oameni*.[221]

16. *Şi aşa ajunge mincinoşul-lăudăros, îndreptăţit în ochii oamenilor şi minciuna lui trece drept un adevăr-arătat. Ajunge acasă şi casa-i goală, ruina stă la uşa lui şi neajunsul la masă cu el*.

17. *Şi ce să facă altceva, decât să cersească un nou împrumut şi să capete o nouă chirie pentru un alt lucru*.

18. *Şi apoi cheltuie ce a primit şi ispraveşte tot ce are. Vine vremea să întoarcă înapoi tot ce datorează, împrumutul şi chiria*.

19. *Şi atunci nu-i de găsit. Alţii văd că pot trăii în felul acesta, cu lăudăroşenie, împrumută şi cu chirie, ca să câştige slava oamenilor şi apoi sunt de negăsit*.

20. *Şi pentru că s-au înmulţit cerşetorii de împrumuturi şi pentru că s-au înmulţit şi cămătarii şi vameşii, care dau cu camătă, cu împrumut şi cu chirie, de aceea vă sunt pline pieţele şi străzile cetăţii, de vă împiedicaţi de ei ziua în amiaza mare*.

21. Iată hotărârea Mea cu privire la ei: - "*Porunciţi cămătarilor şi vameşilor să meargă la casele lor!*

22. *Şi porunca să fie însoţită de strajă sub arme, ca să asculte porunca şi să se întoarcă la munca lor din-tâi!*

23. *Însă despăgubiţii pentru ce au împrumutat şi pentru ce-au pierdut, adică prindeţi datornicii şi curăţaţi-i de năravul acesta şi daţi-i în robia celor păgubiţi şi să le slujească până ce î-şi vor plătii toată paguba ce-o datorează, atât chiria cât împrumutul*.

24. *Dobânda însă să nu li-se ceară, ci le v-a fi socotită în preţul ruşinii lor de robi cu care s-au acoperit în timpul robiei*.

25. *Vegheaţi să nu li-se ia casele şi nici ce au în case şi nici pământurile, nici ficele lor şi nici femeile lor şi nici fiii lor, nimic din ce au ei, fiincă casa lui este slobodă de vina lui şi nu se face vinovată cu nimic, judecata v-a fi pentru cel plin de vină*.

26. *Ci paguba păgubiţilor, împrumutul şi chiria să-l plătească cerşetorul, adică cel mincinos*

---

[221] (1 Tesaloniceni 2:6) "***N-am căutat slava de la oameni****: nici de la voi, nici de la alţii, deşi, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste."*

și lăudăros și plata să se facă prin muncă și slujirea la cel păgubit pe care la înșelat și căruia nu i-a întors de bună-voie, datoria înapoi.

27. *Așa să faceți cu cămătarii și cu neisprăviții-cerșetori care fac pagubă prin împrumut. Voi să opriți cămătarii și cămătarii să nu mai ia camătă și chirie*.

28. *Și așa să fie de acum înainte cu cei ce mint, adică cei ce fac pagubă prin împrumut, nimeni să nu le mai dea nimic!*

29. *Și ne-mai-având de unde să împrumute ca să dea ce au făgăduit, vor cădea mincinoşi dovediți pe față*.

30. *Și atunci îngrețosarea DOMNULUI să cadă peste ei și disprețul și rușinea*.

31. *Și ca să nu cadă nimicirea DOMNULUI peste toată cetatea, mai bine este așa*.

32. Şi cât despre voi, iată ce vă spun vouă: - ”*Dacă aveți de dat ceva înapoi, mergeți și sloboziți-vă de datorie și împăcați-vă unii cu alții*.

33. *Plătiți-vă datoria față de stăpânire,*[222] *ca să nu-i datorați nimic*[223] *și ca lumea să nu aibă putere împotriva voastră. Fiți slobozi de robia lumii și de jugul stăpânirilor și a stăpânilor*.

34. Căci deşi sunt regele vostru, vă zic **o taină**: - „*precum că nici stăpânire și nici-un stăpânitor nu au nevoie de oamenii popoarelor lor*”.

35.Ci ei vor: *bogația, gloria, plata voastră, munca voastră* şi *slavă de la oameni.*

36. *Așa că, cât trăiți ca oameni vii în trup, sunteți datori cu munca pe pământ și fiincă munca nu-i a voastră, ci a stăpânilor și a stăpânirilor, dați-le munca, lor*.

37. *Și în schimbul muncii aveți câștigul în lucrurile pământești de trebuință zilnică. Sloboziți-vă curând din robia și de grijile lumii și de jugul stăpânirilor*.

38. *Și voi să nu aveți altă datorie unii față de alții, decât să aveți dragoste-ntre voi*[224] *și bunătate și îngăduință și bună-voință și blândețe și pace ca să dobândiți un câștig adevărat de pace și liniște*.

39. *Și astfel, sloboziți de frământarea poftelor și grijilor lumești*[225] *de care n-aveți trebuință, să aveți parte de odihna cea adevărată care vă vindecă de toate muncile și de truda în care v-ați ostenit*.

40. *Și odihna aceasta*[226] *pe care-o râvniți, vă aduce zile de desfătare deplină și veselie și vă umple cu blândețe și bunătate și cu dragoste neprefăcută și curată unii față de alții!*”

41. Şi după cuvintele lui **Enoh**, oamenii din **Erec** au pus la inimă sfatul DOMNULUI şi toată cetatea s-a izbăvit de nenorocirea ei şi s-a vindecat de năravul acesta, care o putea umple de un păcat nespus de greu.

CAPITOLUL 21 - Odihna sabatului

1. Şi **Enoh** a vorbit iarăşi locuitorilor din **Erec**, în anul următor, adică în anul ***treisute unu*** al domniei lui, în luna întâi care este Nisan și le-a zis:

2. „*Locuitori ai cetatii **Erec**! Văd bine ce văd și nu m-am înșelat în ce am auzit despre voi, deși v-am învățat, iarăși ați căutat un nărav nou pe care Legea Împărăției lui Dumnezeu să nu-l judece*.

3. Și zic: - *faceți voi bine ce faceți? V-am dat o zi de odihnă pentru odihna trupului și a sufletului vostru și nu ori-care zi, ci Sâmbăta-Sfântă, Sabatul DOMNULUI Dumnezeului nostru*.

4. *Ca pe niște mișei v-am găsit aplecați asupra faptei voastre de ruține. Ce căutați voi în ziua întâi a săptămânii, aici?*

5. *Blestemaților, cum de v-a dus mintea să părăsiți pe Cel-Drept și SFÂNT DOMNUL, Dumnezeul părinților noștri?*

6. *Măcar de ați fi alergat după un duh puternic sau de-ați fi stăruit la îngeri, că deși nu este*

---

[222] (Romani 13:3) ”*Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei, dar, să nu-ți fie frică **de stăpânire**? Fă binele, și vei avea laudă de la ea.*”

[223] (Luca 20:25) ”Atunci El le-a zis: *„**Dați, dar, cezarului ce este al cezaru**lui, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.*”

[224] (Romani 13:8) ”***Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții**: căci cine iubește pe alții a împlinit Legea.*”

[225] (Matei 6:34) ”*Nu vă îngrijorați, dar, **de ziua de mâine**; căci **ziua de mâine** se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.*”

[226] (Evrei 4:6) ”*Deci, fiindcă rămâne ca să intre unii în **odihna aceasta** și pentru că aceia cărora li s-a vestit întâi vestea bună n-au intrat în ea, din pricina neascultării lor*” (Vezi și Evrei 4:11).

*îngăduit, măcar în ei este Mărire de la Dumn*ezeu.

7. *Dar voi ați fugit după* ***stâlpii soarelui***[227] *și numiți* „Facător" *ceea ce ca și noi a fost „făcut*": - *și cu ce îndăzneală v-ați apucat să ziceți soarelui*: *„Dumnezeul nostru?"*

8. Și acum mă tot osteniți ispitindu-mă cu ceea ce î-mi mărturisiți.

9. Și cu toții după ce v-ați curățat casele în ziua Sabatului, niște ticăloși ce sunteți, tot nu v-ați oprit. Ci v-ați făcut târguielile în apusul de sfințire a Sabatului-nenorociților!

10. Și iată că tablele acestea de lut pun marturii împotriva voastră, iată că lutul este făcut ieri și urma scrisului e din apus. Toate grijile zile de mâine și nu doar pentru o zi ci pentru o săptămână întreagă le-ați cugetat ieri.

11. Și în Sabat v-ați frământat de grijile acestea și gândurile păcatului v-au muncit ca pe niște nenorociți, orbilor!

12. Și mi-ați necinstit domnia și-ați spurcat Împărăția mea și-a Tatălui meu, prin ceea ce ați făcut voi și acum păcatul acesta v-a veni peste mine, fiincă eu sunt capul vostru.

13. Și tot eu port grija întregii Împărății: - *"însă ridic mâna spre Cel Prea-Înalt și spun că eu n-am nici o vină! Păcatul vostru să fie al vostru și să pice peste voi*."

14. Eu n-am nici o vină și nu voi ispășii pentru voi, pentru ceea ce-mi ziceţi azi în ziua întâi a săptămânii, voi îmi ziceți: *„Iată că ne odihnim, unde am călcat porunca ta? Asta nu este odihnă?"*

15. Pe când ceilalți din cetatea **Erec**, care n-au venit îmi zic: *"Noi n-avem vină, căci noi mereu ne odihnim, zi de zi și de Sabat am avut odihnă!"*

16. Și **Enoh** le-a zis: *„Ca o turmă de porci, după ce ați mâncat mâncarea jertfită idolilor și ați băut o jertfă turnată idolilor v-a prins somnul și n-ați cercetat în ce zi v-a prins*."

17. Din îngrețoșarea mâncărurilor, v-au ostenit de greutate și v-a secat de vlagă mărimea pântecelor voastre, până ați adormit de atâta silnicie.

18. Și acesta îl numiți voi Sabat, când a trecut ziua Sabatului și ați trecut în următoarea zi?

19. Ce fel de Sabat poate să fie acesta, după ce v-ați trudit de griji și v-ați muncit sufletele ca dracii, de tot felul de legături ascunse și pofte, după ce ați mâncat și ați băut, a căzut somnul porcilor, peste voi nenorociților!

20. Întâi v-ați muncit sufletele, v-ați împovărat mâinile și v-ați ostenit mintea cu tot felul de gândiri, apoi storși de vlagă și de greutatea pântecelor și a mâncărurilor grase ați căzut răpusi de adormirea porcilor.

21. Acesta este Sabatul[228] cel Sfânt a lui Dumnezeu, DOMNUL? Dacă nimeni nu se căiește de răul acesta și nu e de găsit în voi pocăință, nu-mi rămâne de făcut pentru voi, decât să vă sterg din pământul celor vii-nenorociților!

22. Și cu privire la ceilalți tâlhari-mârșavi, din cetate care zic: *„zi de zi ne odihnim*" și *„n-avem nici o vină, împreună cu ei*". Iată în ce anume e păcatul și toată păcătuirea lor.

23. După ce înșeală, se odihnesc de spaima de a nu fi descoperiți în înșelare. Mincinosul se odihnește după ce a biruit să-i treacă minciuna drept adevăr. Amăgitorul după ce a amăgit se odihnește, fiincă nu-i nimeni să-i dea în vileag rătăcirea.

24. Și idolatru după ce și-a sărutat idolul în ascuns, trece în ochii celorlalţi, drept un închinător la Dumnezeu.

25. Și curva cea desfrânată se odihnește după spălare, fiincă nimeni nu-i să o poată dovedi în mulţimea împreunărilor ei.

26. Femeia măritată după ce s-a ridicat din patul curviei, se odihneşte ca o femeie cinstită, ca să facă faţă nopţii, împreună cu bărbatul ei.

27. Și fecioara se odihneşte, după desfacerea feceoriei ei, rămâne ascunsă de parinţii ei, ca să-şi ascundă împreunarea ei.

28. Și înșelătorul, după ce a câştigat un câştig nedrept, se bucură că a făcut nedreptate și se odihnește de osteneala lui.

29. Ucigașul după ce a vărsat sânge nevinovat, se odihnește și cu odihnă aduce uitarea, ca

---

[227] (Isaia 27:9) *"Astfel, nelegiuirea lui Iacov a fost ispășită; și iată rodul iertării păcatului lui: Domnul a făcut toate pietrele altarelor ca niște pietre de var prefăcute în țărână; idolii Astartei și* ***stâlpii soarelui*** *nu se vor mai ridica."*

[228] (Matei 12:8) *"Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului."*

să-și acopere uciderea.

30. Până și puturosul se odihnește, fiincă și trândăvia este grea și-ndelung obositoare.

31. Astfel, dărâmaţi orice dreptate, legea firii și porunca Duhului o desfintaţi, mergând în întuneric.

32. Și, deci după cum v-am arătat și v-am înfățișat toate dovezile, fiecare se odihnește în alte zile și în toate zilele, la ceasuri diferite din ziuă, se odihneşte de toată răutatea, desfrânarea, nelegiuirea şi de toată sâlnicia lor.

33. Aceasta nu este SABAT, ci o desfrânare, o fărdelege, o sâlnicie și-o răutate îndeajuns de mare și-un păcat nespus de greu, încât nici nu poate fi numit cu un singur nume, decât „*MOARTE*", fiincă acesta este „*numele*" păcatului.

34. Dacă nu ve-ţi ţine cu toată inima voastră și dacă nu ve-ţi păzi Sabatul lui Dumnezeu și dacă ve-ți mai spurca Sabatul Celui Sfânt, DOMNUL, atunci ve-ţi murii.

35. Și iată în ce chin ve-ți muri și iată ce mari nenorociri vă vor coborâi de vii în Locuința-Morţilor:

36. Şi vi-se v-a face după hotărârea LUI: - "*și nu ve-ți mai avea nici o zi de Odihnă, pe pământul celor vii, zi și noapte ve-ți fi munciți*[229] *de griji de tot felul de îngrijorări și de planuiri ascunse și de tot felul de gândiri deșarte*.

37. *Și ziua ve-ți fi mânați așa ca niște trupuri moarte, ca împinși de la spate și nici-o vlagă nu v-a fi în voi, mintea vă v-a fi tulbure și întunecată de-o nesfârșire de griji și truda trupului v-a fi tare grea, dar truda minții și povara inimii vor clătina atunci fiecare suflet*.

38. *Și atunci fiecare din voi v-a fi clătinat din mântuirea lui și v-a cădea în genunchi ca o viță și v-a tânji după o clipă din ceea ce disprețuiți voi acum!"*

39. Și mânia DOMNULUI, v-ă dezlegă împotriva voastră: - "*duhul deznădejdii și duhul temerii din nimic, duhul înfricoșării și duhul de zbuciumare și duhul de îngrozire v-a venii peste voi,*

40. *Și vă vor muncii neîncetat în vecii vecilor, zi de zi și-n fiecare ceas al zilei și nu ve-ți mai avea Odihnă pe pământ și dacă cu nici-un-chip nu vă pocăiți,*[230] *atunci ve-ți fi șterși din pământul celor vii. . .*"

PRĂZNUIREA UNUI SABAT CURAT

41. Aşa dar cei care vă pocăiţi, iată ce trebuie să faceţi, ca să aveţi Moştenire-DUMNEZEU, fiincă Sabatul e un „*nume*", însă DOMNUL e cu-adevărat ODIHNA, și Odihna Lui e veșnică. Amin!

42. Mai întâi, voi trebuie ca să vă linistiţi şi să vă potoliţi gândirile deşarte, opriţi-vă din poftire şi din planuirile ascunse.

43. Depărtaţi de la voi grijile zilei de mâine[231] și îngrijorările, fiincă ziua de azi ce-a trecut a fost în mâinile noastre, însă ziua de mâine e a Celui-SFÂNT, DOMNUL,

44. – "*Și El hotărăște cu privire la ea dacă v-a venii sau nu*."

45. Aruncați asupra DOMNULUI,[232] toată truda și împovărarea inimilor voastre și toți cei osteniți să vină și vor căpăta Odihna!

46. Cereți[233] numai, îndrăzniți la Dumnezeu, fiincă DOMNUL meu este Bun, Milostiv și îndurător față de orice suflet viu.

47. Fiincă aveți trebuință noaptea de somn și în Sabat de Odihnă.

48. Și ve-ți avea iarăși vlagă în trupuri și astfel sloboziți de zbuciumarea neliniștilor și de toată frământarea neliniștilor și de toată frământarea feluritelor gânduri și a tot felul de griji lumești, de care în nici-un chip n-aveți trebuință.

49. Ca să aveți parte de Odihna cea adevărată, care vindecă ininimi, vă tămăduește de toate muncile de le pământ, care are multă alinare și vindecare pentru orice împovărare,

---

[229] (Apocalipsa 20:10) "*Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și prorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor.*"

[230] (Luca 13:3, 5) "*Eu vă spun: nu; ci,* ***dacă nu vă pocăiți****, toți veți pieri la fel.*"

[231] (Matei 6:34) "*Nu vă îngrijorați, dar, de* ***ziua de mâine****; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.*"

[232] (1 Petru 5:7) "*Și* ***aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre****, căci El însuși îngrijește de voi.*"

[233] (Ioan 16:24) "*Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu:* ***cereți****, și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.*" (Vezi și Ioan 15:17; Luca 11:9; Matei 7:7, 6:8).

zbuciumare și liniștește o seamă de neliniști.

50. Și odihna aceasta de Sabat, vă v-a aduce zile de desfătare deplină și de bucurie-Sfântă și vă v-a umple de satisfacție, față de toată lucrarea mâinilor voastre pe care ați făcut-o cu frică de DOMNUL.

51. Nu vă v-a fi rușine nicidecum de ceea ce ați lucrat pentru voi în acele șase zile, care vi s-au dat să fie ale voastre.

52. Și Odihna Sabatului vă v-a umple de veselie și de bucurie și pace și liniște v-a fi în voi, și-un izvor de plinătate.

53. Și-n izvorârea lui în voi vă ve-ți umple de bunătate neprefăcută și blândețe însoțită de îngăduință și bună-voință, unii față de alții.

54. Și atunci ”*pacea*” v-a fi acoperișul caselor voastre și ”*liniștea*” vă vor fi zidurile casei unde locuiți și ve-ți primi de sus de la Dumnezeul meu, un Duh neprefăcut de Dragoste curată - înfocată unii față de alții.

55. Dacă gândirea, inima și sufletul se liniștesc și au Odihnă de Sabat, atunci și trupul intră împreună cu sufletul și mintea în Odihna de Sabat și atunci ve-ți găsi plăcere în lucrările DUMNEZEULUI CEL-SFÂNT și toată desfătarea voastră v-a fi cu privire la El.

56. Și vă ve-ți bucura de DOMNUL și vă ve-ți veseli de Cel-SFÂNT și ve-ți sfinții pe DOMNUL și Sabatul Lui.

CAPITOLUL 22 - Patimile lui Enoh și răpirea lui la cer[234]

1. Și după vorbirea aceasta, când **Enoh** a pus **Lege**, Șapte Împărați[235] și zece Prinți[236] și unul care-i strunea la răsculare, au ieșit pe față împotriva Împăratului **Enoh**.

2. Ei au întors inima oamenilor la dumnezeii ***Kamosh***, ***Sinu*** și ***Ikra*** și la ***alți dumnezei*** pe care-i aveau ei mai-nainte de **Enoh**.

3. Au pustiit cetățile, au ars satele și au otrăvit apele și-au prins pe prunci și pe sfinți și au pus mâinile pe ei și i-au aruncat în peșteri tare adânci ca niște temniți mari.

4. Și **Enoh** ieșind cu oștire nenumărată la dealurile pustiei **U'the-we'uwa** lângă **Sipur**, i-a bătut și i-a împrăștiat.

5. Și atunci a fost așa: mulțimile au ieșit împotriva lui **Enoh** și l-au prins și el nu s-a împotrivit.

6. Și Oștirile lui au zis: „*Doamne, să murim și noi cu tine!*”

7. Și **Enoh** a zis: „*Este mai de folos să fiți vii, ca să nu piară Cuvântul, însă nu vă temeți pentru mine, căci eu mă duc la Tatăl meu și la Tatăl vostru*.”

8. Și la ceasul al nouălea[237] din zi, o întunecime de soare s-a făcut[238] și un cutremur mare s-a stârnit pe pământ[239] și apele s-au lovit de munți și atunci a cunoscut **Enoh** și a zis: „*Iată că ceasul meu a trecut și vine cel ce pustiește!*”

9. Și era o taină numele aceluia care vine, însă Dumnezeul lui **Enoh** i-a făcut cunoscut și **Enoh** a strigat: „***Baal-Zebub***[240]*, cu ei să nu ai nimic, lasă-i slobozi!!!*” și **Beelzebul**[241] (Beelzebub/ Belzebuth) a slobozit din temniță toți prinșii.

10. La **al doisprezecelea ceas** din zi, **Enoh** a văzut pe poporul lui, de întemnițați ai lui Mesia și iată că erau slobozi. Atunci a ieșit dintre oștirile lui și s-a dus la cei ce îl urau și l-a legat

---

[234] În lucrarea de pe Transwiki:Cartea lui Enoh, acest capitol este notat ca fiind cap. 24, dar se pare că este o grșeală de numerotare a capitolelor, deoarece din conținutul lucrării se observă că este o continuitate a ideilor prezentate.

[235] (Apocalipsa 17:10) ”*Dar sunt și **șapte împărați**: cinci au căzut, unul mai este, celălalt încă nu a venit, iar când va veni are de stat puțină vreme.*”

[236] (Apocalipsa 17:12) ”*Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați, care n-au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.*”

[237] (Matei 27:46) ”*Iar în **ceasul al nouălea** a strigat Iisus cu glas mare, zicând: Eli, Eli, lama sabahtani? adică: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*”

[238] (Luca 23:44) ”*Era cam pe la ceasul al șaselea. Și **s-a făcut întuneric peste toată țara**, până la ceasul al nouălea.*” (Matei 27:45; Marcu 15:33).

[239] (Matei 27:51) ”Și îndată perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt în două, de sus până jos, ***pământul s-a cutremurat***, stâncile s-au despicat”

[240] (2 Împărați 1:3) “*Dar îngerul Domnului a zis lui Ilie, tișbitul: „Scoală-te, suie-te înaintea solilor împăratului Samariei și spune-le: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de vă duceți să întrebați pe **Baal-Zebub**, dumnezeul Ecronului?*”

[241] (Luca 11:15) ”*Dar unii ziceau: „El scoate dracii cu **Beelzebul**, domnul dracilor.*” (Vezi și Matei 12:24).

și l-au dus în cetatea **Babel-Acad**.[242]

11. Și i-au legat acolo pe stâlpi, ca pe niște rău-făcători.

12. Atunci niște ispititori din cetatea Babilonului s-au apropiat de **Enoh** și i-au zis toate vorbele acestea, în auzul cetății **Babel**:

13. „*Ne vorbești lucruri ciudate la înțeles și care n-au mai fost până acum pe pământul celor vii și ne vorbești cu Putere, de parcă tu ai fi Templul lui Dumnezeu și El ar fi în tine și de parcă tu ai fi Dumnezeul Cel-Prea'Înalt al cerului și al pământului*."

14. Este cu putință să ne zici: „*Eu nu am păcat*" și „*voi ve-ți fi asemenea mie și asemeni Tatălui meu*, - *faceți așa și ve-ți fi slobozi din păcat?*".

15. Și Duhul DOMNULUI a deschis gura lui **Enoh** și cu Suflarea Gurii Lui, Cuvântul îl mistuia și îi tăia la inima zicându-le:

16. „*EU-SUNT*[243] *și în Mine nu e nici o vină și păcatul nu e de găsit în Mine!!! Dar măcar credeți lucrul acesta, că EU-SUNT în Tatăl meu și Tatăl meu este în Mine*:[244] - *Eu și Tatăl Una suntem,*[245] *Duh și Duhul este SFÂNT și Veșnic!*"

17. Și ei strigau și ațâțau poporul Babilonului cu vorbele acestea zicând: „*Auziți că se face pe el „DUMNEZEUL",*[246] *ce nevoie mai avem de „hulă", nu-l vrem Împărat la noi și să meargă înapoi și să împărățească în împărăția „tatălui său" - Hula!*

18. *Împărăția noastră este a noastră și nu v-a fi trecută în mâinile lui,*[247] *- pleacă de la noi, aici nu e nimeni care să se plece sub domnia ta și nimeni nu te-a așteptat să te dorească*."

19. Și Dumnezeu le-a vorbit prin gura lui **Enoh** și le-a zis lor: „*De atâta vreme EU-SUNT, Blând cu Duhul și smerit cu inima*[248] *și blând și bun cu voi. Și voi tot răi sunteți cu Mine! Și pentru ce Î-mi faceți așa? Oare am clătinat cerul peste voi, sau v-am oprit suflarea de viață?*"

20. Și ei au zis: "*lasă-ne să te cercetăm, ca să găsim în Tine ce zici Tu că*: „*locuiește-n mine*" și ei râdeau în pumni de El și băteau în pălmi zicând: "*zi-ne un răspuns la întrebare!*"

21. Și ei i-au zis: „*Spune-ne: Dumnezeu este frumos sau urât?*" și **Enoh** le-a zis scurt: - „*DOMNUL este Minunat*".[249]

22. Iar ei au zis: „*Este Dumnezeu mic sau mare?*" și **Enoh** a zis: „*DOMNUL în care nădăjduesc, este Prea'Înalt.*"[250]

23. Și ei nu-l slăbeau și-i ziceau: „*Cum este DOMNUL tău?*" și el le-a zis curat: „*DOMNUL este DUMNEZEU!*"[251]

24. Și ei ziceau: „Spune repede: *Dumnezeu este bun sau rău?*" și **Enoh** le-a răspuns: „*Pui de năpârci,*[252] *ascultați și învățați*: *DOMNUL este Îndurător, Milostiv și Bine-Voitor,*[253] *Dumnezeu e Dragoste*[254] *în veci. Amin!*"

25. Și ei ziceau: „*Nu v-a mai ști acum să zică! hai, zi-ne*: *Dumnezeu e mândru sau umil?*" Și **Enoh** le-a zis: „*DOMNUL e smerit în hotărârea Lui și Blând*[255] *cu Duhul!*"

---

[242] (Geneza 10:10) "*El a domnit la început peste **Babel**, Erec, **Acad** și Calne, în țara Șinear.*" **Irakul** de azi.

[243] (Exodul 3:14) "*Dumnezeu a zis lui Moise: „**Eu sunt** Cel ce sunt." Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „**Cel ce Se numește „Eu sunt"**, m-a trimis la voi.*"

[244] (Ioan 14:11) "***Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine**; credeți cel puțin pentru lucrările acestea.*"

[245] (Ioan 10:30) "***Eu și Tatăl una suntem**.*"

[246] (Ioan 10:33) "*Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci **pentru o hulă** și pentru că Tu, care ești un om, **Te faci Dumnezeu**.*"

[247] (Apocalipsa 11:15) "*Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: „**Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său**. Și El va împărăți în vecii vecilor.*"

[248] (Matei 11:29) "*Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci **Eu sunt blând și smerit cu inima**; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.*"

[249] (Isaia 33:21) "*Da, acolo cu adevărat **Domnul este minunat** pentru noi: El ne ține loc de râuri, de pâraie late, unde totuși nu pătrund corăbii cu lopeți și nu trece niciun vas puternic.*"

[250] (Psalmi 47:2) "*Căci Domnul, **Cel Preaînalt**, este înfricoșat: El este Împărat mare peste tot pământul.*"

[251] (Deuteronomul 4:35) "*Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca să cunoști că numai **Domnul este Dumnezeu** și că **nu este alt Dumnezeu afară de El**.*"

[252] (Matei 3:7) "*Dar când a văzut pe mulți din farisei și din saduchei că vin să primească botezul lui, le-a zis: „**Pui de năpârci**, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?*"

[253] (Psalmi 103:8) "***Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate**.*"

[254] (1 Ioan 4:8) "*Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că **Dumnezeu este dragoste**.*"

[255] (Matei 11:29) "*Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu **sunt blând și smerit** cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele*

26. Şi între ei, un cămătar de slăvi, s-a apropiat şi-a zis: *„Zi-mi şi mie, la Dumnezeul tău, sufletele cum sunt? .... scumpe sau ieftine?"*

27. Şi **Enoh** i-a zis: *„Fiu al întunericului, care ţii sufletele în robie, află că sufletele nu se vând şi nu se cumpără! ... şi la DUMNEZEUL meu, toate sufletele Îi sunt de preţ-nepreţuite şi tu, mergi în ghenă unde este Stăpânul care te-a făcut-ticălos!"*

28. Atunci nişte învăţători au prins prilej de obrăznicie şi l-au întrebat, zicând: *„Dumnezeul acesta, este pentru El însuşi sau este Robul ori-şi-cui?"*

29. Şi **Enoh** i-a zis: *„Ascultă şi tu, viperă şi află că: toate lucrurile sunt pentru DUMNEZEU şi El este în slujirea*[256] *tuturor fiincă El, face şi dă slobozenie, iubeşte şi nu asupreşte, fiincă slava veşniciilor e-a Lui!"*

30. Atunci învăţaţii l-au întrebat: *„Spune-ne, cine l-a născut pe Dumnezeu? .... şi El v-a murii? Când moare Dumnezeu?"*

31. *„Iată un răspuns pentru osânda voastră"*, a zis **Enoh** .... – *„La început când proştii nu erau şi ticăloşii şi când nu erau cei răi, ispititorii, când ceruri şi pământ nu erau,*[257] *era Dumnezeu.*

32. *În veacul lui Dumnezeu, la început când nu era nimic şi nici „**nimicul**" nu era şi nici „**început**", era Dumnezeu. Cât cu privire la naştere, aflaţi voi înşivă, căci sunteţi nespus de învăţaţi.*

33. *Iar despre moartea Lui, voi nu ve-ţi fi la îngroparea Lui! ..... totuşi V-a murii pentru păcatul oamenilor*[258] *şi nu v-a vedea putrezirea,*[259] *căci V-a fi iaraşi Viu şi Veşnic, DUMNEZEU e DOMNUL!"*[260]

34. Un mare învăţat dintre ei a venit şi vorbind, a zis: *„Mai zi-ne, cum se arată Dumnezeu şi ce înfăţişare are El, ca să-L cunoşti numai pe El?"*

35. Şi **Enoh**, de pe lemn şi-a înălţat glasul şi a zis: *„Iată şi pe fiul Curvei-Babilonului, mama sa era Desfrânata cea mare,*[261] *care curveşte în NUMELE lui Dumnezeu .... şi curvia ce-o mâncă pe mama lui, mâncă acum şi pe fiul ei:*

36. *– iată mâncărimea femeilor, pofta curviei a prins trup şi are chipul omului!"*

37. Şi **Enoh** le-a zis: *„Nu vouă, ci celor ce vor venii la Dumnezeu cu inima curată şi cu un duh neprefăcut, lor DUMNEZEU li-se arată şi li-se vesteşte în chip minunat!"*

38. Şi ei i-au strigat: *„Nu asta te-am întrebat, ci spune-ne: - El are chip? Asemănare anume ca să fie ştiut?"*

39. Şi **Enoh** a zis: *„Chipul DOMNULUI meu este Duhul Sfânt şi asemănarea Lui, este Slava Sfinţeniei!"*[262]

40. Şi ei au zis: *„Dumnezeu este nesimţitor sau frământat şi tare ostenit?"* Şi **Enoh** le-a zis: *„Aflaţi ce înseamnă Sabat! ... fiincă DUMNEZEU este Odihna-de-Sabat şi linişte, DOMNUL este Pace şi Desfătare-Sfântă!"*

41. Şi învăţaţii i-au zis: *„Î-ţi vom mai pune o singură întrebare după care te vom slăbi şi te vom da pe mâna mulţimii din cetate, căci în tine n-avem sorţi de izbândă-învăţătura ta, e mare."*

42. Şi-n tot ce-ai zis n-ai păcătuit cu nimic. *„Spune-ne"*, au zis ei, *„pentru ce este omul pe pământ? De unde vine şi unde se duce? Care e destinul său?"*

43. Şi **Enoh** a zis: *„Eu vă spun curat, vouă: - Omul vine de la DOMNUL meu, din întocmire de la DUMNEZEU, pentru că omul este Dumnezeu şi Fiul Celui Prea'Înalt.*[263] *Şi rostul lui este să fie un Dumnezeu pentru DUMNEZEU şi un Fiu al Celui-Prea'Înalt!"*[264]

44. Şi auzind ei un răspuns curat şi simplu, la ceea ce n-a răspuns nimeni încă: s-au temut

---

voastre."

[256] (Romani 15:17) *"Eu, dar, mă pot lăuda în Isus Hristos, **în slujirea lui Dumnezeu**."*

[257] (Geneza 1:1) *"**La început, Dumnezeu a făcut cerurile şi pământul**."*

[258] (1 Corinteni 15:3) *"V-am învăţat înainte de toate, aşa cum am primit şi eu: că **Hristos a murit pentru păcatele noastre**, după Scripturi;"*

[259] (Faptele apostolilor 13:35) *"De aceea mai zice şi în alt Psalm: „Nu vei îngădui ca **sfântul Tău să vadă putrezirea**."* (Vezi 2:27, 2:31; Ps. 6:10).

[260] (1 Ioan 5:20) *"Ştim că Fiul lui Dumnezeu a venit şi ne-a dat pricepere să cunoaştem pe Cel ce este adevărat. Şi noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. **El este Dumnezeul adevărat şi viaţa veşnică**."*

[261] (Apocalipsa 17:5) *"Pe frunte purta scris un nume, o taină: „**Babilonul cel mare, mama curvelor şi spurcăciunilor pământului**."*

[262] (Geneza 1:26) "Apoi Dumnezeu a zis: *„Să facem om după **chipul Nostru**, după **asemănarea Noastră**; el să stăpânească peste peştii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul şi peste toate târâtoarele care se mişcă pe pământ."*

[263] (Psalmi 82:6) *"Eu am zis: „**Sunteţi dumnezei, toţi sunteţi fii ai Celui Preaînalt**."*

[264] (1 Corinteni 3:16) *"Nu ştiţi că **voi sunteţi templul lui Dumnezeu** şi că Duhul lui Dumnezeu locuieşte în voi?"*

şi-au zis: *„Ştim şi credem că DOMNUL tău, este DUMNEZEU şi altul nu este. Şi dacă este vre-o mântuire şi pentru noi, Îi vom sluji numai Lui, fiincă este SFÂNT DOMNUL!”*

45. Şi au început să laude curat şi să slăvească pe Cel ce-a întemeiat cerurile şi pământul şi să-şi plângă pocăinţa.

46. Şi **Baal-Zebub**[265] (*Beelzebul*), fiind acolo şi auzind-ui, s-a sculat împotriva lor şi i-a ucis în faţa oamenilor cetăţii, pe toţi învăţaţii, „*răcnind*”: „*nici de pe lemn nu tace şi tot încă propăvădueşte!*”

47. Şi **Enoh** i-a răspuns: „*Ca să ştie lumea că Tatăl meu este şi Tatal lor şi tu n-ai nici o putere asupra mea!*”[266]

48. Auzind, Vrăşmaşul l-a zdrobit pe lemn, l-a bătut şi l-a chinuit şi **Enoh** a început cântarea aceasta: „*Flori de sânge, pieptul meu ţi-aduce Ţie, slavă, cinste şi Mărire, Tatăl meu: - cerul Te cheamă, pământul Te cheamă şi copii Tăi îţi zic: „**Vino şi ia-ne de aici!**”*

49. *Să Te slavească veşniciile toate şi cerurile Să-Ţi fie cunună pe frunte, sufletele noastre de-acum să-ţi fie coroană şi din Locuinţa Morţilor să Te slavească numai pe Tine, fiincă Tu nu ve-i îngădui să vedem putrezirea şi vei scăpa pe sfinţii Tăi:*

50. -*Tu ai făcut cerul, cerul spune, mâna Ta, pământul zice , palmele Lui m-au întocmit şi fii omului zic: -**Tată este Dumnezeu!***” Amin! Amin! Amin!

51. Atunci Vrăşmaşul l-a dat pe mâna gloatelor din cetate şi vameşii şi cămătarii, gloatele şi păcătoşii i-au zis: „*spune-ne, că nu ştim .... Dumnezeul acesta, este aşa ca o putere fără minte, sau e-o fiinţă, ca un fel de duh deştept?*”

52. Şi **Enoh** le-a zis: „*Aflaţi şi voi singuri: - DOMNUL este A-tot-Ştiinţă, Plin-de-Cunoştinţa Duhului, Dumnezeu este Înţelepciune!*”[267]

53. Şi ei cu sâlnicie stăruiau şi ispiteau mai înfocat. - Hai spune-ne: - „*Dumnezeul acesta, este Vesel sau Trist? Bucuros sau Mânios?*”

54. Şi **Enoh** le-a răspuns: „*DOMNUL meu (Ely-Zahar) este Prea'Fericit, Dumnezeu e Bucurie-Veşnică şi Desfătare Sfântă şi deplină-n toţi!*”

55. Nişte oameni care erau în cetate, Judecători, l-au întrebat şi i-au zis: „- *Este Dumnezeu cicălire şi asuprire, sau e părtinire, îngăduinţă şi nepăsare?*”

56. Şi **Enoh** le-a zis lor: „*DOMNUL meu este Dreptate, fără părtinire fiincă Dumnezeu-Iehova este Adevărul!*”[268]

57. Şi preoţii cei (Siniţi[269]) spurcaţi-necuraţi (*slujitorii idolilor*) i-au zis: „*Acest Dumnezeu pentru care n-avem închinare şi altar, nici slujire pentru El n-avem ....*“ şi **Enoh** le-a zis: „*Voi singuri aţi zis, împotiva voastră aţi vorbit!*”

58. Şi ei i-au zis: „*Taci, noi hotărâm cu privire la ce te întrebăm! Este Dumnezeu părtinire şi legătură de legământ sau e lepădare?*”

59. El le-a zis: „*Mai întâi să ştiţi că Dumnezeul meu este SFÂNT, Neprihănit, Curat şi Fără-Vină, fiincă DOMNUL este **Alegerea** (chemarea) şi **punerea de-o parte** (Sfinţirea)!*”[270]

60. Şi ostaşii care îl păzeau i-au zis cu neruşinare: „*Noi te păzim şi nouă nu ne zici nimic? Dumnezeul acesta este Lăudat sau Ruşinat?*”

61. Şi **Enoh** le-a zis: „*Mai întâi să ştiţi că eu sunt în paza DOMNULUI şi sunt încredinţat în Dumnezeu. Cât cu privire la Dumnezeul meu, DOMNUL este Binecuvântat!*”

62. Şi ei i-au zis: „*De trei zile stăm cu tine şi acum e jumătatea zilei a patra şi nu mai taci, la toate ai ceva de spus, atunci zi-ne un singur lucru care te vom întreba*: - „*Dumnezeul tău este Slab sau Tare, Urcat sau Coborât?*”

63. Şi **Enoh** le-a zis: „*DOMNUL este Înălţat mai presus de orice lucrare de jos de pe pământ*

---

[265] (Matei 12:24) *"Când au auzit fariseii lucrul acesta, au zis: „Omul acesta nu scoate dracii decât cu **Beelzebul**, domnul dracilor!”*

[266] (Ioan 19:11) *„**N-ai avea nici o putere asupra Mea**”, i-a răspuns Isus, „**dacă nu ţi-ar fi fost dată de sus**. De aceea, cine Mă dă în mâinile tale are un mai mare păcat.”*

[267] (Iov 12:13) *"**La Dumnezeu este înțelepciunea** și puterea; sfatul și priceperea ale Lui sunt."*

[268] (Ioan 14:6) "Isus i-a zis: *„Eu sunt Calea, **Adevărul** și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.”*

[269] (Geneza 10:17) *"pe heviți, pe archiți, pe **siniți**"* (Vezi și 1 Cronici 1:15).

[270] (Galateni 1:15) *"Dar, când Dumnezeu – care **m-a pus deoparte** din pântecele maicii mele și **m-a chemat** prin harul Său – a găsit cu cale"*

și mai sus ca cerul cerurilor, fiincă DOMNUL este Dumnezeul Cel-Atot'Puternic. Amin!"[271]

64. Și în tot ce a vorbit **Enoh** n-a avut nici o vină, fiincă Duhul Dumnezeului în care-a nădăjduit a fost cu el.

65. Atunci **Bal-Zebub** (*Beelzebul*) care a șezut de a auzit totul, cuvânt cu cuvânt, fiecare vorbă, șoaptă și murmur, s-a ridicat și a zis lui **Enoh**: „*Te știu cine ești, tu ești Sfântul lui Dumnezeu,*[272] *tu ești Unșul lui Iehova, dar nu ești tu Hristosul (Mesia)!*"

66. Atunci Vrăsmașul a zis lăcustelor, niște ticăloși răzvrătiți: „*Dacă v-a muri acum v-a scăpa Sfânt și v-a fi martir jos și-un Sfânt sus în ceruri, aduceți niște curve și aruncați-le pe el, ca să-l necurățească.*[273]

67. *Și nu v-a mai fi curat, fiincă dacă ceva necurat se atinge de ceva sfânt, v-a fi necurat!*"

68. Și niște curve s-au dus la stâlp și s-au agățat de el, cum se urcă năpârcile pe pomul vieții, cum și tatăl lor șarpele s-a suit. Și s-au apucat să-l spurce, să-l necinstească.

69. Atunci **Enoh** și-a îndreptat glasul către Dumnezeul pe care l-a făcut cunoscut lumii, până la cea din urmă suflare[274] și a zis: „***Ely'Iani, Ely'Iani*** (*Dumnezeul meu fii cu mine, Dumnezeul meu ești cu mine!*).

70. *Tatăl meu, Stăpâne DOAMNE, iată sufletul meu nu mai are vlagă, suflarea din nări mi-se ispravește și voi fi coborât în Locuința Morților, în țărână .... și fiicele lui, năpârcile s-au suit pe mine, nu le îngăduii, Tatăl meu!*

71. *În mâinile Tale, Tatăl meu î-mi încredințez sufletul și nu îngăduii fiului Tău, Tatăl meu, ca să vădă putrezirea*".

72. Atunci în mijlocul zilei s-a făcut o întunecime în soare[275] și luna nu era în calea lui,

73. Ci DOMNUL Dumnezeul Cel-Veșnic și Adevărat, venea pe Slava norilor[276] și din pricina Slavei lui s-a făcut soarele, negru ca un sac de păr[277] și toată cetatea din **Babel-Akhad** s-a cutremurat din temelii de venirea Celui-SFÂNT și Veșnic.[278]

74. Atunci **Enoh** a strigat cetății **Babel-Akhad**, cuvintele acestea: „*Iată, DOMNUL a venit în mijlocul zecilor de mii și mii de sfinți ai Săi, ca să facă judecată împotriva tuturor și să facă cunoscut celor nelegiuiți, toate faptele lor nelegiuite,*

75. *pe care le-a făcut în chip nelegiuit și de hulă nemaipomenită, de obraznicia nerușinării lor și de toate cuvintele lor cele tari, pe care le-au spus fără nici o frică împotriva lui Dumnezeu, toți acești nelegiuiți!*[279]

76. ..... *O, Tu, Tatăl meu, ei sunt niște cârtitori nemulțumiți de soarta lor, sunt defăimători și tare hulitori sunt ei toți. În adevăr ei sunt cu toții niște nelegiuiți și desfrânați, mereu umblând după poftele lor, gura le este plină de hulă și de îngâmfare și slăvesc pe oameni după câștig ......*

77. *Iată azi DOMNUL Iehova, judecă și se razbună. Amin!*"

78. Și cu **Enoh** pe lemn atârnat era și un proroc,[280] pe numele lui **Elisha Ben-Eden**,[281] din cetatea **Basmath**[282] și acesta cum a văzut pe DOMNUL în slavă a strigat din răsputeri: „*La ce bun să mai trăiesc-viu și să fiu singur, fără DOMNUL meu! Ia-mă, te rog și pe mine sus la Tine!*"

79. Dar, după cele trei zile și jumătate de spânzurare pe lemn, Duhul de Viață a lui Dumnezeu a intrat în ei și s-au ridicat în picioare și le-au căzut legaturile de atârnare și o mare

---

[271] (Filipeni 2:9) "*De aceea și Dumnezeu **L-a înălțat nespus de mult** și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume;*" (Evrei 7:26).

[272] (Marcu 1:24) „*Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? **Te știu cine ești**: **ești Sfântul lui Dumnezeu**!*" (Ioan 6:69).

[273] (Apocalipsa 11:7) "*Când își vor isprăvi mărturisirea lor, **fiara, care se ridică din Adânc**, va face război cu ei, îi va birui și-i va omorî.*"

[274] (Apocalipsa 11:8) "Și ***trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari***, care, în înțeles duhovnicesc, se cheamă „Sodoma" și „Egipt", unde a fost răstignit și Domnul lor."

[275] (Ioel 2:31) "***soarele se va preface în întuneric, și luna***, *în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*"

[276] (Psalmi 50:3) "***Dumnezeul nostru vine** și nu tace. Înaintea Lui merge un foc mistuitor, și împrejurul Lui o furtună puternică.*"

[277] (Apocalipsa 6:12) "*Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. **Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr**, luna s-a făcut toată ca sângele*"

[278] (Apocalipsa 11:13) "***În clipa aceea s-a făcut un mare cutremur de pământ și s-a prăbușit a zecea parte din cetate***. Șapte mii de oameni au fost uciși în cutremurul acesta de pământ. Și cei rămași s-au îngrozit și au dat slavă Dumnezeului cerului."

[279] (Iuda 1:14 – 15).

[280] (Apocalipsa 11:3) "*Voi da **celor doi martori ai mei** să proroceasă, îmbrăcați în saci, o mie două sute șaizeci de zile.*" (Apocalipsa 11:3-12).

[281] Este **autorul acestei cărți** (cap. 1:1), care pe parcursul lucrării pare a se identifica cu **Elisei** din 2 Împărați 2:9 și **Enoh** cu **Ilie**.

[282] (1 Împărați 19:16) "*... și să ungi pe **Elisei**, fiul lui Șafat, din **Abel-Mehola**, ca proroc în locul tău.*"

îngrozire şi zbuciumare de frică a căzut peste cei ce priveau lucrul acesta.[283]

80. Şi din cer s-a auzit un glas puternic, zicând: „- ***Suiţi-vă aici!***" Şi s-au suit într-un nor spre cer urcând şi vrăsmaţii lor i-au privit urcând la DOMNUL.[284]

81. Şi toate zilele lui **Enoh** au fost de trei sute şaizeci şi cinci ani[285] şi a avut fii şi fiice şi între ei a avut o mângâiere, în nepotul său **Noe**.

82. Şi timp de trei sute de ani a umblat cu Iehova, Dumnezeu, DOMNUL.[286]

83. Apoi nu a mai fost văzut şi nici de găsit, fiincă Dumnezeu, DOMNUL l-a răpit la El,[287] şi pe **Eliseha** l-a răpit, pâna l-a dus la **Adma**[288]**-Aden**, care este cetatea **Eridu**, unde la coborât la ai săi şi l-a întors la ai lui.

84. Şi Iehova a zis lui **Elisha**: - „*Să vină peste tine, „duhul" şi „Puterea" lui **Enoh** îndoită,*[289] *fiincă azi pun pe tine temelia prorocilor Mei şi din tine vor ieşii Sfinţi şi regi şi împăraţi şi tot neamul prorocilor din tine v-a ieşii!*

85. *Şi tu vei fi **Ava-Haimim**, Tatăl şi Începutul tuturor prorocilor până când vor înceta prorocirile şi se v-a isprăvi!*"[290]

CAPITOLUL 23 - Descoperirea (Revelaţia) lui Enoh

1. Şi eu, **Elisha**,[291] umblând în pustia casei, Domnului **Enoh**, în ruina ei, am văzut suluri şi luându-le, am desfăţurat ***trei cărţi***, îngrijit le-am purtat, până vi le-am scris.

2. Semne clare, înţelept zugrăvite, cu mai multe vopsele şi linii întărite, semne mari, ca să nu vă încurcaţi la citire.

3. Şi mai înainte de patimile lui **Enoh**, pe când era încă Împărat şi era viu în trup, a fost întâmplarea aceasta.

4. Că veacurile au venit peste el, veşnicia l-a învăluit şi Cel-Veşnic i-a vorbit şi gura Domnului **Enoh** vorbea din DOMNUL, zicând:

5. „*Văd faţa Tatălui meu şi chipul Lui, î-mi arată hoătârirea lui Iehova cu privire la oameni şi la pământ, cu privire la tot ce are să se întâmple în vremurile viitoare!*"

6. Iată: "*că tăriile cerului vor fi clătinate şi despărţirea apelor v-a cădea din cer şi apele vor curge pe pământ şi pământul de acum şi tot pământul v-a trece şi nu v-a mai fi.*"

7. Atunci DOMNUL v-a acoperi păcatul cu apă şi toţi oamenii vor fi scufundaţi în apă şi în chipul acesta, păcatul v-a fi nimicit şi când vor ieşii din apă, nu v-a mai fi păcat în ei.

8. Binecuvântat este cel ieşit din mine, fiincă Legamântul Lui v-a fi peste **Noe** şi curcubeul[292] Celui-Sfânt, îi v-a face lui scaun de domnie pe un pământ nou şi amintirea Învoirii, v-a veni dintr-un **cer nou**, nu ca cel de acum.

9. Apoi oamenii se vor urca nechemaţi la Dumnezeu la ceruri şi de aceea li-se v-a pune un nod la minte şi vor vorbii limbi încâlcite şi nu-se vor mai înţelege unii cu alţii, nici măcar un om cu alt om.[293]

10. Pentru că prietenia cu lumea este vrăşmăşie cu Dumnezeu[294] şi blestemat v-a fi de-

---

[283] (Apocalipsa 11:11) "*Dar, **după cele trei zile şi jumătate, duhul de viaţă de la Dumnezeu a intrat în ei şi s-au ridicat în picioare, şi o mare frică a apucat pe cei ce i-au văzut**.*"

[284] (Apocalipsa 11:12) "*Şi au auzit din cer un glas tare, care le zicea: „**Suiţi-vă aici!**" Şi s-au suit într-un nor spre cer; iar vrăjmaşii lor i-au văzut.*"

[285] (Geneza 5:23) "*Toate zilele lui Enoh au fost **trei sute şaizeci şi cinci de ani**.*"

[286] (Geneza 5:22) "*După naşterea lui Metusala, **Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani**; şi a născut fii şi fiice.*"

[287] (Geneza 5:24) "*Enoh a umblat cu Dumnezeu; **apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu**.*"

[288] (Geneza 10:19) "*Hotarele canaaniţilor se întindeau de la Sidon, cum mergi spre Gherar, până la Gaza, şi, cum mergi spre Sodoma, Gomora, **Adma** şi Ţeboim, până la Leşa.*"

[289] (2 Împăraţi 2:9) "*După ce au trecut, Ilie a zis lui Elisei: „Cere ce vrei să-ţi fac, înainte ca să fiu răpit de la tine." Elisei a răspuns: „Te rog **să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!**"*"

[290] (1 Corinteni 13:8) "*Dragostea nu va pieri niciodată. **Procrociile se vor sfârşi**; limbile vor înceta; cunoştinţa va avea sfârşit.*"

[291] (1 Împăraţi 19:16) "*Să ungi şi pe Iehu, fiul lui Nimşi, ca împărat al lui Israel; şi **să ungi pe Elisei,** fiul lui Şafat, din Abel-Mehola, ca proroc în locul tău.*"

[292] (Geneza 9:13) "*curcubeul Meu, pe care l-am aşezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine şi pământ.*"

[293] (Geneza 11:9) "De aceea cetatea a fost numită Babel, căci ***acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ***, şi de acolo i-a împrăştiat Domnul pe toată faţa pământului."

[294] (Iacov 4:4) "*Suflete preacurvare! Nu ştiţi că **prietenia lumii este vrăjmăşie cu Dumnezeu?** Aşa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaş cu Dumnezeu.*"

acum, tot omul care se încrede în alt om.[295]

11. Şi oamenii îşi vor face popoare şi închinători noi şi alte cunoştinţe despre dumnezei noi, îi vor ostenii de vlagă.

12. Şi dintre ei v-a fi strigat un om şi din cauza seminţei lui, un popor întreg v-a fi mântuit şi va fi pentru Dumnezeu în toate veacurile.

13. Ei vor fi Poporul SFÂNT şi ţara lor, v-a fi o ţară SFÂNTĂ şi mai presus de dumnezei, DOMNUL, Dumnezeul lor v-a fi SFÂNT, căci în urmă v-a fi iarăşi numai un singur popor şi-o singură limbă pentru ei, vorbirea Duhului din ei.

14. Şi de la o vreme, limbile pământului vor înceta şi oamenii vor vorbii limba lui Dumnezeu, vorbind toţi în Duhul Sfânt. (OPRIRE: -1)

15. Şi Cuvântul lui Dumnezeu, care Îi slujea, v-a venii în trup şi se v-a numii **MESIA** (*Hristosul*) şi **Împărat** şi **Mare-Preot**, şi-n El, **Abel** v-a fi arătat la sfârşit de tot, când v-a fi trecut vecia cea rea şi izbăvite vor fi mulţimile.

16. Şi după ce v-a fi căzut **Babilonul**,[296] Sămânţa-Femeii, v-a întemeia iară şi Edenul, ca în zilele desăvârşirii, părintelui nostru **Adam**.

17. Şi împărăţia lui se v-a întemeia mai întâi din **Salem**.[297]

18. Şi de acolo v-a creşte, până v-a umple întreg pământul şi fiica Edenului, care era străină în pribegie, v-a fi aşezată iaraşi în pământul ei şi-n moştenirea Celui, SFÂNT DOMNUL...

19. Şi tuturor oamenilor de pe pământ, le v-a fi dat un răgaz de gândire şi-un timp de hotărâre de la Dumnezeul cerului şi al pământului.

20. Şi vremea aceasta se v-a număra aşa: - „*de la întâiul an a lui **Adam** şi cu zilele urmaşilor lui, până la acoperirea cu apă, de patru ori paisprazece generaţii, până v-a venii şi cu cea dinainte şi cu cea de răgaz*,

21. *până se v-a arăta DOMNUL, vor fi de şase ori câte paisprazece generaţii şi cu cea a lui **Adam** curmată, ce a fost şi nu s-a împlinit care v-a fi*.

22. Însă de când se v-a da Hotărârea, vor trece o singură dată, un neam de paisprazece generaţii.

23. Şi adevărat vă spun, că neamul acesta nu v-a trece, până nu-l va revedea pe Cel-Srăpuns,[298] ca mort şi arătat ca Viu.

24. Şi până nu se vor împlinii toate cuvintele prorocilor despre El, nu v-a trece neamul acesta de oameni şi numărul lui împlinit.

25. Iată: - „*DOMNUL, vine pe Slava norilor, dând viaţă morţilor*[299] *şi veşnicie sfinţilor Săi, ce-au pătimit o vreme, două vremi şi-o jumătate de vreme.*"[300]

26. Şi de atunci, mărturia aceasta v-a trece de la neam la neam şi de la un popor la altul, până se v-a veştii la tot pământul.[301]

CAPITOLUL 24 - Naşterea Taina Hristosului (Lui Mesia)

1. „*Eu Însumi voi fi SEMNUL*: - *Voi zice femeii, care-o voi rânduii să fie fecioară, îi voi zice*: „*Umplete de Dumnezeu,*[302] *fecioară, fiică - omului, fiincă Însuşi DOMNUL vine pe pământ!!!*"

2. Şi voi zice pântecelui ei: „*Dă-Mi un trup, să vin în lume la ai Mei!!!*"

---

[295] (Ieremia 17:5) "Aşa vorbeşte Domnul: „***Blestemat să fie omul care se încrede în om***, *care se sprijină pe un muritor şi îşi abate inima de la Domnul!*"

[296] (Apocalipsa 14:8) "*Apoi a urmat un alt înger, al doilea, şi a zis: „**A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare**, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!*"

[297] (Psalmi 76:2) "*Cortul Lui este în **Salem**, şi Locuinţa Lui în Sion*"

[298] (Apocalipsa 1:7) "*Iată că El vine pe nori. Şi orice ochi Îl va vedea; **şi cei ce L-au străpuns**. Şi toate seminţiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.*"

[299] (1 Corinteni 15:52) "*într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiţă. Trâmbiţa va suna, **morţii vor învia nesupuşi putrezirii**, şi **noi vom fi schimbaţi.***"

[300] (Apocalipsa 12:14) "*Şi cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustiu, în locul ei unde este hrănită **o vreme, vremuri şi jumătatea unei vremi**, departe de faţa şarpelui.*"

[301] (Apocalipsa 14:6) "*Şi am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului **cu o Evanghelie veşnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminţii, oricărei limbi şi oricărui norod**.*"

[302] (Luca 1:35) "*Îngerul i-a răspuns: „**Duhul Sfânt Se va coborî peste tine**, şi **puterea Celui Preaînalt te va umbri**. De aceea Sfântul care Se va naşte din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.*"

3. Şi ce se v-a zice? ...... v-a face Dumnezeul Cel-Adevarat, că dumnezeii cei închipuiţi, din poveştile smintite ale oamenilor? Adică se v-a culca El, cu o pământeancă, şi v-a purta DOMNUL, pecetea desfrânării? ...... Nicidecum, nicidecum!

4. Şi când vine în lume, El zice pământului: „*Teme-te, căci EU-SUNT, SFÂNT!!!*" şi când se apropie de apă-i zice: „*Fii blândă, teme-te, ca EU-SUNT, DUMNEZEU şi SFÂNT!!!*"

5. Şi când v-a venii-n femeie, ce v-a zice cugetul ei de fecioară? DOMNUL îi v-a zice: „*Fiică-a omului, să nu te temi, căci EU-SUNT DUMNEZE-CURAT şi SFÂNT şi EU n-am vină!!!*"

6. Şi ce să zică omul atunci? V-a rămâne Dumnezeu, cu ceva îndatorat femeii? Sau v-a avea de-ntors napoi, adică să se închine DUHUL înaintea cărnii? .... Nicidecum, nu este îngăduit şi este cu neputinţă la Dumnezeu!

7. Ci plata ei cea nespus-de-mare, stă în felul, că veşnic v-a fi binecuvântată între femeile lumii şi toată mărirea ei este cinstea care i-s-a făcut de la DUMNEZEU şi cu care El i-a preţuit credincioşia.

8. Şi astfel v-a fi răsplătită, căci DOMNUL-A-VENIT, în trup prin ea. În rest cu nimic nu este obligat Dumnezeu faţă de femeie şi cu nimic nu este îndatorat DOMNUL, omului de ţărână.

9. Iată Duhul lui Dumnezeu îi v-a lumina fecioarei faţa şi-o v-a umbrii în întregime, din toate părţile, pe dinăuntru şi pe din-afară, îi v-a deschide inima pentru Dumnezeu, ca să nu fie siluire sau vre-o împotrivire prin forţare şi Dumnezeu Însuşi v-a intra în ea.

10. Şi fecioara v-a fi însărcinată de la Duhul Sfânt şi pântecele ei se v-a umple de Dumnezeu şi v-a naşte un Fiu, de parte bărbătească „*DUMNEZEU-VENIT-CU-TRUP*" (*Adamy'El*).

11. Şi-I vor pune NUMELE: (**EMANUEL**),[303] fiincă Dumnezeu este cu noi şi-L vor numi: (**ISUS**/IESHUA), fiincă Iehova este Mântuitorul şi Mântuirea poporului Său şi (**Peni'El**)-Faţa lui Dumnezeu v-a strălucii peste ei, fiincă El v-a mântui pe poporul Său de păcatele sale.

12. Şi n-au decât clevetitorii, bârfitorii, cărturarii şi cu toţi bătrânii cetăţii, să-i desfacă fecioarei, picioarele, ca să-i cerceteze fecioria.

13. *Şi cum o vor găsi?* Aşa o vor găsi: - "*neatinsă de carne bărbătească, nedesfăcută de cinstea fecioarelor, neprihănită, fiincă Dumnezeu nu este tâlhar, curvar şi desfrânat ca voi nătângilor!*"

14. DOMNUL este CURAT şi SFÂNT, NEPĂTAT, NEPRIHĂNIT şi fară -vină, Viu şi VEŞNIC este-n veci de veci DUMNEZEU, DOMNUL CEL-SFÂNT. Amin.

15. O, El n-a făcut păcat, CEL'FĂRĂ-PĂCAT (ELAY'LOHETIM), s-a făcut păcat[304] din pricina Dragostei Lui pentru orice suflet viu. Mare Dragoste e DOMNUL. Amin!

16. Căci vă spun curat: până şi naşterea Lui „ ......" v-a fi ascunsă de voi şi v-a fi o TAINĂ. Creşterea Lui!!! „(*ELI*)" v-a fi ascunsă de ochii voştri necuraţi şi v-a fi o TAINĂ.

17. Şi mâncarea Lui „ ......", care-o mănâncă[305] şi voi n-aveţi nici o cunoştinţă de mâncarea LUI![306] E-o TAINĂ şi cina LUI[307] e-o cină de TAINĂ, şi moartea LUI[308] e-o TAINĂ - mare şi învierea LUI[309] e TAINA-VIEŢII, văzută dar de ne-nţeles!

18. Dumnezeu, v-a dezvălui sub ochii omului TAINA şi TAINELE[310] şi nu ve-ţi pricepe, de aceea El nu vă v-a slăbi din pilde[311] şi v-a vorbii încurcat, ca să nu pricepeţi ce auziţi, şi ce auziţi să vă ne-dumirească .... Oare, totuşi ce pricepeţi voi ca să înţelegeţi lămurit?

19. .... şi să ştiţi că: "*AŞA-ESTE NEGREŞIT ŞI NU V-A FI SCHIMBAT NICIDECUM (Aminy-Amehinu, v'hamen!)*." Adică zic să aveţi şi voi credinţă.

---

303 (Matei 1:23) „*Iată, fecioara va fi însărcinată, va naşte un Fiu, şi-I vor pune numele* ***Emanuel***" care, tălmăcit, înseamnă: „***Dumnezeu este cu noi***."

304 (2 Corinteni 5:21) "*Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat,* ***El L-a făcut păcat pentru noi****, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.*"

305 (Isaia 7:15) "El ***va mânca smântână şi miere*** până va şti să lepede răul şi să aleagă binele."

306 (Ioan 4:34) "Isus le-a zis: „***Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis şi să împlinesc lucrarea Lui.***"

307 (Marcu 14:22) "Pe când mâncau, Isus a luat o pâine; şi, după ce a binecuvântat, a frânt-o şi le-a dat, zicând: „***Luaţi, mâncaţi, acesta este trupul Meu.***"

308 (Romani 6:3) "Nu ştiţi că toţi câţi am fost botezaţi în Isus Hristos, am ***fost botezaţi în moartea Lui?"***

309 (1 Petru 1:3) "*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare,* ***ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morţi****, la o nădejde vie*"

310 (Luca 8:10) "El le-a răspuns: „***Vouă v-a fost dat să cunoaşteţi tainele Împărăţiei lui Dumnezeu****, dar celorlalţi li se vorbeşte în pilde, ca „măcar că văd, să nu vadă, şi măcar că aud, să nu înţeleagă."*

311 (Matei 13:13) "*De aceea* ***le vorbesc în pilde****, pentru că ei, măcar că văd, nu văd, şi măcar că aud, nu aud, nici nu înţeleg.*"

20. Totuşi cine înţelege să priceapă şi să ştie că venirea LUI v-a fi-n (**EFRATA**)[312] **BUCURIA-FRAŢILOR**, fiincă ferice este de cei cu inima curată, fiincă ei vor vedea pe Dumnezeu.

21. Şi naşterea LUI „ ......", arătarea Lui în trup, v-a fi noaptea-n CASA-PÂINII-LUI DUMNEZEU (**BETH'LHEEM-ELI**),[313] în ţara **SHALEMI'KY-SHALEM**[314] (*unde pacea este ODIHNĂ*).

22. Pâinea lui Dumnezeu,[315] v-a sta în Casa-pâinii şi în jurul mesei pentru punerea-pâinilor-înaintea DOMNULUI, vor şedea cei ce mănâncă şi nu vor mai înfometa, fiincă ei vor fi săturaţi.

23. Steaua spune nopţi lucrul acesta. „*Lumina-Lumii,[316] s-a născut în întuneric, ca să Lumineze, cerul sus, pământul jos şi locuinţa-morţilor, ascultaţi cei căzuţi în moarte şi cei din timpurile străvechi-înviaţi: Viaţa este pentru voi!*"

24. Şi-am văzut Duhul lui Dumnezeu, cum mergea pe cer şi se mişca încoace şi încolo, vestind păstorilor[317] pustiei şi călăuzind pe prinţii pământului,[318] zicând: „*SHALOM-LAHEM (PACE-VOUĂ!). Dumnezeul care-L căutaţi, de la căderea în păcat, este pentru voi toţi!*"

25. Şi El umblând pe pământul celor vii şi printre fiii omului, v-a zice: „*Veniti la Mine!*" şi „*Iată vă fac vouă, cunoscută VESTEA-BUNĂ,[319] a Împărăţiei lui Dumnezeu, care este la uşi şi este aproape să vină!*"

26. Da, El are PUTERE şi leacul tămăduirii de păcat, mergeţi după El! Ferice de cine nu se poticneşte în El![320] Ferice, de ei, ferice: de toţi acei care se vor umple de „*FERICIRILE*" LUI[321] şi de acel ce le-va trăii în el, căci eu vă spun curat!

27. Pentru ei cerul de acum şi pământul acesta a trecut, şi moartea nu mai are putere asupra lor şi nu vor fi lipsiţi de mângâieri, ci vor avea mângierea-n ei şi Mângâetor pe Dumnezeu.

28. Şi când se suie, nu vă întristaţi: „*Este de folos să Mă duc la Tatăl Meu, ca să vină iute Mângâetorul*"[322]

29. Şi ce staţi miraţi aşa, căci cum s-a suit, aşa v-a venii,[323] fiincă El vine iar! (OPRIRE: -)

30. O mulţime de oameni, s-au umplut într-o singură casă[324] şi stâlpii casei lor s-au clătinat o-dată cu inimile lor, şi-un vânt din cer şi Duhul Sfânt, un TEMPLU şi-a făcut din ei.

31. Şi Locuinţa Celui-Sfânt şi sufletele lor din cer venea în limbi de foc,[325] şi Duhul, i-a înviat, fiică Shalemului-Mireasa, şi ce Duh plăcut avea Mireasa, "***neprihănirea***" *era trupul ei nespus de frumos*, "***sfinţenia***" *era chipul ei plăcut lui Dunezeu* şi "*DOMNUL*" era Şoţul ei.[326]

32. Patruzeci de zile[327] postul morţii, pocăinţa învierii: - "*El e Viu! Zece zile pentru Lege, Duhul-Legii, Legea Duhului de Viaţă, socotiţi bine ca să nu vă înşelaţi pe voi înşivă şi faceti roade, ca să nu muriţi. El vine curând! El vine iar!*"

---

[312] (Geneza 35:16) "*Apoi au plecat din Betel; şi mai era o depărtare bunicică până la **Efrata**, când Rahelei i-au venit durerile naşterii. A avut o naştere grea*"

[313] (Mica 5:2) „*Şi tu, **Betleeme Efrata**, măcar că eşti prea mic între cetăţile de căpetenie ale lui Iuda, totuşi din tine Îmi va ieşi Cel ce va stăpâni peste Israel şi a cărui obârşie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veşniciei.*"

[314] (Evrei 7:2) "care a primit de la Avraam zeciuială din tot, care, după însemnătatea numelui său, este întâi „*împărat al neprihănirii*", apoi şi „***împărat al Salemului***", adică „***împărat al păcii***"

[315] (Ioan 6:51) "*Eu sunt **Pâinea vie care s-a coborât din cer**. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; şi pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu pe care Îl voi da pentru viaţa lumii.*"

[316] (Ioan 8:12) "*Isus le-a vorbit din nou şi a zis: „Eu sunt **Lumina lumii**; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii.*" (Vezi şi Ioan 8:12).

[317] (Luca 2:8) "***În ţinutul acela erau nişte păstori care stăteau afară în câmp** şi făceau de strajă **noaptea** împrejurul turmei lor.*"

[318] (Matei 2:2) "şi au întrebat: „*Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă **I-am văzut steaua în răsărit** şi am venit să ne închinăm Lui.*"

[319] (Efeseni 2:17) "El a venit astfel să aducă **vestea bună** a păcii vouă, celor ce eraţi departe, şi pace celor ce erau aproape."

[320] (Matei 11:6) "Ferice de acela pentru care ***Eu nu voi fi un prilej de poticnire***."

[321] (Matei 5:3 - 12) – Fericirile de pe munte.

[322] (Ioan 16:7) "*Totuşi vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.*"

[323] (Faptele apostolilor 1:11) " şi au zis: „*Bărbaţi galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus, care S-a înălţat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergând la cer.*"

[324] (Faptele apostolilor 2:2) "*Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic şi **a umplut toată casa unde şedeau** ei.*"

[325] (Faptele apostolilor 2:3) "*Nişte **limbi ca de foc** au fost văzute împărţindu-se printre ei şi s-au aşezat câte una pe fiecare din ei.*"

[326] (Apocalipsa 19:7) "*Să ne bucurăm, să ne înveselim şi să-I dăm slavă! Căci **a venit nunta Mielului**; soţia Lui s-a pregătit*"

[327] (Faptele apostolilor 1:3) "*După patima Lui, li S-a înfăţişat viu, prin multe dovezi, **arătându-li-Se deseori**, **timp de patruzeci de zile**, şi vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăţia lui Dumnezeu.*"

CAPITOLUL 25 – Prorociile lui Enoh despre vremurile din urmă

1. „*Şi sezând culcat în moarte, Trupul lui Dumnezeu, pironit şi atârnat pe lemn,*[328] *Duhu-i v-a desface coasta*[329] *Puterii şi din Duhul Sfânt v-a fi luată după trup SFINŢENIA-DRAGOSTEA, ”**Slava**” cea nepieritoare a lui Dumnezeu.”*

2. Ea v-a fi întemeiată ca Adunarea celor şapte Duhuri Sfinte[330] a lui Dumnezeu şi cei şapte îngeri[331] vor întemeia locuinţele lui Dumnezeu din **Padam-Aram**.

3. Şi fiincă viaţa omului e-n sângele Lui, din aceasta v-a fi întemeiată Adunarea lui Dumnezeu, SFINŢENIA şi DRAGOSTEA lui Dumnezeu, Şotul ei. Dumnezeu fiind credincios şi Plin de Credincioșie.

4. Și ca omul să nu mai tăgăduiască pe Dumnezeu, pentru aceea toată Facerea v-a fi sub ochii lor.

5. Și sub privirile lor încâlcite de nedumerire şi pline de mirare, Dumnezeu, v-a aduce în lume pe Mireasa Lui şi din OMUL, făcut Dumnezeu-pentru-Dumnezeu, v-a întocmii pe Prea'Iubita Lui, ca în vechime pe Adam şi pe Eva, mama noastră.

6. Tot atunci, omul v-a fi făcut înaintea lor, Dumnezeu-pentru-Dumnezeu şi Fiu al Celui - Prea'Înalt, şi Dumnezeu v-a deschide atunci carnea Omului Său, Fiul lui Dumnezeu şi din (chivotul) coasta Puterii lui Dumnezeu, v-a fi luată Mireasa.

7. Şi Dumnezeu a făcut să cadă pe Omul-Său, un somn şi L-a adormit în moarte, mai apoi a închis carnea la loc şi L-a trezit, și-a adus Mireasa la El și El a zis: „ - *Iată acesta este sângele Meu şi acesta este Trupul Meu!*”[332]

8. Ea se v-a numii SFINŢENIA LUI DUMNEZEU, fiincă a fost luată din Duhul Sfânt şi aşa va-fi întocmită Adunarea celor şapte Duhuri Sfinte, atunci cerul v-a ploua cu foc şi limbi de foc[333] şi fiecare î-şi v-a primi sufletul în mâna sa, Sufletul-Sfânt'Duhul lui Dumnezeu, şi v-a fi turnat în ei până la plinătate.

9. După Chipul Lui şi asemenea Lui, în care era toată Plinatatea-Dumnezeirii, ca murind împreună cu El printr-o moarte asemenea Lui, să avem parte de-o înviere în Mărire ca şi-a Lui[334] şi de-un trup de Slavă, una cu DOMNUL-Tatăl nostru. (OPRIRE: -)

10. Însă vremurile acelea vor fi vremuri grele,[335] căci se vor scula[336] tare mulţi asupritori şi batjocoritori, vor fi mulţi ca şi fiii omului, vor fi stăpâniri nedrepte şi oameni plini de răutate şi de pizmă, urzind, doborârea voastră din Mesia, că doar cumva v-ar doborâi din Dumnezeu printr-o hulă împotriva Duhului Sfânt.

11. Şi vă vor ţine în apăsare şi amar mult, ca să blestemaţi sufletul din voi, pe Cel care una e cu voi, fiţi tari!

12. Oamenii vor fi răi şi iubitori de sine[337] tăgăduind pe Dumnezeu şi stând în nepăsare faţă de Puterea Lui şi vor fi bârfitori, gângavi-clevetitori, nebuni-neruşinaţi, desfrânaţi, curvari, răi, ispititori, făcători de rele şi umblând după plăceri.

13. Şi Vrăşmaşul nu v-a zăbovi să vină, ci pe aripa urâciunilor idoleşti[338] v-a venii cel ce

---

[328] (Galateni 3:13) *”Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi – fiindcă este scris: „**Blestemat e oricine este atârnat pe lemn**”*

[329] (Ioan 19:34) *”ci unul din ostaşi **I-a străpuns coasta cu o suliţă**; şi îndată a ieşit din ea sânge şi apă.”*

[330] (Apocalipsa 1:4) *”Ioan, către cele şapte biserici care sunt în Asia: Har şi pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era şi Celui ce vine, şi din partea **celor şapte duhuri**, care stau înaintea scaunului Său de domnie”*

[331] (Apocalipsa 1:20) *”Taina celor şapte stele pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea şi a celor şapte sfeşnice de aur: **cele şapte stele sunt îngerii celor şapte biserici**; şi **cele şapte sfeşnice sunt şapte biserici**.”*

[332] (Marcu 14:22 - 24).

[333] (Faptele apostolilor 2:3) *”Nişte limbi ca de foc au fost văzute împărţindu-se printre ei şi s-au aşezat câte una pe fiecare din ei.”*

[334] (Romani 6:5) *”În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El şi printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.”*

[335] (2 Timotei 3:1) *”**Să ştii că în zilele din urmă vor fi vremuri grele**.”*

[336] (Matei 24:11) ”***Se vor scula*** mulţi proroci mincinoşi şi vor înşela pe mulţi.”

[337] (2 Timotei 3:2) *”Căci oamenii vor fi **iubitori de sine**, iubitori de bani, lăudăroşi, trufaşi, hulitori, neascultători de părinţi, nemulţumitori, fără evlavie”*

[338] (Daniel 9:27) *”El va face un legământ trainic cu mulţi timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa şi darul de mâncare, **şi pe aripa urâcinilor idoleşti** va veni unul care pustieşte, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”*

pustieşte şi urâciunea pustiirii[339] se v-a aşeza în locul sfânt, schimbând hotărârea lui Dumnezeu, Legea Lui şi poruncile Lui,

14. orice sărbătoare şi zi de mărire v-a fi schimbată[340] şi un alt cuvânt v-a spune oamenilor pe pământ, încât pe pământ se v-a întinde rătăcira şi deşertăciunea-deşertăciunilor.[341]

15. El v-a încâlci pe oameni cu noi închinări şi învăţături nemaipomenite, până acolo, încât oamenii nu vor mai şti ce să mai creadă şi vlăguiţi vor cădea în întuneric, ţineţi sabia şi nu slăbiţi lupta, mai crâncen ca cel-care-pierde'suflete, mai puternic luptă, lupta cea bună![342]

16. Şi-un semn vă dau, pentru uşurinţă, de trei ori[343] viaţa unui bătrân şi Adunarea Lui v-a fi bătrână şi trudită, ca de moarte şi încă n-a născut pe nimeni, o curvă se v-a îngriji de ea şi-o altă desfrânată se v-a face fiica ei, zicând: „*fie-n mine Shalemul!*"

17. Iată că "*au trecut două vremi şi-a treia*", o fiică se v-a alipii de Casa DOMNULUI, dar nu din ea născută, boli peste boli vor fi atunci şi moarte multă, războaie şi veşti de războaie,[344] semne în cer şi jos pe pământ,[345]

18. cutremure, văituri şi căderi de ape multe şi aprinderi de păduri şi arderi de pământ vor chinuii pe cei de-atunci şi v-a **fi foamete**[346] şi mulţi flămânzi.

19. Pe alocuri vor fi răsculări şi multe răscoale în mulţimi împotriva împăraţilor pământului şi multe împărăţii vor fi clătinate de aceste răscoale şi mulţi vor pierde domnia, până zece împăraţi[347] vor da fiarei domnia şi v-a venii ceasul de mijloc al nopţii, la a doua strajă din noapte.[348]

20. Şi "*jumătate de vreme"* v-a trece, până ce dragostea celor mulţi[349] v-a pierii şi până nu v-a mai fi credinţă,[350] până când cei de sub Legământ vor huli; *Hula aceea înfricoşată!*

21. Pocăinţa lor venită iute şi neîntemeiată pe nimic, v-a sfârşi în mistuire, atunci vor striga: „*Unde este făgăduinţa venirii Lui?*[351] *Vedeţi voi că DOMNUL nu mai vine!*"

22. Şi când cei din casa Lui, vor zice, în a paisprazecea generaţie, împlinită, neamul acela ce n-a trecut până nu s-au împlinit toate lucrurile, v-a vedea VENIREA Lui şi El vine iar, vine la noi, tresăltaţi de bucurie ca mieii şi săltaţi ca viţeii.

23. Cum iese fulgerul,[352] aşa de iute vine iar, dacă întârzie, aşteptaţi puţin, pentru mântuirea noastră zăboveşte. Iată văd pe DOMNUL venind[353] şi un cer nou şi un nou pământ[354] şi cetatea Salemului (Noul Ierusalim) coborând din norii cerului[355] (din slava) lui Dumnezeu.

---

[339] (Daniel 8:13) "Am auzit pe un sfânt vorbind; şi un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: „*În câtă vreme se va împlini vedenia despre desfiinţarea jertfei necurmate şi despre **urâciunea pustirii**? Până când va fi călcat în picioare Sfântul Locaş şi oştirea?*"

[340] (Daniel 7:25) "*El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupri pe sfinţii Celui Preaînalt şi **se va încumeta să schimbe vremurile şi legea**; şi sfinţii vor fi daţi în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri şi o jumătate de vreme.*"

[341] (Eclesiastul 1:2) "*O, deşertăciune a deşertăciunilor, zice Eclesiastul, o, deşertăciune a deşertăciunilor! Totul este deşertăciune.*" (şi Ecl. 12:8).

[342] (1 Timotei 6:12) "***Luptă-te lupta cea bună** a credinţei; apucă viaţa veşnică, la care ai fost chemat şi pentru care ai făcut acea frumoasă mărturisire înaintea multor martori.*"

[343] (2 Corinteni 11:25) "***de trei ori** am fost bătut cu nuiele; o dată am fost împroşcat cu pietre; **de trei ori** s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte şi o zi am fost în adâncul mării.*"

[344] (Matei 24:6) "*Veţi auzi **de războaie şi veşti de războaie**: vedeţi să nu vă înspăimântaţi, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârşitul tot nu va fi atunci.*" (Marcu 13:7).

[345] (Ioel 2:30) "Voi face ***să se vadă semen în ceruri şi pe pământ***: ***sânge***, ***foc*** şi ***stâlpi de fum***;

[346] (Matei 24:7) "*Un neam se va scula împotriva altui neam, şi o împărăţie împotriva altei împărăţii; şi, pe alocuri, vor fi cutremure de pământ, **foamete** şi ciume.*"

[347] (Apocalipsa 17:12) "*Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împăraţi, care n-au primit încă împărăţia, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.*"

[348] (Luca 12:38) "*Fie că vine **la a doua strajă din noapte**, fie că vine la a treia strajă, ferice de robii aceia, dacă-i va găsi veghind!*"

[349] (Matei 24:12) "*Şi, din pricina înmulţirii fărădelegii, **dragostea celor mai mulţi se va răci**.*"

[350] (2 Tesaloniceni 2:3) "*Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit **lepădarea de credinţă** şi de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării*"

[351] (2 Petru 3:4) "şi vor zice: „***Unde este făgăduinţa venirii Lui?** Căci, de când au adormit părinţii noştri, toate rămân aşa cum erau de la începutul zidirii!*"

[352] (Matei 24:27) "*Căci, **cum iese fulgerul** de la răsărit şi se vede până la apus, aşa va fi şi venirea Fiului omului.*" (Vezi şi Luca 17:24).

[353] (Marcu 13:26) ""Atunci ***se va vedea Fiul omului venind pe nori*** cu mare putere şi cu slavă."

[354] (Apocalipsa 21:1) "*Apoi am văzut **un cer nou şi un pământ nou**; pentru că cerul dintâi şi pământul dintâi pieriseră, şi marea nu mai era.*"

[355] (Apocalipsa 21:2)"Şi eu am văzut ***coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim***, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei."

24. Cât mai mult dovedit, ve-ţi primi la vreme mărturia şi la timp ve-ţi fi înştiinţaţi, ucenicul cel mai iubit,[356] are lucrare, **cel ce nu moare*** până nu vine iaraşi din nou:[357]

25. „*Cuvântul*” lui strigă: „***Ioan*** *părtaş cu voi* la necazul cel mare,[358] *frate şi martor credincios a lui Emanuel!*” Amin!

***(Cartea lui Mormon, 3 Nefi 28:6-8)** (SURSA: https://www.lds.org/scriptures/bofm/3-ne/28?lang=ron**)**

6. Iar El a spus către ei: ”*Iată, Eu cunosc gândurile voastre, iar **voi aţi dorit lucrul pe care Ioan, cel iubit al Meu**, care a fost cu mine în slujirea Mea, l-a dorit de la Mine, înainte ca Eu să fi fost ridicat de către iudei.*

7. *De aceea, mai binecuvântaţi sunteţi voi, **căci nu veţi gusta niciodată moartea**; ci veţi trăi ca să vedeţi toate lucrările Tatălui către copiii oamenilor chiar până când toate lucrurile vor fi împlinite în acord cu voinţa Tatălui, **atunci când Eu voi veni în slava Mea cu puterile cerului**.*

8. *Şi voi nu veţi suferi niciodată durerile morţii; ci atunci când Eu voi veni în slava Mea, voi veţi fi transformaţi într-o clipă din mortalitate la nemurire; iar apoi, veţi fi binecuvântaţi în împărăţia Tatălui Meu.*”

Postare: https://ro.wikisource.org/wiki/Categorie:Nonstandard_texts

LUMEA VECHE* (Înainte de potop)[359]

Linia lui SET: Adam • Set • Enos • Cainan • Mahalaleel • Iared • Enoh • Metusala • Lameh • Noe • Sem.**
Linia lui CAIN: Adam • Cain • Enoh • Irad • Mehuiael • Metuşael • Lameh • Tubal-Cain. (Geneza 4:17-22).

* - (2 Petru 2:5) ”*Şi n-a cruţat **lumea veche**, ci a păstrat numai pe **Noe**, ca **al optulea propovăduitor al dreptăţii**, când a adus potopul peste cei fără de credinţă*”

** - (Geneza 4:26) ”*Lui **Set** i s-a născut şi lui un fiu şi i-a pus numele **Enos**. **Atunci au început oamenii să cheme Numele Domnului**.*”

(Geneza 5:3) ”La vârsta de **o sută treizeci de ani**, **Adam** născut un fiu după chipul şi asemănarea lui şi i-a pus numele **Set**.”
(Geneza 5:6) ”La vârsta de **o sută cinci ani**, **Set** a născut pe **Enos.”**
(Geneza 5:9) ”La vârsta de **nouăzeci de ani**, **Enos** a născut pe **Cainan**.”
(Geneza 5:12) ”La vârsta de **şaptezeci de ani**, **Cainan** a născut pe **Mahalaleel**.
(Geneza 5:15) ”La vârsta de **şaizeci şi cinci de ani, Mahalaleel** a născut pe **Iared**.”
(Geneza 5:18) ”La vârsta de **o sută şaizeci şi doi de ani**, **Iared** a născut pe **Enoh**.”
(Geneza 5:21) ”La vârsta de **şaizeci şi cinci de ani**, **Enoh** a născut pe **Metusala**.”
(Geneza 5:25) ”La vârsta de **o sută optzeci şi şapte de ani**, **Metusala** a născut pe **Lameh.”**
(Geneza 5:28, 29) ”La vârsta de **o sută optzeci şi doi de ani**, **Lameh** a născut un fiu.” **(Noe** - mânghâiere).
(Geneza 5:32) ”**Noe**, la vârsta de **cinci sute de ani**, a născut pe **Sem**, **Ham** şi **Iafet**.
(Geneza 7:6) ”**Noe** era de **şase sute de ani** când a venit potopul pe pământ.”
(Geneza 11:10) ”Iată spiţa neamului lui **Sem**: La vârsta de **o sută de ani**, **Sem** a născut pe **Arpacşad**, la **doi ani după potop**.”

130 + 105 + 90 + 70 + 65 + **162** + **65** + 187 + 182 + 500 = **1.556** ani + **100** ani (potopul, Gen. 7:6) **= 1.656 ani**

CONCLUZIE: După ”**Cartea Jubileelor** (**Cap. 5:22-23**)”, potopul a fost în anul **1.308**, respectiv:

”22. Şi **Noe** a făcut corabia în toate privinţele, aşa cum ia poruncit El, **în cel de-al douăzeci şi şaptelea jubileu de ani**, în **a cincea săptămână** în **al cincilea an** (pe luna nouă din prima lună). [1307 AM]

23. Şi **a intrat în al şaselea an** [1308 AM] în a doua lună, în luna nouă din ziua a **şaisprezecea**; şi a intrat în corabie şi tot ce i-am adus la el, şi Domnul a închis-o din urmă în seara a **şaptesprezecea**.”

DE REŢINUT: (1 Corinteni 8:2) ”***Dacă crede cineva că ştie ceva, încă n-a cunoscut cum trebuie să cunoască***.”
(Isaia 5:21) ”***Vai de cei ce se socotesc înţelepţi şi se cred pricepuţi!***”

(Deuteronomul 32:7) ”*Adu-ţi aminte de zilele din vechime, socoteşte anii, vârstă de oameni după vârstă de oameni, întreabă pe tatăl tău, şi te va învăţa, pe bătrânii tăi, şi îţi vor spune.*”

… (Iov 8:8) ”*Întreabă pe cei care au fost înaintea noastră şi ia aminte la cele trăite şi păţite de părinţi.*”

(2 Petru 2:5) ”*dacă n-a cruţat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alţi şapte inşi, când a trimis potopul peste o lume de nelegiuiţi.*”

(Isaia 55:6) ”*Căutaţi pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemaţi-L câtă vreme este aproape*.”

---

[356] (Ioan 21:20) ”*Petru s-a întors şi a văzut venind după ei pe **ucenicul pe care-l iubea Isus**, acela care la Cină se rezemase pe pieptul lui Isus şi zisese: „Doamne, cine este cel ce Te vinde?”*

[357] (Marcu 9:1; Luca 9:27). ”El le-a mai zis: „Adevărat vă spun că sunt ***unii din cei ce stau aici care nu vor muri până nu vor vedea Împărăţia lui Dumnezeu venind cu putere***.” (Ioan 21:23) ”*Din pricina aceasta a ieşit zvonul printre fraţi că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ţi pasă ţie?”*

[358] (Apocalipsa 1:9) *„**Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaş cu voi la necaz**, la Împărăţie şi la răbdarea în Isus Hristos, mă aflam în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu şi din pricina mărturiei lui Isus Hristos.*”

[359] Această notă nu este cuprinsă în mansuscris, este adăugată la data de 15.07.2018, de autorul care a împărţi acest manuscris în versete.